

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயகம் :

திருநாராயணபுரக்கலம்பகம்

மூலமும், உரையும்.

இந்தாலாசிரியர்.

கட்டவன-வரதராஜபிள்ளையவர்கள்

(ASSISTANT EXAMINER, P. W. ACCOUNTS, MYSORE.)

இஃது.

ராயப்பேட்டை.

ஸ்ரீ நிவாசமுதலியாரவர்கள் து

கஜநரஞ்சநிழத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்குநிஸ்ர பங்குனிமீ.

ALL RIGHTS RESERVED.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம:

மு ந வு னா.

ஸ்ரீய ஓபதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனாய், நித்யமுத்தானபாவ்யனாய், நிரதிசயாந்தயுத்தனாய், அவாப்தசமஸ்தகாமனாய், ஸ்ருஷ்டிகாலத்து ஸ்தலசித்தித் விசிஷ்டனாய் ப்ரளயகாலத்து ஸலக்ஷ்ம சித்தித் விசிஷ்டனாய்க் கொண்டிருக்கின்ற காரணபூதனாய் விளங்கும் ஸர்வேச்வரானவன், பரிச்சிந்ஜஞ்ஞாநாதி குணகரானசேதநர் தமது யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தினின்றும் விமுகராய், நித்தோஷ ப்ரமாணங்களாலும் சம்யஜ்ஞாயாயங்களாலும் பாஹ்யகுத்தர்ஷ்டி நிரஸந பூர்வகமாக பகவத்பரத்வத்தை யபிமுகேகிரியாதநர்த்தப்படும்படியைக்கண்டு, பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமித்வங்கள் தேசகாலகரண விபரக்ஷ்டத்வங்களால் ஆச்ரயணியங்களாகமாட்டாமையைத் திருவுள்ளம்பற்றி, அர்ச்சக பராதிநனாய், ஸர்வாபராதஸஹனாய், ஸர்வாபேக்ஷிதபரதனய்வர்த்திக்க அர்ச்சாவதாரம் ஸந்திக்ஷ்டமும் செளஸ்யமுமாமெனக்ருபைபண்ணி உகந்தருளினதிலங்கள் இந்தக்லீலா விபூதியிலேயுள்ள தூற்றேழு திவ்யதேசங்களன்றிக்கே அந்த நித்யவிபூதியிலுள்ள தூற்றெட்டாந் திவ்யதேசமாகிய பரமபதமும் “அங்குவைத் திங்குபிறந்து” என்ற படி ஈண்டிழிந்துவந்து அபரிச்சிந்ஜஞ்ஞாநாதி குணகரான நித்யமுத்தாப் போலவே பத்தரும் அநுபவிக்கின்றதென்னுமாப்போலே, இந்தபரதகண்டத்தில் மஹாராஜாதிராஜர் ஸ்ரீசாமராஜேந்திரவுடையார் அவர்களது பாஹுபாலிசமான இம் மைசூர் மலர்தலைநாட்டின்கண் திருக்காவேரியாற்றின் ஆதியிடைக்குறை யாங்கமாதலின் ஆதிரங்கமென்னப்பெற்ற ஸ்ரீரங்கபட்டணத்திற்கு நேர்வடக்கே யோஜந்தவய தூரத்தில் மேலைக்கோட்டையென்னுந் திருமலைமேல் விளங்குவது திருநாராயணபுரம் என்னுந் திவ்யதேசம்.

இத்திருமலைக்கு ஆதியில் திருநாராயணகிரியென்றுபெயராய், த்வாபரயுகாந்த்யத்தில் ஸ்ரீபலராமர் முதலாகிய யாதவகிளோஷ்டர்களா லாராதிக்கப்பெற்றமையின் யாதவகிரி யதுகிரியென்றும் இக்கலியுகத்தில் ஸ்ரீமத் ராமாதுஜயதீந்தரரால் ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்யப்பெற்ற கர்வக்தொட்டெ யதிக்கிரி எதிக்கிரியென்றும் திருநாமமாயிற்று. தஞ்சாவூரைத் தஞ்சையென்னும்வழக்கியலையொட்டி மேலைக்கோட்டையை மேலையென வழங்கலாம். இது மருஉமொழி. இதுனை வடதுலார் நாமைக்கேசகாமக்ரஹணமென்பர்.

இத்திவ்யக்ஷேத்ரம் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஹ்ரதயஸ்தாநமென்று அவ் வெம்பெருமானாலேயே தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் ஸ்ரீவடபதரிகாச் சரத்தில் உபதேசிக்கப்பெற்றது. இத்திருமலை திருவநந்தாமுவானதவதாரம். இதன்மேல்விளங்குந் திவ்யவிலமாநத்திற்கு ஆநந்தமயவிலாநம் என்று பெயர் இவ்விலமாநம் பூர்வம் பாஹுமாலின்மவத்திற்கெங்கிய ஸ்ரீமந்நாராயணராலாரோகணஞ்செய்தருளப்பெற்றுத் திருநாட்டினின்றுமிழிந்துவர, அந்தப்ரஹ்மா சத்யலோகத்தில் வைத்தாராதத்துப் பின்பு ஸநத்ருமாருக்குக்கொடுக்க, அவரால் இத்திருநாராயணகிரியில் திருக்கல்யாணிக்கருகில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. ப்ரஹ்மலோகத்தில் ஜந்துவக்ஷயோஜனையளவாயிருக்க இது, இங்கு ஜந்தாநாயரமாயநிற்கப், பெருமானும் “சுருக் குவானாயிஸ்தியே சுருகங்கனாம்” என்று ஆழ்வாராதிருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்தவாறு, சமது திவ்யாயுத திவ்யபூஷணங்களுடன் சுருங்கிய விமாநத்திற்குப் ப்ரபச் சுருககிரின்றருளினார். இத்திருமூலமங்களை விக்ரஹத்திரகுத் திருநாராயணப்பெருமாள் என்றும் உத்ஸவமூர்த்திகுரு கம்பித்தூமாரீ அல்லது செல்வப்பிள்ளை என்றும் தேவிமார்க்கு ஸ்ரீதேவி பூதேவிகள் என்றும் திருநாமம். இத்திருமலையில் அநந்தகருட விஷ்வக்ஷேநாதி நித்யமூக்ச முருகக்ஷாக்கன் மஹஜநியகஸ்தாவரங்களுகாவர்த்திக்கின்றனர்- ஆதலால், இவ்விவ் வாய்க்கக் கவிபுருடனால யாதோரிடருமணுகாது. அவர்களைச்சுண்ணில் யமபடாள் தூரத்தேவின்று செண்டன்சமர்ப்பித்துப் பின் டெல்லுவார்கள். இவ்விவ் கல்யாணி, வைகுண்டங்களை, நாராயணஹ்ரிதம், மைத்ரீயகுண்டம் வேதபுஷ்கரணி, தர்ப்பதீர்த்தம், கமலதீர்த்தம், பலாச தீர்த்தம், யாதவி ஆகிய ஆநந்தபுண்யதீர்த்தங்களுண்டு. இத்திருமலையிலுபசரிமுகிய நரதீபஸூகியில் ஸ்ரீப்ரஹ்மாதாமுவா நெழுந்தருளப்பண்ணிய அழகியசங்கரது திருக்கோயிலிலங்குகின்றது. இந்நகரிகிருக்குக்கீழே திருக்கல்யாணி தீர்த்தக்கையில் நூநப்பிராணுகிய வராகப் பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இந்தப்ரதேசத்திற்கு வராஹஸ்தாநம் என்றும் வைகுண்ட வரீத்தநகேஷத்ரம் என்றும் திருநாமம். பெரியதிருவடி சுயேத்தத்திலினின்றுத் திருமணகொணர்ந்து இந்நகு ப்ரதிஷ்டைபண்ண அது எம்பெருமான் நிருவருளால் தினே தினே பெருகிவருகின்றது.

ஒருக்கால், இத்திருமலையில் நிவாசராயிருந்தசுசரிதன் என்னும் ப்ராஹ்மணோத்தமர் தேகயாதனாரிமிததம் வெளரிசுந்நாருஞ் செய்யச்சென்றிருக்கச் சே, இவராசரிததுவந்தகட்டலேப்படித் திருமாளிகையிலிருந்தநாராயணன் என்னும் இவரது சிறுமகவு தன்மாதாவாகிய சுசிலையைக்கேட்டுப் ப்ரசாதம் வாங்கிக்கொண்டுபோய்ப் பெருமானை யாராதத்து அமுதுசெய்தருளும் படி ப்ரார்த்திக்க, அந்தமில்புவநங்கனையருந்தத் தன்மையனான திருநாராயணப்பெருமாள் அக்குழந்தையின்வேண்டெனவகிரககிப் பிராட்டியுடனிருந்துஸ்வீகரித்தருளினன். இங்கு எம்பெருமானது வாத்தஸல்ய செளபயாத் யசங்க்யேய நித்ய கல்யாணகுண விசேஷங்களை யுணராத மாதா, ப்ரசாதத்

தைப் பூசைபுசிக்கும்படி விட்டிருப்பனெனக் கோபித்து மாநாகரமெடுத்தருந்தும்படிவிடுக்க, அங்ஙனமே அப்பின்னே யேழாவர்த்திசெல்லப், பெருங்கருணையே யுருவமாகிய பிராட்டிவீடுகள்தோறு மறைந்துநின்று நவரத்நங்களையே பிணையிட்டு எட்டாந்தரமமுதளித்தனர்.

ஆகிய வித்யாதி வைபவங்கள் இந்தஸ்தலபுராணமாகிய யாதவகிரி மகத்வத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புராணத்தைத் தத்தாலம் இங்கு வாசம்பண்ணும் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமாந் சப்தம் வங்கீபுரம் ஸ்ரீநிவாசாசார்யரவர்கள் வடமொழியினின்றும் வசநமாகச் செந்தமிழ்நடையிலெழுதி ப்ரசரிக்கவிருக்கின்றனர், அதில் இங்கு ஸ்குசித்வவிஷயங்களும் மற்ற மகத்வங்களும் விஸ்தரணக்காணலாம்.

எங்கள் ராமாநுஜ யதீந்த்ரர் இந்நாட்டிற்கெழுந்தருளி இந்த திவ்யதேசத்திற்குத் திருநாராயணபுரம் எனத் திருநாமஞ் சாத்தியருளியவரலாடடங்கிய குருபரம்பராபராவாகும் இது:—

(பின்பு உடையவர்) “மிதுணைக்ராமத்துக் கெழுந்தருளி, அங்கிருக்கிற இதரமதஸ்தர்களை முதலியாண்டாநுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தவைபவத்தால் திருத்தி ஸ்த்யர்களுக்கிடுகொண்டு, வருகநம்பியிடத்தில் விசேஷகடாங்குஞ்செய்து, ஸிங்கர் கோயிலில் ஸிவநாரிந்து * * * தொண்டணருக்கெழுந்தருளி, அத்தேயத்துக்கடபதியான தேவராஜன்மகளைப் பிடித்திருந்தபிசாசைத், தொண்டணர்நம்பிமுகமாக அரண்மனைக்கெழுந்தருளி, ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை அப்பெண்ணின்றலையிற்றெளித்து நிவர்த்திசெய்தித்துத் தேவராஜனை ஸ்த்யபாருக்கிடுகொண்டு, அவிடத்தெதிரிட்டு வாத்தஞ்செய்யவந்த தூர்க்குணத்தையுடைய சமணர்களைத்தினாமறைவியிருந்து திருவநந்தாழ்வானாக ஆயிரம்பணுகங்களுளும் உத்தரஞ்சொல்லியுயித்து, அவர்களிலுருகலித்த ஸிவரைத் தமக்குஸ்த்யர்களுக்கிடுகொண்டு தேவராஜன் மிகவுருபசரிக்க வெழுந்தருளியிருந்து, தொண்டணர் நம்பியபிமானித்திருக்கிற எம்பெருமானுக்கு நம்பிதம்பிரானென்று திருநாமஞ்சாத்தித் திரும்பவும் ஸிங்கர் கோயிலுக்குவந்து ஸ்ரீபாஷ்யகாலசேஷபஞ் செய்வித்திக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள், திருமண்காப்பு செலவழிந்து போனதறிந்து ஸித்தித்துக்கொண்டு கண்வரை, ஸ்வப்நத்தில் திருநாராயணப்பெருமா லெழுந்தருளியதகிரியில் உம்முடைய வாவு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம், உமக்கிஷ்டமானதிருமண்காப் பங்குள்ளது கடுகவாருமென்றருளிச்செய்ய, ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விழித்துக் கொண்டு தேவராஜனாகிய வித்தணுவர்த்தநாராயணைக்கொண்டு அருகிலுள்ளகாடுவெட்டுவித்து, வெகுதாண்டாவரவும் தைமாசத்தில் யதகிரியேறி ஸ்வப்நத்திற் கண்டபடி திருத்தமாபிரமத்தின்மீழ்ப் புற்றிலிருக்கின்ற திருநாராயணப்பெருமானை மேற்சொன்ன மாணம் சுல்லபக்ஷசுதர்த்தி விபாழங்குமைகடின புனர்பூசகக்ஷத்திரத்தில் ஜீரணைத்தாரணம்பண்ணிப் பாலிலுத்திருமஞ்சனஞ்செய்தருளித் திருக்கைகளால்மூன்று நாள் திருவாராதஞ்செய்து, ஒநாயகம் என்கிற திருவாய்மொழியையோதிச் சாத்தித், திருக்கல்யாணி வடமேற்குமூலையில் த்ரிதண்டத்திறுந்தீறித் திருமண்குளையக்கண்டுகொண்டு மகிழ்ந்தருளி, யதகிரியில் கோயில்கட்டுவித்த, ஊரோம்படுத்தித் திருநாராயணபெருமானுக்குப் பாஞ்சராத்திரவியின்படி ஸம்பரோக்ஷணஞ்செய்தித்து, உத்தவரில்லையென்று ஸித்தித்திருக்கத் திருநாராயணன் அவரது ஸ்வப்நத்தி லெழுந்த

ருளி உடல்வார் ராமப்ரியர் டில்லியிலிருக்கின்றார் அங்குசென்று எழுந்தருளப்பண்ணி
க்கொண்டுவாருமென்றுரியிக்க, உடையவரும் டில்லிக்கெழுந்தருள, டில்லிராஜன்ம
கன்படுக்கைவீட்டில்நின்று ராமப்ரியரும் கிண்கிண்சதங்கையொலிக்க எல்லாருங்கா
ணும்படிவந்து உடையவர் மடியிலிருக்க, உடையவருமாநந்தத்தடன் என்செல்வப்
பின்னையோடுவன் மனைத்துக் கொண்டருளினார். அதனால் ராமப்ரியர்க்குச் செல்வப்
பிள்ளையென்று திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் செல்வப்பிள்ளையை
யதுகிரியிலெழுந்தருளப்பண்ணி, அவ்விடத்திற்றமது பேராசைமடங்கட்டுவித்து,
ஐம்பத்திருவருக்கழியங்கற்பித்து, அவ்வுருக்குத் திருநாராயணபுரம் என்று திருநா
மஞ்சாத்தியருளினார்.”

இச்செல்வப்பிள்ளைக்கு ராமப்ரியர் என்று திருநாமம் எனிருந்தது?
என்பதும், இம்மூர்த்தியைப் பூர்வத்தில் யார் எழுந்தருளப்பண்ணினார்?
என்பதும் பின்வருமவற்றிற்காண்க.

தோதாயுகத்திற் சக்ரவர்த்தித்திருமகனார் தர்ம ஸம்ஸ்தாபகார்த்தமர்க
சிதாபிராட்டி இளையபெருமான் இவர்கள் பின்பற்றக் காணாதத்தில் ஸஞ்சரித்
துக்கொண்டிருந்தபோது, இத்திருமனையில் திருநாராயணப்பெருமானெழுந்
தருளியிருப்பதை இளையபெருமானா லறிக்கை செய்யப்பட்டவராய், இவ்
வெம்பெருமானைச் சிலகாலம் பூசித்து, ராவணவதாநந்தம் திருவயோத்
தையக்குத் திரும்புங்கால் ஸ்ரீமான் வீபீஷணமுவாணுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதனைக்
கொடுத்தருளியபின், ப்ரஹ்மா தானுரதித்துக்கொண்டிருந்த திருநாரா
யணரம்சமாகிய ஒருமூர்த்தியைக் கொடுக்கப்பெற்று ஆராதித்துவந்தனராத
லின் அம்மூர்த்திக்கு ராமப்ரியர் என்று திருநாமமாயிற்று. பின்பு இவ்
விராமப்ரியர், சக்ரவர்த்தித்திருமகனான பெளத்திரியாகிய கருகமாலிங்கு
சிதநமாகக்கொடுக்கப்பட்டு, யதுவம்சத்திற் கெழுந்தருள, த்வாபரயுகத்தில்
இவ் யதுவம்சத்திற்றிருவவதரித்த கண்ணனால், இத்திருவுருவம் திருநாரா
யணனையொத்திலங்குவதை வியந்து, யதுகிரிக் கெழுந்தருளப் பண்ணப்
பட்டது. இவையும் ஸ்தலபுராணவரலாறு.

லோகப்ரசித்தமான மேலக்கோட்டை வைரமுடியுத்ஸவம், பங்குனி
பூசத்தில் நடந்தேறி வருகின்றது. இத்திருமுடியைப் பூர்வத்தில் பெரிய
திருவடி மேலுலகத்தினின்றுகொணர்ந்து இந்த லீலாவிபூதியிலுள்ள ஒவ்
வொரு திவ்யதேசத்துக்குஞ்சென்று அவ்வத் திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களுக்
குச்சூட்டிச் சேவித்துவருங்கால் பொருந்தாது கடைசியாக இச்செல்வப்
பிள்ளை திருமுடிக்குப்பொருந்தக்கண்டு சாத்திச் சேவித்தனனென்றசொல்
லப்படுகின்றது. இவ்வுத்ஸவகாலத்தில் மூன்றுநாள் எங்கள் தரிசனஸ்
தாபகரான ஸ்ரீமத்ராமாநுஜ யதீந்த்ரரது நேமனப்படி பஞ்சமராகிய திருக்கு
லத்தாரது ஆராதனம் நடந்தேறிவருகின்றது. இக்கட்டளை செல்வப்பிள்ளை
யை டில்லியிலிருந் தெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருங்கால் அந்நகரத்
தரசனால் இடையில்நேரிட்ட தடையை நிவர்த்திசெய்ய இத்திருக்குலத்
தாரசெய்த உதவிக்குக் கைம்மாறுபோலும்.

இத்தகைய ப்ரபாவம் நிறைந்துள்ள திருநாரீயணபுரத் தெம்பெருமானது திவ்ய குணநுபவசாகரத்தில் கலம்பகம் * என்னும் உயர்ந்த ப்ரபந்த முகேந அவகாஹித்தாட இலக்கண விலக்கியங்களிற் கொஞ்சமேனும் பயிற்சியில்லாத யாம் ப்ரவேசித்தது “ஒசைபெற்றுயர் பாற்கடலுற்றொரு பூசைமுற்றவு நக்கு புக்கதை” ஒக்குமென்பதி லொருசிறிதேனு மைய முண்டோ? ஆயினும் “அறையுமாடரங்கும் மடப்பிள்ளைகள், தறையிற் றீறிடற் றச்சருங்காய்வரோ?” காயார், அதுபோல அற்புநாநமுமில்லாத வெம் புன்கவிகளை “முறையினூலுணர்ந்தாரு முனிவரோ?” முனியார்.

இக்கலம்பகம், சாலிவாஹன சகம் கஅகநல் நிகழும் விக்குதிவூ வை காசின் சுவ ஆதிவாரம் பகலில் இந்துநாற்காப்பி னிறுதிக்கவி யிரண்டினுட் குறித்த திருக்கோயிலின்கண் சக்ரவர்த்தித்திருமகனார் மேலேக்கோட்டை செல்வப்பிள்ளையினது திருக்கோலங்கொண்டு சேவைசாதித்தெழுந்தருளியிருக்க, எமது பால்ய நண்பர் கனம்பொருந்திய பல்லாரி சபாபதிமுதலியாரவர்கள் அக்ரகண்யராயமர்த்திருக்கத் திருவோலக்கங்கொண்ட பரமபாகவத கோஷ்டியில், இந்த சந்நிதி கைங்கர்யத்திலீடுபட்ட ஸ்ரீமான் பிரம்மபுரம் ஜநார்த்தனபிள்ளையவர்கள் ததீயவந்தநோபசாரம் புரிந்துநிற்கச், செருக்குவார்பாளயம் பிரால குருஸ்வாமிநாயுடவர்கள் முதலிய சங்கீதவிற்பனார் பண்ணிசை பிறழாதோதவும், திரிசிரபுரம் அப்புபிள்ளையவர்களாக் காங்கு ப்ரசிங்கிக்கவும் தீப தூப னைவேத்ய சந்தந குஸும தாம்பூலாத் யுபசரணங்களோடு எம்பெருமான் திருவடிகளிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

பெங்களுர்

கட்டளை, வரதராஜபிள்ளை.

* கலம்பகம், சூக-ப்ரபந்தங்களிலொன்று. இது கொச்சக்கவிப்பாவும், வெண்பாவும்; கவித்துறையும் முத்தக்கவியறுப்பாக முற்கூறிப் புவவகுப்பு, மதங்கம், அம்மானை, காலம், சம்பிரதம், கார், தவம், குறம், மறம், பாண், களி, சித்து, இரங்கல், கைக்கிளை, தூது, வண்டு, தழை, ஊசல், என்னு மிப்பதினெட்டுப்புகளுமியைய மடக்கு, மருட்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, ஆசிரியவிருத்தம், கவிவிருத்தம், கவித்தாழிசை, வஞ்சிவிருத்தம், வஞ்சித்துறை, வெண்ணுறை என்னுமிவற்றால் இடையே வெண்பா; கவித்துறை விரவி அந்தாதித்தொடையால் முற்றறம்பாடுவது.

பாயிரம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

கட்டளைமட்டவிழ் காவோங்கெதிகிரிக் கட்கயிற்றிற்
கட்டளைகுக்கியின் வாழ்திருநாரணர் கான்மலர்மேற்
கட்டளைவாணன் வரதராஜப்பேர்க் கவிஞர்பிரான்
கட்டளையென்னக் கலம்பகமொன்று கழறினனே.

இஃது

ஸ்ரீகம்பராமாயண பாலகாண்டவுடையாசிரியர்

காஞ்சிபுரம் பீரபந்நவதீவான்

ஸ்ரீமாந்

ராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

ஸ்ரீமதேராமாஜாபநம;

திருநாராயணபுரக் கலம்பகம்.

காப்பு.

இன்னிலை வெண்பா.

ஆழ்வார்.

நலம்பகர்வே தன்றுதிரெய் நாராயணன்மேற்
கலம்பகப்ர பந்தக் கனிதன் திரம்பவளைக்
கைத்தலமா றன்பதமே காநலித் தடைத்தருநு
கைத்தலமா றன்பதமே காப்பு.

(இதன்பொருள்.) நலம்பகர் வேதன் துதிசெய் நாராயணன்மேல் - (சேதநர் நின்ற நின்ற அளவுக்கீடாக ஸ்வரூபபாது குணமான) நலத்தைப் புகலும் வேதங்களை ஒதுகியுணர்ச்சுப் பரஹ்மாவால் ஆராதிக்கப்பெற்ற திருநாராயணப்பெருமான்மேலில், கலம்பகப்ரபந்தக் கவிசன் நிரம்ப - (அடியேன் சொல்லப் புகுந்த) கலம்பகமென்னும் இந்தப் ப்ரபந்தத்தின் கவிகளெல்லாம் நன்கு சம்பூர்த்தியாம் மொருட்டு, வளைக் கைத்தல மால்தன் பதமே காநலித் தடைத்த - திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் திருக்கரங்களிலேந்திய திருமாவின் பரமபதத்தையே விரும்பி யடைந்த, குருகைத்தல மாறன் பசமே காப்பு - திருக்குருகை எண்ணுத் திவ்யபதேசத்தில் ஸ்ரீஸேனேசாம்ச ஸம்பூதராயத் திருவவதரித்தருளிய ஆழ்வாரது திருவடிகள் மகத்கமாகா நிற்கும் (என்றவாறு.)

“உயர்வறவுவர் நலமுடையவன்” “மயர்வற மதிநலமுளினன்,” என்ற திவ்ய ஸூக்தியில் ஆழ்வார் திருவுள்ளம்பற்றிய வாங்கமந்ஸுங்கனாப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி யுயராதிற்கும் பகவதாந்த குணங்களாகிய நலங்களையும், சகலசம்சார சேதநர்களுக்கும் சேஷாந்மாயிமாந தேவதாந்தர சேஷ விபரீதஜ்ஞாநங்களை வாசனை

யோடேபோக்கும் ஐரோபத்தினாகிய நலங்கனையும் விளக்குவனவாதலின், வேதங்கள் நலம்பகர்வனவாயின. இத்திறத்த வேதங்களைப் பற்றித் தமது நான்கு திருமுக்களின் வாயிலாக வெளியிட்டவராதலின் அவரை “நலம்பகர்வேதன்” என்றும், “வேதனறுதிசெய் நாராயணன்” என்றது பற்றித் தமது தவத்திற்கெல்லாம் பூமிக்நாராயணன் ஆனந்தமயவிராடத் தெழுந்தருளித் திருநாட்டினின்று யிழிந்தவரச் சேலித்து அப்பரம்புருஷனைப் பூர்வத்தில் சத்யலோகத்திலவைத் தாராதித்தத் ததீத்த தாய் ஸ்தலபுராணங் கூறுவதுதோன்றற்கு, நலம் என்பது தொகுதியொருமை, கலம்பகம், கூக - பரபந்தங்களி லொன்றானதுபற்றி “கலம்பகப்பரபந்தம்” என்றது. இப்பரபந்தத்துட் காட்டப்பட்டவேண்டிய பல்வகைப்பாக்களும் தந்தமதிலக்கணத்திற் பிறழாது நன்கு முடிந்த நின்றுநிலவுதல் வேண்டி “கலம்பகப்பரபந்தக்கவிதன் நிரம்ப மாறன்பதம்காப்பு” என வரைத்தாம். வளை என்பது இரட்டிதமொழிதலாய் திருவாழி திருச்சங்குகளை யுணர்ந்திருந்தது. பெருமானுடைய திருவாழி திருச்சங்கு முறையே சுதானைப் பரஞ்சுரம் என்னப்படும். முன்னேகாரம்-பிரிகிலை, பின்னத-அசை, பதம் - எழுவாய், காப்பு - பயனிலை.

(*)

கட்டளைக்கவித்துரை.

திருவடி.

௨. பாரகத்தோர்புரி யாயயர் காசிப் பதியதனின்
மாரகத்தோர்வலக் காதி னுமேசன் மகிழ்ந்துநாடுசெய்
தாரகத்தோனடித் தொண்டின னாகுளஞ் சேவிமலை
வேரகத்தோடு மெடுத்தா னடித்துணை மேவுதுமே.

(இ-ள்.) பாரகத்து ஓர்புரியாய் - இப்பூவுலகின்கண்ணுள்ள சப்தபுரியில் ஒருபுரியாகி, உயர் காசிப்பதியதனில் - சிறந்த காசிப்பட்டணத்தில், மாரகத்தோர்வலக்காதின் - சரமதசையிலுள்ளாரது வலச்செவியில், உமேசன் மகிழ்ந்துநாடுசெய் தாரகத்தோன் - உமாபதியாகிய சிவபெருமான் உவந்து உபதேசிக்குன்ற தாரகமந்தரத்துக்கு வாசியாகிய சக்ரவர்த்தித் திருமகனது, அடித்தொண்டினனாகி - திருவடிச்சொழும்பனாகி, ஸஞ்சீவிமலை வேரகத்தோடும் எடுத்தான் - ஸஞ்சீவிபர்வதத்தை வேரோடுங் கெல்லி யெடுத்துக் கொண்டுவந்தருளிய ஆஞ்சநேயரது, அடித்துணை மேவுதும் - உபயபாதங்களை (யாம்) ஆசிரயிப்போம் (எ-று.)

சப்தபுரியில் ஒன்றானதுமன்றிச் சரமதசையில் சுகல ஆக்மரங்களும் தாரகநாமோபதேசம்பெற்றுப் பரமபதமாடைத்தேகதுவான ஸ்தலமாதலால் “உயர்காசிப்பதி” என்றும், மாரகத்தார், தாரகத்தான் என்பவைகளின் இற்றயல் ஆ, ஓ ஆனது செய்யுள்வழக்கு. மேவுதும் - தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. இற்றேகாரம் அசை. (யாம்) எழுவாய். மேவுதும் - பயனிலை. அடித்துணை - செயப்படுபொருள்.

(௨)

பெரியதிருவடி.

௩. விண்டலங் காந்தி விரிவைர மாமுடி மின்னுமெதி
விண்டலங் காரர் முடிக்கேய்ந் திலகல் வியந்துபணி

மண்டலங் காமியம் பெற்றுய்ய வைத்து மகிழ்ரக
குண்டலங் காதணி வைநதே யன்புகழ் கூறுதுமே.

(இ-ள்.) விண்டலம் காந்தி விரிவைவர மாமுடி - மேலுலகமானது பிர
காசத்தைப்பெற்றுப் ப்ரதிபலிக்கும்படி காந்தியைக்கொடுத்திருந்த பெருமை
மிக்க வைரமுடியானது, மின்னும் எதிவிண்டு அலங்காரர் முடிக்கு ஏய்ந்து
இலகல் - (இந்த லீலாவிபூதியிலுள்ள ஒவ்வொரு திவ்யசேசத்துக்குஞ்
சென்று அவ்வத் திவ்யமங்கல விக்ரகங்களுக்குச் சூட்டிச் சேவித்துவருங்
கால் பொருந்தாது கடைசியாக) பிரகாசியாதின்ற எதிமிரியை யலங்கரித்து
நின்ற எங்கள் சம்பக்குமாராகிய செல்வப்பிள்ளையினது திருமுடிக்குச் சா
த்திச் சேவிக்குங்கால் பொருந்தி அழகுபெறுதலை, வியந்து - கண்டு வியப்
புற்றவராய், பணிமண்டலம் காமியம்பெற்று உய்யவைத்து மகிழ் - பிற்கா
லத்தில் (வைரமுடி யுச்சுவத்தைச்) சேவிக்கும் இப்பூவுலகத்தார் இவ்விடகா
மியங்களைப் பெற்றுமயு மாறுவைத்து ஆனந்த மடைந்த, உரக குண்டலம்
காதணி வைநதேயன் புகழ் கூறாதும் - சர்ப்பகுண்டலத்தைக் காதிலணிந்
திராநின்ற பெரிய திருவடிநயினார் பிரபாவத்தை (யாம்) புகழ்ந்துரைப்
போம்(எ-று.)

உரககுண்டலம் - வடமொழிப்பணர்ச்சி. வைநதேயன் - விதைபுத்தன். (யாம்)
எழுவாய். கூறாதும் - பயனிலை. புகழ் - செயப்பற்பொருள். (உ)

பஞ்சாயுதம்.

11. கொண்டல் வாயின்வயின் முண்டகம் பூத்தெழில் கொண்டிடி.
கொண்ட நிறத்திரு நாராயணர்காங் கொண்டநெடுந் [நேர்
தண்டமுங் கட்டமுந் தாங்கொளி வட்டமுந் சங்கமுங்கோ
தண்டமுந் சூழ்ந்துநின் நெருங்கமைக் காக்குறுஞ் சந்ததமே.

(இ-ள்.) கொண்டல் வயின்வயின் முண்டகம் பூத்து - மேகமானது
ஆங்காங்கு தாமரை மலரப்பெற்று, எழில் கொண்டிடின நேர் கொண்ட -
அழகு வாய்ந்திருக்குமேல் அதை நிகராகக்கொண்ட, நிறத் திருநாராய
ணர் - திவ்யரூபத்திக்கும் திருநாராயணரது, காம்கொண்ட - திருக்கைக
ளிறற் றுங்கிய, நெடுத்தண்டமும் - நீண்ட ஸ்ரீகௌமோதகி என்னுங் கதை
யும், கட்டமும் - ஸ்ரீநாந்தகம் என்னும் வானும், தாங்கு ஒளி வட்டமும் -
(கொண்டரங்கோ ளுதிக்கும் கீர்த்திப்) பிரகாசம் பொருந்திய திருவாயியும்,
சங்கமும் - திருச்சங்கும், கோதண்டமும் - ஸ்ரீசார்ங்கம் என்னும் வில்லும்,
சந்ததம் சூழ்ந்துநின்று எம் தமைக் காக்குறும் - எப்போதும் எம்மைச் சூழ்
வதுநின்று பாதுகாக்கும் (எ-று.)

காக்குறும் என்பது காக்கவும் என்பதன் விகாரம். தம் - சாரியை. தண்டம்,
கட்டம், வட்டம், சங்கம், கோதண்டம் - எழுவாய். காக்குறும் - பயனிலை. எம்
மை - செயப்பற்பொருள். (சு)

ஆழ்வார்கள்.

- டு. திருமாறன் பொய்கையன் பூதத்தன் பேயன் நிருமழிசைப் பெருமா னடிய ரடிபாணன் புத்தூர்ப் பெரியன்மங்கை வருமான் மதுர கனிகோதை சேர மகிபதிபன் னிருமா தவரிவர் பாதாம் புயங்க னிறைஞ்சதுமே.

(இ-ள்.) திருமாறன் - சருவிலே திருவுடையரான நம்மாழ்வாரும், பொய்கையன் - பொய்கையாழ்வாரும், பூதத்தன் - பூதத்தாழ்வாரும், பேயன் - பேயாழ்வாரும், திருமழிசைப்பெருமான் - திருமழிசையாழ்வாரும், அடிய ரடி - தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வாரும், பாணன் - திருப்பாணாழ்வாரும், புத்தூர்ப்பெரியன் - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலவதரித்த பெரிபாழ்வாரும், மங்கை வரும் மான் - திருமங்கையாழ்வாரும், மதுரகவி - மதுரகவியாழ்வாரும், கோதை - சூழக்கொடுத்த நாச்சியாரும், சேரமகிபதி - குலசேகராழ்வாரும், பன்னிருமாதவர் இவர் - ஆகிய இப்பன்னிரண்டாழ்வார்களுடைய, பாதாம் புயங்கள் இறைஞ்சுதும் - திருவடித்தாமரைகளை (யாம்) பணிவோம் (எ-று.)

மஹான் என்னும் வடமொழி மான் எனத் திரிந்தது. (யாம்) எழுவாய். இறைஞ்சுதும் - பயனிலை. பாதாம்புயங்கள் - செயப்படுபொருள். (இ)

உடையவர்.

- சு. கைத்தலத் தாழிசங் குற்றன் னெம்பரன் காண்மினென்றும் மெய்த்தல நாராயணபுரத் தோன்ற விளக்கியும் பொய்த்தலப் புன்மற வாதியர்ச் செற்றவன் பொன்னியையும் செய்த்தலத் தண்பெரும் பூதூர் முகையச்சிற் திருஞ்சதுமே.

(இ-ள்.) கைத்தலத்து ஆழி சங்கு உற்றனன் எம்பரன் காண்மின் என்றும் - திருக்கரங்களில் திருவாழி திருச்சங்கை யேற்றனன் (ஆகலால் இம் மூர்த்தி நாங்கள் வழிபடுங் கல்யாணகுண பூரணனான) பாருங்கள் என்று (திருமலையினு)ம், மெய்த்தல நாராயணபுரம் தோன்ற விளக்கியும் - நிலை பெற்ற ஸ்தலங்களிலொன்றாகிய திருநாராயணபுரத்தை ஜீரோணத்தாரணஞ் செய்து (மேலைக்கோட்டையினு)ம், மன்பொய்த்தலப் புன் மறவாதியர்ச் செற்றவன் - அசங்கத மிகுதியுள்ள புறச்சமயங்களைத் தழுவிவவர்களோடு வாதித்து ஜெயப்ரதாபமடைந்தவராகிய, பொன்னியையும் செய்த்தலத் தண்பெரும்பூதூர்முனிய - பொன்னியையும் வயல்கள்கூழ்ந்த தண்ணிய ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலவதரித்த முரிவராகிய எதிராஜனா, சித்திக்குதும் - (யாம்) தியானிப்போம் (எ-று.)

ஆழிசங்குற்றனன் என்பதில் இரண்டனுரையும் எண்ணும்மையும் தொக்கன. மன் - மிகுதிப்பொருளதோரிடைச்சொல். வாதியர்ச்செற்றவன் - இரண்டாம் வேற்

ஹமைத்தொகையின்கண் வலி விகாரத்தால் மிக்கது. (யாம்) எழுவாய். சிந்திக்குதம் - பயனிலை. பூதூர்முடி - செயப்படுபொருள். (சு)

மணவாளமாழிகள்.

எ. சிரவர நான்குடைச் செம்மல்கண் ணாயிரச் செல்வனன்
புரவர னேத்துறு நாரா யணபுரப் புங்கவன்மேல்
திரவர ணூர்மதிந் தாம்வண்ணத் தெந்தமிழ் செப்பிடற்கு
வரவர மாமுடி தான்க னெஞ் ஞானமும் வழந்ததுமே.

(இ-ள்.) சிரவர நான்குடைச் செம்மல் - மேன்மையாகிய நான்கு சிரங் களையுடைய பிரமணம், கண்ணாயிரச் செல்வன் - ஆயிரங் கண்ணனாகிய தேவேந்திரனும், அன்புர அரண் - தழுவ்திறத் திருமேனியையுடைய சிவ பெருமானும், எத்துறும் - துதிசெய்யும், நாராயணபுரப் புங்கவன்மேல் - திருநாராயணபுரத் தெம்பெருமான்பேரில், தெந்தமிழ் செப்பிடற்கு - (இக் கலம்பகமாகிய) தெந்தமிழ்ப் பிரபந்தத்தைச் சொல்ல, திர அரண் ஆர்மதிக்கு ஆம் வண்ணம் - எம்மறிவுக்குத் திடமாகிய காவலாயிருக்கும் பொருட்டி, வரவர மாமுடி தான்கள் - அழகிய மணவாள மாமுடிகள் திருவடிகளை, எஞ் ஞானமும் வழந்ததுமே - எப்போத்தும் (யாம்) துதிப்போம் (எ-று.)

(யாம்) எழுவாய். வழந்ததுமே - பயனிலை. தான்கள் - செயப்படுபொருள். (எ)

ஆசார்யர்.

அ. மருளாள னேத்திரு வாய்மொழி யோத வலிதுபற்றித்
நெருளாள னுக்கி ரகுநா யகற்பிர திட்டைசெய்தோர்
பொருளாள ராயெமை யாக்குங் குறுங்குடிப் பொன்னகர்ப்
ரகுளாள ராமா துஜ்ஜீய ரெம்முயிர்க் காந்துணையே. [பே

(இ-ள்.) மருளாளனை - மயக்கமுற்றிருந்த என்னை, திருவாய்மொழி ஓத வலிதுபற்றி - இளமைப்பருவத்திலேயே நிவ்வி ய பிரபந்த பாராயணம் பண்ணத்தக்க அதிகாரமுண்டாம் வண்ணம் வலியவந்து பிடித்தாட் கொண்டு, நெருளாளனுக்கி - (பஞ்ச சம்ஸ்காராதிகளால்) தெளிவையுடையேனாகச்செய்து, ரகுநாயகற் பிரதிட்டைசெய்து - (என்பொருட்டால் என் தந்தை திருப்பணிசெய்து முடித்த ஆலயத்தின்கண்) சக்ரவர்த்தித் திரும கனா யெழுந்தருளப்பண்ணி, ஓர் பொருளாளராய் எமை ஆக்கும் - அடியோங்களை ஒப்பற்ற க்ருதார்த்தர்களா யாக்கியருளிய, குறுங்குடிப் பொன்னகர்ப்பேருளாள ராமாதுஜ்ஜீயர் - அழகிய திருக்குறுங்குடி என்னுந் திவ்வியதேசத்தில் மடாதிபர யெழுந்தருளிய “பேருளாள ராமாதுஜ்ஜீயர்” என்னும் எமது ஆசார்யர், எம் உயிர்க்கு ஆத்துணை - எம்முடைய ஆத்மோஜ்ஜீவந ஸஹகாரியா யெழுந்தருளியிருப்பர் (எ-று.)

மருளாளன், தெருளாளன் - தன்மையிடத்தில் வந்த படர்க்கை யொருமைச் சொற்கள். பொருளாளர் - அங்குனம் வந்த படர்க்கைப் பலர்பாற்சொல். போரு ளாளரமானஜீபர் - எழுவாய். தனை - பயனிலை. (ஆ)

ஆசிரியர்.

கா. மொட்டளை பூம்பொழில் குழும்வல் லாரியின் முற்பயந்து மட்டளை யின்றமிழ் போதித்தெந் தத்தகல் வானெழுத்தெட் டுட்டளை கோதண்ட ராமருந் காலய வொண்பணிசெய் கட்டளை யாதிமு ல்ப்பெய ரெந்தைநற் காப்பெமக்கே.

(இ-ள்.) மொட்டு அனை பூம்பொழில் குழும் வல்லாரியில் - பூவரும்பு ளள் நிறைந்த அழகிய சோலைசூழ்ந்த வல்லாரிபெண்ணும் பட்டணத்தில், முன் பயந்து - (எம்மை) முதன்மகவாகப் பெற்று, மட்டு அனை இன்றமிழ் போதித்து - தேன்போல் மதுமூள்ள தமிழ்க்கலைனை (எமக்குப்) போதித் து; எம் தத்து அசல்வான் எழுத்து எட்டுள் தனை கோதண்ட ராமருக்கு ஆலய ஒண்பணிசெய் - (எம் ஜனனபத்திரமெழுதிய ஜோதிஷ வல்லவரால் இளமைப் பருவத்தில் நேருமெனக் கணித்த) எம் விபத்துகள் யாவும் நீங் கும்பொருட்டு அஷ்டாகூரத்திற் கட்டுண்ணும் பரனாகிய கோதண்டங் கையிற்றாங்கிய சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு அழகிய ஆலயத்திருப்பணி செய்தவராகிய, கட்டளை ஆதிமூலப்பெயர் எந்தை - கட்டளை என்னும் ஊரினரும் ஆதிமூலபிள்ளை என்னும் திருப்பேரினருமாகிய எம்மை யீன்ற ஹிதோப தேசாசிரியர், நற்காப்பு மெக்கு - மெக்கு நல்ல காவலாக நிற் பர் (எ-று.)

எந்தை - எழுவாய். காப்பு - பயனிலை

(ஆ)

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சுக்கலிப்பா.

இவை எட்டடித்தரவுகள் (உ.)

பூமேவு சதுமுகனும் பொறியரவப் பணியரனும்
கோமேவு சதமகனும் குழுமியவா னிமையவரும்
மாமறைகேர் வியாதமுதி வதிட்டனக் தியன்கடுவன்
கொழுதிசௌ நனந்திரி கோதமன்மா சிபந்தக் கன்
பார்க்கவன்வான் மிகன்வைசம் பாயனன்பா ரத்வாசன்
மார்க்கண்டன் ஜமதக்தி வாமதே வன்முதலோர்
இருகரமும் குவித்திறைஞ்ச விலியகுரு வருத்தரித்துத்
திருவதரி யாச்சிரம சேவைதந்த நாரணனே.

எண்ணிலா வுயிர்கனியா விடருறு வொருகலமாய்த்
தண்ணிலாத் தவமுயர்யா தவதரிப்பொன் னுலயத்து
ருநானந்த ஹைந்திரு நாட்டிலின்றி ரணற்கருளும்
ஆனந்த மயமணியி மானமிசை யினிதமர்ந்து
தாதேயப்பொற் சலசமலர்ந் தனிசில்வளர் ஸ்ரீதேவி
பூதேவி யருமிருபாற் பொலிந்துமகிழ்ந் துபசரிப்பக்
கங்குலகற் றோரிரண்டு கதிர்களுன வொளிவிளங்கு
சங்கொடுசக் கரந்தரித்த நனித்திருநா ராயணகேள்.

(இ-ள்.) பூமேவு சதுமுகனும் - சாமணாப்பூவிலி எழுந்தருளியிருக்கும் பிர
மதேவனும், பொறி அரவப்பணி அரணும்-படத்திற் றுத்தியையுடைய சர்ப்
பத்தை ஆபரணமாகப்பூண்ட சிவபெருமானும், கோமேவு சதமகனும் - தே
வலோகத்தரசனாகிய இந்திரனும், குழுமியவான் இமையவரும்-கூட்டமாய்ச்
சேர்ந்த உயர்ந்த தேவர்களும், மாமறைகேர் வியாதமுதி - மாட்சிமைபெற்ற
வேதபரிசீலனத்திற் சிறந்த வியாசபகவானும், வதிட்டன் - வலிவீட்டரும்,
அகத்தியன்-அகஸ்தியரும், கபிலன்-கபிலரும், கோமுகி - ராஜரிஷியாகிய
விசுவாமித்திரரும், செனனகன் - செனனகரும், அத்ரி - அத்திரிமுநியரும்,
கோதமன்-கௌதமரும், காசிபன்-காசிபரிஷியும், தக்கன்-தக்ஷரும், பார்க்க
வன்-பார்க்கவரும், வான்மிகன்-வால்மீகரும், வைசம்பாயனன் - வைசம்பா
யனரும், பாரத்வாசன்-பாரத்வாசரும், மார்க்கண்டன் - மார்க்கண்டேயரும்,
ஜமதக்தி - ஜமதக்தியும், வாமதேவன் - வாமதேவரும், முதலோர் - முதலா
கிய ரிஷிச்சுவர்களும், இருகரமும் குவித்து இறைஞ்ச - இரண்டுகரங்களை
யும் சேர்த்துக் கூப்பிட்டு வணங்கும்படியாக, இனியகுரு உருத்தரித்து - ஸ்தா

சார்யஸூபங்கொண்டு, திருவதரி யாச்சிரம சேவைத்த நாரணனே - ஸ்ரீபத ரிசாசிரமமென்றும் திய்யதேசத்தி லெழுந்தருளி (ஸ்வாம்சபூசனா நான் விஷயமாகத் திருமந்திரத்தைப் பிரகாசிப்பித்து)த் திருச்சேவைசாதித்த திரு நாராயணஸ்வாமியே, (ச)

எண் இல்லா உயிர் - சகல ஆத்மாக்களும், சலியால் இடர் உற - கவி புருவனால் துன்பத்தழுந்தாமைக் கேதுவாகிய, ஒருசலமாய் - ஒப்பற்ற கேட்குமராகி, தண் நிலாத்தவழ் - குளிர்ச்சிபொருத்திப சத்திரன் தவழப் பெற்ற, உயர் யாதவகிரி - ஒங்கி வளர்த்திருக்கும் யாதவகிரியின்மேல் (வி னங்கும்), பொன் ஆலயத்து - பொன்மயமாப் பிரகாசிக்கும் திருக்கோயிலி னுன், ஞானம் சழைத்த திருநாட்டின் நின்று - விஞ்ஞானமயமாய் வினங்கும் பாம்பதத்திலிருந்து, ஆரணந்த அருளும் - ப்ரஹ்மா ஆராதகம்பண்ணத் திருவுள்ள முவந்தருளிய, ஆனந்த மயமணி லீமானமிசை - நவரத்தனகசித மாண ஆனந்தமய லீமானத்தின்கண், இனிது அமர்ந்து - நன்குவீற்றிருத் து, தாது வய் பொன் சலச மலர்த்தவசில் வளர் ஸ்ரீதேவி பூதேவியரும் - மகரத்தப்பொடிகளைச் சொரியும் அழகிய அரவிந்தவமளியில் வீற்றிருக்குந் பெரிப்பிராட்டியாரும் பூமிப்பிராட்டியாரும், இருபால்பொலிந்து மகிழ்ந்து உபசரிப்ப - உபயபாரசித்தினும் நெருங்கியிருந்து உவகையோடுபசரிக்க, கங்குல் அகற்று ஒரிரண்டு கதிர்கள் என - இருளையோட்டும் சந்திரசூரியர்க ளென்று சொல்லும்படியாக, ஒளிவிளங்கு சங்கொடு சங்கரம் தரித்த - பிர காசிக்குத் திருவாழி திருச்சங்குகளைத்தரித்த, தனித்திருநாராயணகேள் - ஒப்பற்ற திருநாராயணனோ (அடியேன் விண்ணப்பத்திற்குத்) திருச்சேவி சாய்த்தருள்வீராக (எ-று) (உ)

ஸ்ரீதேவி பூதேவியரும் - உயர்திணையும்மைத்தொகை பலரீதேற்றது. இருபால் என்றதில் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சங்கொடு என்பதில் ஒம் எண்ணுப் பொருட்டு.

இவை நாரடித்தாழிசைகள் (அ.)

- க. பொன்வலத்தும் பூவிடத்தும் பூமணம்போற் பொலிந்துறை [தல்
பொன்வலத்தும் பூவிடத்தும் பொலிந்தெமக்கிங் குணர்த்தி [னைய
- உ. இடையினன யபனரற்கங் கிருந்தேவுந் தகைவிளங்க
இடையினன யிங்குவந்திங் யதுகரியு முவந்தனையே
- ங. சங்காழி தரித்தனையிச் சங்காழி யுலகையருள்
சங்காழி தரித்தவன்னைத் தன்மையுன்பா லுளதெனவே
- ச. திருப்பாலுன் பாலகத்தைத் திருப்பார்க்குஞ் சரணளித்தல்
திருப்பாத முலகு கொண்ட தினத்திலிங்கு விளக்கினையே

- டு. அண்டரமீர் தத்தினுக்கங் கதிபனய்ப் பகிர்ந்தருணீர்
அண்டரமீர் தத்தினுக்கிங் கங்காந்த ததிசயமே
- சு. பஞ்சா னனனானுய்ப் பாலன்பாற் றுனவன்பாற்
பஞ்சா னனனானுன் பாத்துவம்பார் பாலுளதே
- எ. பாலகனா யனைத்தினையும் படைத்தளித்துத் துடைக்குமுனைப்
பாலகனா யாய்ச்சிகொண்ட பான்மையையா மறிந்திலமே
- அ. பத்துமதி திருவிஸங்கைப் பதியிருக்க விடுத்தல்விருப்
பத்துமதி னடியுய்மிசைப் பரிவுணர்ந்தற் கென்றேறயோ.

(இ-ள்.) பொன்வலத்தும் - பொன்னுலகத்தினும், பூவிடத்தும் - பூவுலகத்தினும், பூமணம்போல் பொலிந்து உறைதல் - புட்பத்தினிடத்தில் வாசனையானது பொருந்தியிருப்பதுபோல் தேவரீர் சர்வாந்தரியாமியாகிக் கரத்துறைதலை, பொன்வலத்தும்- பொன்னாகிய பெரியபிராட்டியார் வலது பக்கத்திலும், பூவிடத்தும் - பூவாகிய பூமிப்பிராட்டியார் இடதுபக்கத்திலும், பொலிந்து - வீற்றிருந்து விளங்க, எமக்கு இங்கு உணர்த்தினே-இத் திருக்கோயிலில் அடியேங்கள் உணரும்படி சேவைசாதித்தீர்,

[“பொன்வலத்தும் பூவிடத்தும் பூமணம்போற் பொலிந்துறைதல்” என்பதை பொன்வலத்துப் பூப்போலும் பூவிடத்து மணம்போலும் என நிரணியைக்கவத்து “பொன்னினிடத்தன், அழகைப்போலும்; பூவினிடத்தில், மணத்தைப்போலும், எனப் பொருள்கூறி தேவரீர் சர்வாந்தரியாமியாகிக் கரத்துறைதலை” என்று முடிக்கினுமையும்.] (க)

இடை இனன் ஆய் அயன் அரற்கு - பிரம்ம ருத்திராளுக்குத் தேவரீர் நடுநாயகவிண்மணியாய், அங்கு இருந்து ஏவும் தகைவிளங்க - அவிடத்தில் இருந்துகொண்டு முறையே அவர்கள் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச்செய்ய ஆஜ்ஞாபிக்கும் பெருமை விளங்கும்படியாக, இடை இனனாய் இங்குவந்து- இவ்வுலகத்தில் இடையர்குலத்தில் வந்து (வளர்ந்ததுமன்றி), இவ் யதகிரியும் உவந்தனை - இந்த யாதகிரி என்னும் திருமலையையும் விரும்பி வீற்றிருக்கின்றீர். (உ)

இச்சங்கு ஆழி உலகை அருள் - சங்குகள்நிறைந்த கடலை யாடையாய்விடத்த இவ்வுலகத்தை யீன்றருள்வதில், சங்கு ஆழி தரித்த அன்னேத்தன்மை - சங்கவளையலையும் கணையாழியையுமணிந்த தாயின் நன்மை, உன்பால் உளது என - தேவரீர்க்குண்டென்பதை விளக்க, சங்கு ஆழி தரித்தனை - சங்காகிய பாஞ்சஜந்யத்தையும் ஆழியாகிய சுதர்ஸநத்தையும் தரித்திருக்கின்றீர். (ஈ)

திருப்பால் உன்பால் அகத்தைத் திருப்பார்க்கும் - புருஷகார பூதையாகிய பெரியபிராட்டியாரிடத்தும் (ஸர்வேசுவரனாகிய) தேவரீரிடத்தும்

மனதைச் செலுத்தாது அபசாரப்படுங் சேதநர்களுக்குங்கூட, சரண் அளித்தல் - ரகசுமாயிருத்தல் திருவடிக்கு ஸ்வபாவமென்பதை, திருப்பா தம் உலகு கொண்ட தினத்தில் - இவ்வலகத்தை யொருதிருவடியா லளந் துகொண்ட காலத்தில், இங்கு விளக்கினை - (அத்திருவடிமூலில் எல்லா வுயிர்களையு மணைத்து) இவ்விடத்தில் விளக்கியருளினீர். (அ)

அண்டர் அமிர்தத்தினுக்கு அங்கு அதிபனும் பகிர்ந்தருளித் - தேவா மிர்தத்தைத் தேவாதி தேவனாக விருந்து (தேவர்களுக்கு) பாசித்தருளிய தேவரீர், இங்கு - இவ்விடத்தில், அண்டர் அமிர்தத்தினுக்கு - அண்ட ராகிய முல்லை நிலமாக்களுடைய நவரீதத்திற்கு, அங்காந்தது அதிசயமே- திருவாய்மலர்ந்தது ஆச்சரியமாக விருக்கின்றது. (ஆ)

பஞ்சானன் ஆனும் பாலன்பால் - (தேவசம்பத்துள்ள) பிரகலாதாழ்வா னது ஸம்ரக்தாணந்தமாகத் தேவரீர் பரந்தமுசத்தையுடைய அழகியசிங்க மாய் அவதரித்தீர், தானவன்பால் பஞ்சானன் ஆனும்-அகரசம்பத்துள்ள இரணியன்பக்கல் ஐந்துமுகங்களையுடைய சிவபெருமான் சரபமாகவந்தார், பரத்துவம் யார்பால் உளதே - (ஆகச்சே உங்குளிருவாயில்) பரத்துவம் என்பது யாரிடத்திலுள்ளது. (அ)

பாலகனும் - பரிபாலன கர்த்தாவாகி, அனைத்தினையும் - அண்டகோடி சராசரங்களனைத்தினையும், படைத்து அளித்துத் துடைக்கும் உன்னை - ஆக்கிக் காத்து அழிக்கும் தேவரீரை, பாலகனும் - ஒரு சிறு பாலகனாக, ஆய்ச்சிகொண்டபான்மையை - யசோதைப்பிரட்டியார் சரத்தி லேந்திக் கொள்ள விருத்ததேவரீரது ஸௌஸ்யருளை வச்சேஷத்தை, யாம் அறித் திலம் - அடியோங்குள் உணருந் சத்தி யுடையேமல்லேம். (அ)

பத்துமதி - பத்துமாசகாலம், திரு இலங்கைப்பாதி இருக்கவிடுத்தல்- சீதாபிரட்டி வங்காநகரத்திற் சிறையிருக்கும்படி தேவரீர் விட்டிருந்தது, விருப்பத்து உமது இன் அடியர்மிசை-உம்மீது விருப்பத்தையுடைய உமது இனிய அடியார்மீது பிராட்டிக்குள்ள, பரிவு உணர்த்தற்கு என்றேயோ- கருணையைப் பிரபஞ்சத்தார்க்கு அறிவுறுத்தற்கென்று தானே (ஏ-உ.) (அ)

திருப்பார்க்கும் என்பதில் உம்மை இழிவு சிறப்பிக்கண்வந்தது.

இவை ஈழ அரங்கங்கள் (அ)

க. எளினுணை யெனவகி லமுநிறை யுருவினை

அளியொடு முயிருய வளைய வருவினை

உ. ஒருமுறை முழுக்கி னுடலுறு பிணியொழி

தருதிரு மலிநவ சாசின யருவினை

கூ. ககபதி தவளமண் கனிவொடு தாவதை

ஐகதலர் துநலணி தாநிறை தகையினை

சு. யதுகிரி வதியடி யரையம படர்ந்த

நிதமதி துதிசெயு நிலைதனி னிறுவினே

(இ-ள்.) எள்ளினுள் நெய்யென - திலதத்தில் தைலத்தைப்போல, அகிலமும் நிறை உருவினே - எல்லாவற்றினும் விபுலாக நிறைந்துள்ள உருவத்தையுடைய சேவரீர், அளி யொடும் - தண்ணருள்சூர்த், உயிர் உய்ய - உயிர்க ளுஜ்ஜீவிக்கும்படி, அளவிய அருவினே - அவைகட்குள் ளும் அந்தர்யாமியாக நிறைந்துள்ளீர். — (க)

ஒருமுறை முடிந்தின் - ஒருதரம் ஸ்கானஞ்செய்தால், உடலுறுபிணி ஒழிதரு - தேகத்தைப்பற்றிய ஜனனமாண நோய்கள்ஒழியத்தக்க, திருமலி நவசரகினை அருளினே-சகலசம்பத்தும் பெருகச்செய்யு மொன்பது தீர்த்தங் களே இந்தகேஷத்திரத்தில் அருளினீர். (உ)

ககபதி தவளமண் கனிவொடுதர-பக்திராஜனாகிய கருடாழ்வான் திரு மண்ணே (ஸ்வேதத்திலிலிருந்து சொண்டிவந்து) உயிர்களின்மேலிருக்குமி ரக்கத்தால் இந்த கேஷத்திரத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்ய, அதை ஐசகலர் துதல் அணிதர - அதைநெற்றியிலணிந்து துவ்வியூதியிலுள்ளார் ஈடேறும்பொரு ட்டு, நிறைதகையினே - பெருக்கியருளிய மகிமையுள்ளீர். (ங)

யதுகிரிவதி அடியரை - யாதவகிரியில் வாசஞ்செய்யும் பாகவதர்களை, யமபடர் நிதிநிதம் அதிதுதிசெயும் - எமதூதரன் சார்வதா தூரத்தேநின்ற படி தெண்டன்சமர்ப்பித்துப் பின்னுக்குச்செல்லும்படியான, நிலைதனில் நீறுவினே - மேம்பாட்டில் நிலைபெற்றிருக்கச்செய்தருளினீர் (எ-று.) (ச)

அளியொடும் இதில் ஒங் விசடனப்பொருட்டி. சரகணை, வடமொழி - தடாகம்.

இவைபெயர்த்தும் ஈடித்தாழிமைகள் (சு+க.)

- க. ஆதிநடு வந்தமுமா யண்டபகி ரண்டமுமாய்ச்
சோதிதரு முச்சுடர்க்குள் சோதியுமாய்த் தோற்றுவைவீ.
- உ. ஆரணமா யாரணத்தி வகப்பொருளா யனைத்தினுக்கும்
காரணமாய்த் காரணத்தைக் கடந்தவனாய் நின்றவனவீ.
- ங. படைப்பதற்கு நான்முதனாய்ப் பாஷிக்க நாரணனாய்த்
துடைப்பதற்கு ருத்தரனாய்த் தோன்றும் பழம்பொருணீ.
- சு. திங்நன்முடிச் சங்கரனுந் திகைப்பனின்சீ ருளாக்கவெனிற
பொங்கறிவு கிறிதுமிலேன் புகலவெண்ணி னிலக்குறுமோ.

க. ஆந்துமகோ டிகளனைத்து மகன்றவயிற் றடக்கியவை
காத்துமீண் டினிதீன்று காட்டுமுன்னை யன்னையென்கோ.

- உ. எண்பத்து நாலிலக்கத் தெவ்வயிருந் செய்வினெனொன்
டுண்பக்கு வத்தவைகட் கூட்டுமுன்னைத் தந்தையென்கோ.
- ங. பற்பலச மயம்வகுத்துப் பலகலைக ஞாடன்படைத்தே
அற்புதநல் லுணர்ச்சியைத்தந் தாட்டுமுன்னைக் குரவெனென்
[கோ.
- ச. பம்புதிட ளிசம்புமுதற் பகர்பூதங் களும்படைத்து
நம்புமுயிர் களுக்குடிலை நாட்டுமுன்னைத் தெய்வமென்கோ.
- ரு. பத்தினெறி வழாதுசரண் பற்றியுனை நத்திவரு
முத்தமர்த முந்தைவினை யோட்டுமுன்னை நண்பனென்கோ.
- சு. அடியாரகட் கடியவனா யவர்களுள்ளக் கமலமலர்க்
குடியாக விருந்துமுத்தி கூட்டுமுன்னை யன்பனென்கோ.

(இ-ள்.) ஆதிநடு அந்தமும் ஆய் - ஐகத்துக்காதிக்காரண பூதனாயும் மகக்
களையும் பிரளயாந்தத்தில் சூகஷ்மசித்சித்விசிஷ்டனாயும், அண்டபகிரண்ட
முமாய் - லீலாவியூதியும் நித்யவிபூதியுமாயும், சோதிதரும்முச்சுடர்க்குள்
சோதியுமாய் - ப்ரகாசத்தைத்தரும் சூர்யசந்திராக்கியொன்னு மூவொளிச்சு
டர்களுளானதுமன்றி அனைகட்குள் சோதியுமாயும், தோற்றுவை நீ - தேவ
ரீர் விளங்கியிருக்கின்றீர். (க)

ஆரணமாய் - வேதமாயும், ஆரணத்தின் அகப்பொருளாய் - அவ்வே
தத்திற்கு அந்தர்க்கதனாயும், அனைத்தினுக்கும்காரணமாய் - எல்லாவற்றி
ற்கும் ஹேதுவாயும், காரணத்தைக்கடந்தவனாய் - அக்காரணத்திற் ககல
நிற்பவனாயும், நின்றவன் நீ - தேவரீர் விளங்காநிற்பீர். (உ)

படைப்பதற்குநான் முகனாய் - (சகலசராசரங்கனாயும்) ஆக்கப்பிரமனா
யும், பாலிக்க நாரணனாய் - காக்கவிஷ்ணுவாயும், துடைப்பதற்கு உருத்
திரனாய் - அழிக்கருதரனாயும், தோன்றும் பழம்பொருள் நீ - காணப்படும் அ
நாதிப்பொருள் தேவரீரே. (ங)

திங்கள் முடிச்சங்கரனும் - சந்திரசேகரனாகிய சிவபெருமானே, தி
கைப்பன் நின்சீர்உரைக்களனில் - தேவரீரது திருக்கல்யாணகுணங்களைக்
கீர்த்தித்துப்பாடத்திகைப்பனென்று வேத மோலமிடுமென்றால், பொங்கு
அறிவு சிறிதும் இலேன் - வளரும்படியான அறிவுஒருசிறிதும் இல்லேனா
கியயான், புகல எண்ணின் - சொல்லநினைத்தால், இலக்கு உதுமோ - வக்ஷ
யப்படுமோ? (ச)

—————:O:—————

ஆத்தமகோடிகள் அனைத்தும் அகன்ற வயிற்றடக்கி - கோடிக்க
ணக்காயுள்ள ஆத்மாக்களனைத்தையும் (பிரளயகாலத்தில்) விசாலமான கர்

ப்பத்தில் அடக்கிக்கொண்டு, அவைகாத்து - அவைகளையங்கு சம்ரகஷணை செய்து, மீண்டு இனிது ஈன்று - மறுபடி (ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில்) வெளிப்படுத்தி, காட்டும்உன்னை அன்னை என்கோ - (இப்பிரகாரம் இதுமுன் இது பின் என்றசொல்ல வேலாது தொன்றுதொட்டிக்) காட்டிவருந்தேவரீனா அன்னைபென்றுதோத்தரிக்கட்டுமா? (க)

எண்பத்துநாலு இலக்கத்து எவ்வயிரும் - எண்பத்துநான்குலக்ஷ ஒரு ப்பாயுள்ள உயிர்கள் ஒவ்வொன்றும், செய்வீனாகொண்டு - செய்யுந் திருப்பணியை யங்கேகரித்து, உண்பக்குவத்து - அடுத்து உண்ணும்பருவகாலத்தி ல், அவைகட்கு ஊட்டும் உன்னைத் தந்தை என்கோ - அவைகளுங்கு உணவுசேகரித்து உண்பிக்குந் தேவரீனாத் தந்தையென்று தோத்தரிக்கட்டுமா?

பற்பல சமயம் வகுத்துப் பலகலைக ளுடன்படைத்தே - அனேகசமயங்களை அததற்குரிய விதிக்கொண்டு பிரிவினையா யுண்டாக்கி, அற்புதநல்லுணர்ச்சியைத் தந்து - (அவைகளில் உண்மையானதரிசநமின்னதென்று) செரிந்தகொள்ள ஆன்மாக்களுக்கு) அதிசயமானநல்ல அறிவையீந்து, ஆட்டும் உன்னைக்குரவன்னன்கோ - (சூத்திரநாரியாகவிருந்து) ஆட்டிவைக்குந் தேவரீனாக் குருவென்று தோத்தரிக்கட்டுமா? (ங)

பம்பு திடவிசம்பு முதல் பகர்பூதங்களும் படைத்து - திடமாக எங்கும் வியாபகமாயுள்ள ஆகாயமுதலிய ஐந்தபூதங்களையும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று கிரமமாயுதிக்கும்படி யுண்டாக்கி, நம்பும் உயிர்களுக்கு - அப்பெளதிகங்களிற்செறிந்த ஜீவன்களுக்கு, நிலைநாட்டும் உன்னைத் தெய்வம் என்கோ - முடிவாக உணரவேண்டியநிலைமை இத்தன்மைத்தென ஸ்தாபித்தருளிய தேவரீனாத் தெய்வமென்றுதோத்தரிக்கட்டுமா? (ச)

பத்திரெறி வழாது சரண்பற்றி - பக்திமார்க்கத்தில்வழுவாமல் உமது திருவடிவையாசர்யித்து, உணைநத்திவரும் - உம்மை விரும்பிவரும், உத்தமர்தம் முந்தைவினை - பரமபாவநர்களுடைய ஸஞ்சித்ப்ராப்தங்களாகிய பழவினையை, ஓட்டும் உன்னை நண்பன் என்கோ - நவரிக்கச்செய்யும்படியான தேவரீனா நண்பனென்று தோத்தரிக்கட்டுமா? (ஊ)

அடியார்கட்கு அடியவனாய் - அன்பர்கட் கன்பராய் வந்தவதரித்து, அவர்கள் உள்ளக் கமலமலர் குடியாகவிருந்து - அவ்வன்பர்களுடைய மனமாகிய தாமரை மலரிற்குடிகொண்டு வாசம்பண்ணி, முத்தி கூட்டும் உன்னை அன்பன் என்கோ? அவர்களைத் திருவடி நீழலிற்சேர்த்துக்கொள்ளுந் தேவரீனா அன்பனென்று தோத்தரிக்கட்டுமா? (எ-று.) (ஈ)

இத்தாழிசைகளிற் றேன்று உம்மைகளைத் தொகையெனக்கொள்க. சோதியுமாய், இதில் உம்மை சுடருமாய் எனப்பொருள்படலால் இறந்ததுதழீஇயது. சங்கரனும், உயர்வு சிறப்பு. இலக்கு - லக்ஷணம் என்னும் வடமொழித்திரிபு. என்கோ

இதில் என்கு, குவ்விகுடிபெற்ற தன்மை யொருமை வினைமுற்று, ஓகாரம் ஐயப்பொருட்கம்.

இவை நான்கீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (உ)

க. உடையவர் பரிவொடு முவந் திறைஞ்சநீ,
கடையவர் தொழமனக் களிப்பைக் கொண்டீனே.

உ. அந்தமில் புவனங்க ளுந்நூந் தன்மையை,
அந்தணன் செய்தரு மடிசிலுண்டீனே.

(இன்.) உடையவர் பரிவொடும் உவந்து இறைஞ்சும்கீ - ராமாதனு
வதிந்திரர் அன்புடனான்தித் தாராதனஞ்செய்யுந்தேவரீர், கடையவர்
தொழ - (அவ்வெதிந்தரால் நேமனம் பெறப்பட்ட) கீழ்ஜாதியாராகிய
திருக்குலத்தாரு மாராதிக்க, மனக்களிப்பைக்கொண்டீனே - மனமகிழ்ச்சி
கொண்டு அங்கீகரித்துக்கொண்டீர். (க)

அந்தமில் புவனங்கள் - அஸங்க்யாதமானலோகங்களை, அருந்தும்
தன்மையை - போனசங்கொள்ளு மகிமையையுடைய தேவரீர், அந்தண
ன் செய்தரும் - (ஸாசரிதனென்னும்) பிராமணன் (ஸாஜீல யென்னும்
மனையாள்வயின்) பெற்ற சிறிய பாலன் படைத்த, அடிசில் உண்டீனே -
சோற்றையும் (பிராட்டியுடனிருந்து) ஸ்வீகரித்துக்கொண்டீர், (எ-று.) (உ)

இறைஞ்சும், காரணப்பொருட்டுப்பெயரெச்சம். கடையவர், அடிசில், இலவக
ளில் உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாம் நெருக்கம்,

இவை முத்தீரோரடியம்போதரங்கம் (சு)

க. திருவொடு மடனி நடந்தீனே
உ. திணைசெறி பரவை கடந்தீனே
ங. கருதல ரவிய நினைந்தீனே
ச. கடவுளர் மகிழ முனைந்தீனே.

(இன்.) திருவொடும் அடவிநடந்தீனே - சீதாபிராட்டியாரோடு கான
கத்துக்குச்சென்றீர், திணைசெறி பரவைகடந்தீனே - அலை கடந்தகடலை
யணைத்துத்தாண்டினீர்; கருதலர் அவிய நினைந்தீனே - இராக்கதரழிய நி
னைத்தீர், கடவுளர் மகிழமுனைந்தீனே - தேவர்கள் (அன்பம் நீங்கி) மகிழும்
படி அவ்விராக்கதரோடு போர்தொடுத்தீர் (எ-று.)

இவை இருதீரோரடியம்போதரங்கம். (அ)

க. கருட னுந்தீனே,
உ. கமகி வந்தீனே,

௩. கரவை வென்றனை,
 ௪. கரிமு னின்றனை,
 ௫. மிருக மாய்த்தனை,
 ௬. சுரபி மேய்த்தனை,
 ௭. மேலை வான்றனை,
 ௮. மேலை மேன்றனை.

(இ.ஸ்.) கருடன் உந்தினை - கருடன் பேரி லாரோசணஞ்செய்தருளி, கருதிவந்தனை - விரைவாகவந்து, கரவைவென்றனை - முதலையைக்கொண்ட, கரிமுன் நின்றனை - கெஜேத்திராழ்வான்முன் சேவைதந்தருளினீர், மிருகம் மாய்த்தனை - பொய்ம்மானாகவந்த மாரீசனைக்கொன்றீர், சுரபிமேய்த்தனை - ஆந்நையை மேய்த்தீர், மேலைவாவினை - (திருவிக்கிரமாவதாரத்தில் இவ்வுலகையுளந்ததல்லாமல்) மேலுலகையுந் தாலியுளந்தீர், மேலைமேவினை - மேலைக்கோட்டையென்னு மித்திவய் திருப்பதியை விரும்பியமர்ந்திருக்கின்றீர். (எ-று)

உந்தினை, வந்தனை, வென்றனை, என்னும் முற்றுவினைகள் எச்சமாயின. மேலைவும் என்ற இறுத்தது தநீஇய எச்சவுமமை விசாரத்தாற்றெக்கது.

இது நனந்நொல்

என வாகங்கு.

(இ-ஸ்.) என ஆங்கு - என்று இங்ஙனந்தேவரீரது வாஞ்சையாதி நித்ய கல்யாணகுணங்களை ஆடியேன் கீர்த்தித்துப் பாடிமிடத்து. (எ-று.)

இது பதினெட்டி நெடுசை ஆசிரியச் சுரிதகம்.

மணிநெடுங் கடல்குழற் தணிவகுப்புறாஉம்
 இம்மாநிலமிசை, நம்மாழ் வார்புகல்
 “ஒருநாயகம்” என வருதசகம்பெறு
 திருவாய் மொழியெனுந் திரவிடவேதமும்,
 உதாத்தானு தாத்தமாச் சதாத்தொளி மறையும்,
 பல்விய வகையு மல்கனுந் றெவிதந்
 தோங்குமுன் சினகரப் பாங்கர் வலம்வந்து
 முறைமுறை தொழுந மறைபுகுந், தடியனேன்
 இருநா தலமுஞ் சிரமிசைக் கூப்பி
 உருகடு முள்ளமோ டொருவரம் வேண்டுவல்;
 புணைக்கான் மலரடி யிணைக்காட் படுத்தா
 தெத்தனைப் பிறவி பையத்தந் திடினுமுன்

னிநயத் திருக்கை யிதுவென விளங்குமிய்
யாதவ கிரிவாழ் மாதவ சிரேட்டராம்
பாவனர் தாமுவந் தேவுகுந் றேவல்செய்
கங்கரத் துவம்பெறு புங்கவர்க் கன்புறம்
மருவிவாழ் வுறும்பெரு வாழ்க்கை
இகந்திடாப் பணியெனன் குகந்தினிதருளே.

(இ-ள்.) மணிநெடும் கடல்கூழ்த்து - அழகிய விசாலமான சுமுத்திரத் தாற் சூழப்பெற்று, அணிவகுப்பு உறாஉம்-(மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, நெய்தல் என்னும் ஐந்தினையின்) வரிசையாய்வுகூக்கப்பட்ட, இம்மாதிலமிசை - இந்தப் பெரியவுலகின் கண், நம்மாழ்வார் புகல்-ஸ்ரீ சடகோபாழ்வாரது இயற்சான்றாகிய, “ ஒருநாயகம்” எனவரு தசகம்பெறு-ஒருநாயகம் என்றுவழங்கிவருகிற தசகத்தை(த்தனக்குந்கொபகமா)க்கொண்ட, திருவாய்மொழியெனுந் திரவிட வேதமும் - திருவாய்மொழியென்கின்ற தென்மொழிவேதமும், உதாத்தம் அனுதாத்தமாச் சதாத்தொனிமறையும் - ஆரோகண அவரோகண ஸ்வரம்பிறழாது சதாகாலமும் உச்சரிக்கப்படுகிற வடமொழிவேதமும், பல்லியவகையும் - பலவாத் தியவகைகளும், மல்கல் உற்று ஒலிதந்து ஒங்கும் - நிறைவுபெற்று முழங்கி உயர்ந்த, உன் சினகரப்பாங்கர் வலம்வந்து - சேவரீரது திருக்கோயிலப்பிரசங்கிணம்பண்ணி, முறைமுறைதொழுது - கிரமக்கிரமமாகத்தண்ட ப்ரணமஞ்செய்து, மறைபுகுந்து - அடைக்கலம்புக்கு, அடியனேன் - உம்மடியார்க்கடியானாகிய அடியேன், இருகரதலமும் சிரிச்சைக்கூப்பி - இரண்டினகையையும் சிரிசின்மேலேற நீட்டிக்கூப்பியவறைய், உருகிடும் உள்ளமோடு - களையாநின்றமனமுள்ளவனாகி, ஒருவரம்பேண்டுவல் - ஒரேவொருவரத்தைப்பிரார்த்திக்கிறேன் (அசாவது) புணக்கான் மலர் அடி இணைக்கு - (பிறவிக்கடலுக்கு) மரக்கலம்போலும் தேவரீரது வாசமணக்கும் பாதாரவீந்தயுகளத்துக்கு, ஆட்படுத்தாது - அடியேனை அடிமைப்படுத்தாமல், எத்தனைப் பிறவியைத்தந்திடிலும் - இன்னும் எத்தனை ஜனனமெடுக்கச்செய்தாலும், உன் இதயத்து இருக்கை இதுவென விளங்கும் - உம்முடைய இதயஸ்தானம் இதுதானென (வடபதரிகாஸ்ரமத்தில் ஆசார்ய ரூபமாகவந்து திருவாய் மலர்ந்தருளிய வண்ணம்) பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும், இவ்வாதவகிரியாழ் - இத்தயாதவகிரியில் வசிக்கின்ற, மாதவசிரேட்டராம் பாவனர்தாம் - மஹாதவ சிரேஷ்டராசிய பரமபாகவதாஃரேசர்கள், உவந்து ஏவு குற்றேவல்செய்-மனமகிழ்ந்து விதிக்கும் சிறிய பணிவிடைகளைக் செய்யா நின்ற, கங்கரத்வம் பெறு புங்கவர்க்கு - கைங்கர்ய துரந்தாராகிய மேலோருக்கு, அன்பளும் மருவி வாழ்வுறும் - அடியானாக (அவ்வொவ்வொரு ஜெனனத்திலும்) பொருந்தி வாழும்படியான, பெருவாழ்க்கை - உயர்ந்த செல்வவாழ்க்கையாகிய, இகந்திடாப்பணி - அவிச்சிந்தமாகிய கைங்கர்யத்வம், எனக்கு

உகந்து இனிது அருள் - அடியேனுக்கு லபிக்கத் திருவுள் மிரங்கியனாக்
கித்தருளல் வேண்டும் (என்பதே) (எ-று.)

உறுஉம் இது இடைநிலைச்செய்கை யளபெடை. திருவாய்மொழி, அடைப
டுத்த கருவியாகு பெயர், கிங்கரத்வம் - கைங்கர்யம். பாகவதைகங்கர்யம் லபித்
தார்த்துப் பகவதவர்களும் கித்தமாநலின் இடேதெபெருவாழ்க்கையாம்.

தரவிரண்டும் தாழிசையாறும் அராகமும் மீண்டுத் தாழிசையாறும்
அம்போதரங்கமும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமுமாக முறையேவருவது
மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா லெனப்படும். மேற்கூறியவாறுதற்பிற்
சிற்சில பிறழ்த்து முழந்தும் குறைத்து மிக்கும் மயங்கிவருவதுமுண்டு.
எவ்வனமாயினும் தரவு முதற் சுரிதகமீறாக ஒன்றற்கொன்று பொருட் சம்
பத்தமுடையதாயிருத்தல்வேண்டும்.

இக்கொச்சகக்கலிப்பா தரவிரண்டும், தாழிசையெட்டும், அராகமும்,
மீண்டுத் தாழிசை நான்கும் ஆறும், அம்போதரங்கமும், தனிச்சொல்லும்,
சுரிதகமுமாக வந்தமையும்; முதற்நரவில் நாரணனே எனவிலியும்; இரண்
டாந்தரவில் நாரணனேன் எனத் திருச்செவியாய்ப்பித்தலும்; தாழிசை எட்
டினும், அராகத்தினும், மீண்டுத் தாழிசை நான்கு ஆறினும், அம்போதரங்
கத்தினும், எம்பெருமான் நித்ய லீலாவிபூதிகளின் வியப்பும், தனிச்சொல்
லால், முன்னும் பின்னுமுள்ளவைகளின் பொருத்தமும்; சுரிதகத்தில் பொ
ருள் முடிவு வந்தமையுங்காண்க.

அடியனேன், எழுவாய், வேண்டவல், பமணிலை, வரம், செய்யப்படுபொருள். (க)

நேரிசை வெண்பா.

அருநாரணமறையா யந்கணர்கள் வாழும்

திருநாரணபுரந்தெந் தேவா - அருணாந்ரம்

எட்டடக் கரமிசைக்கு மின்னொலோ மின்னேவல்

எட்டடக் கரநீ துணை.

(இ-ள்.) அரும் நார் அண் அம் மறை ஆம் - அரியவன்பை (மாதா
வைப்போல்) அகத்தடக்கியுள்ள அழகிய வேதத்தை யாராயும், அந்தணர்
கள் வாழும் - பிரபன்றோகிய பூநீவைத்தணவர்கள் நினைந்துள்ள, திருநா
ரணபுரத்து எம்தேவா - திருநாராயணபுரத் திருப்பதியில் வீற்றிராநின்ற
எம்பெருமானே, நாளும் எட்டு அக்கரம் இசைக்கும் இன் காவோடு - சதா
அவ்ந்தாக்கூரத்தை யுச்சரிக்கும் இனியநாவும், உன் வவல் சுட்டக்கரம் -
தேவரீரது குந்தேவல்களைச்செய்யும் கரங்களும், நீ துணை அருள் - தே
வரீர் துணையாம் (அடியேனுக்கு)க் கிருபைசெய்யல்வேண்டும் (எ-று.)

பெற்றபிள்ளைகளின்மீது அன்பின்மேலிட்டம் மாதாவுக்கிருப்பதுபோல், சேதந
குஜீதியுர்த்தமாகப், பேரவாவை வேதமாதா தனக்குள்ளடக்கிக்கொண்டு, அவரவர்

கள் நின்ற நின்ற அளவுக்கீடாக மதிநலத்தையருளவின் “அருநாரணமறை” என்றும். இவ்விசேடணத்தை அந்தணர்க்கொட்டினு மமையும். ஒதி எண்ணப்பொருட்டு. சுட்டக்கரம் இதில் உம்மை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. தேவா (நீ) எழுவாய். அருள், பயனிலை. நா, கரம், செயப்படுபொருள்கள். (உ)

கட்டளைக் கலிநீதுறை.

கட. துணையா பிரவும் பதனுநினைத்துத் துதிப்பவர்க்குப்
புணையாம் பவக்கட லாழ்ந்துவருந்திப் புலம்புநர்க்குக்
கணையா யரற்குத் திரிபுரம்வெல்லக் கருணைபுரி
பணையார் யதுகிரி வாழ்செல்ல னுமெம் பரனடியே.

(இ-ள்.) அறற்கு - சிவபெருமானுக்கு, திரிபுரம்வெல்ல - திரிபுரத்தை வெல்லும்பொருட்டு, கணையாய்க் கருணைபுரி - பாணமாகவிருந்து கடா கழித்த, பணை ஆர் யதுகிரிவாழ் - மூங்கிற்காடடர்ந்த யாதவகிரியில் வீற்றிருக்கின்ற, செல்வனும் எம்பரன் அடியே - சம்பக்குமாரனாகிய எம்பெருமான் திருவடிகளானவை, நினைத்துத் துதிப்பவர்க்கு-(நிகமகாலத்தப்பாது) உன்னித்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு, இரவும்பகலும் துணையாம் - இராத் திரியினும் பசலினும் பக்கத்துணையாகநிற்கும், பவக்கடல் ஆழ்ந்துவருந் திப் புலம்புநர்க்கு - பிறவியென்னுஞ்சமுச்சிரத்தில் மூழ்கித்துயரடைந்து முறையிடுபவர்க்கு, புணையாம் - (அச்சமுத்திரத்தைக்கடக்கு) மரக்கலமாகும் (எ-று.)

புலம்புநர் இதில் நகரம் பெயர்க்கிடையிலை. அடி, எழுவாய். துணையாம், புணையாம், பயனிலைகள். (உ)

அறுநீக்கி கழநெடிடை யாதிரிய விருந்தம்.

பரமதயாபரன்பரமன் பரந்தாமன்பரிபாலன் பதுமநாபன்
கரமதயாணையநினைத்த கணத்தினில்வந்தருள்புரிந்த கடவுள்
[கண்டிர்

வரமதையாதருகுவெனக்கலியாணிமூழ்கினது மலர்கொடுங்கள்
சிரமதையாதவகிரிவாழ் திருநாராயணனடிக்கே சேர்த்துமின்
[னே.

(இ-ள்.) வரமது ஐயா தருக என - ஆரிய! அதுக்கரம் புரிந்தருளுக வென்று, கலியாணி மூழ்கி - கல்யாணித்தீர்த்தத்திலாடி, சிரமதை - உங்கள் சிரங்களை, யாதவகிரிவாழ் திருநாராயணன் அடிக்கே சேர்த்து - பரமபதா துபவம்விட்டு யாதவகிரியில்வந்து வீற்றிருக்கின்ற திருநாராயணஸ்வாமியினது திருவடிகளுக்குத் திக்குநோக்கித் தெண்டன் சமர்ப்பித்து, நறுமலர் கொடுமின்கள்-வாசனைநிறைந்த புஷ்பாப்யுபகரணங்களைப் பணிமாறுவீர்

களாக (வென்னொல் அந்தத் திருநாராயண ஸ்வாமிதான்) பரம தயாபரன்-
நிர்ஹேதுக தயாஸமுத்ரன், பரமன் - அத்விதீயனான பெருமான், பரந்தா
மன் - வைகுந்தநாதன், பரிபாலன் - நிருபாதிக ஸம்ரக்ஷகன், பதுமநாபன்
ப்ரம்ஹாவினுப்பத்திக்கு ஹேதுபதமான திருநாபிக்கமலத்தன், கரமதயானை
யை - துதிக்கையையும் மதம்பொழியும் கபோலத்தையுமுடைய கஜேத்
திரனென்னும் ஒருயானைக்குமுன், நினைத்தகணத்தினில்வந்து - அது ஒல
மிட்டழைத்த வந்தக்ஷணமே வந்து, அருள்புரிந்தகடவுள்-(அகில்ட நிரஸ
னபூர்வக இஷ்டப்ராப்தியை) க்ருபைபண்ணின ஆதிமூலக்கடவுள் (ஆகை
யால்தான்) (ஏ-அ.)

யானையை, உருபுமரக்கம். மின் என்னும் முன்னிலையேவல் விசுவரூபக் கொ
டுங்கள் என்னும் வினைமுற்றினிடையிற் கூட்டுக. “மலர்கொடுங்கள்” என்பதை
மலர்கொடு உங்கள் எனப்பிரித்து, புஷ்பாத் யுககரணங்களைக்கொண்டு உங்கள்மொத்
தைத் திருநாராயணனடிக்குச் சேர்த்துமின் எனமுடிக்கினோம். கண்டிற் முன்னிலை
யாகை. அடிக்கே என்பதில் ஏகாரம் பிரிநிலை. அது, இற்றேகாரம், அகை. (ரீங்கள்)
எழுவாய். கொடுமின்கள், பயனிலை. மலர், செயப்படுபொருள். (ச)

நேகை வேன்பா.

ரு. மின்னொளிபா நேமிநிகர் மெய்யினன் மேலைதகர்ப்
பொன்னொளிபா நேமிபங்கைப் புங்கவன்றன் பன்னருஞ்நீர்
நங்கியவின் னற்கருணை நான் பெற்றே னின்னினியே
பொங்கியவின் னற்கருமம் போம்.

(இ-ள்.) மின் ஒளியாம் நேமிநிகர் மெய்யினன் - சதாமின்னிக்கொண்
டிருக்குஞ் சாகரமொன்றுண்டேல் அதை நிகர்த்த திருமேனி நிறமுடைய
வனாகிய, அம்மேலைதகர் - அழகிய மேலைக்கோட்டையில் வீற்றிருக்கும்,
பொன் ஒளி ஆர் - பொலிந்த பிரகாசத்தையுடைய, நேமி அங்கைப்புங்க
வந்தன் - சக்ராயுதத்தைத் திருக்கரத்திற்றங்கிய தேவனது, பன்னரும்
சீர்தங்கிய - அந்நிர்வாச்யமான சீர்த்திதங்கிய, இன் நல் கருணைதான் பெற்
றேன் - நிர்ஹேதுகஜாயமான கடாசூதத்தை (அடியேன்) பெறலாயினேன்,
(ஆதலால்) இன் இனியே - இந்தக்ஷணமே, பொங்கிய இன்னல் கருமம்
போம்-அநாதி அலித்யா சஞ்சித ப்ராப்தங்கனெல்லா மித்தோடே ஒழிந்து
போயிற்று (ஏ-அ.)

இன்னினி, ஒருபொருட்பன்மொழி, தன், தான், அகை. போம், இற்றுயிர்மெய்
கெட்டது. கருமம், எழுவாய். போம், பயனிலை. (இ)

என்கீரீக் கழிநேடிடடி யாசிரிய விருந்தம்.

கூ. போதலருங் கலியாணி வைகுண்ட கங்கை
புகழ்தாராயணருநு மைத்தோய குண்டம்

வேதவிரும் பொருள்விரிபுட் காணி தர்ப்பதீர்த்தம்
 விநாகமமும் பதுமவட்டம் பலாசத்தின் கோட்டம்
 யாதவியிற் நவசாசி லாடுநர்தம் வினைகள்
 அடங்கலும்வெஞ் சுடர்முனிம மாகவொருங் கதற்றிப்
 பூதலமீ தலநலங்க ளினிதனிப்ப தெந்தப்
 புரமெனிலப் புரந்திருநா ராயணர்தம் புரமே.

(இ-ள்.) போது அலரும் கலியாணி - புட்பங்கள் மலரும் கலியாணி
 யும், வைகுண்டகங்கை - வைகுண்டகங்கையும், புகழ்நாராயணகிருதம் -
 கீர்த்திபெற்ற நாராயண ஹ்ரந்தமும், மைத்யேய குண்டம் - மைத்யேயதீர்த்த
 மும், வேத இரும்பொருள் விரிபுட்குரணி - (பாவணடிகள் வேதத்திற்கு
 அபார்த்தம் செய்துகொண்டிருந்தகாலத்தில் எம்பெருமான் தத்தார்த்தேயரா
 யவதாரஞ்செய்து அவ்) வேதத்தின் உண்மைப்பொருளை விளக்கியருளிய
 தீரங்கையுடைய வேசபுஷ்கரணியும், தர்ப்பதீர்த்தம் - (அக்காலத்தில் அத்
 தத்தார்த்தேயருக்குத் தர்ப்பைப்புல்லதவிய) தர்ப்பதீர்த்தமும், விநாகமமும்
 பதுமவட்டம் - (சனதுகுமாரர் முதலியரிஷிகள் எம்பெருமானையருச்சிக்கத்
 தாமரைமலர்களையுபகரித்த) வாசமணக்குந் கமலதீர்த்தமும், பலாசத்தின்
 கோட்டம் - பலாச தீர்த்தமும், யாதவி - யாதவி நதியும், இந்நவசாசில் -
 ஆகிய இவ்வொன்பதுதீர்த்தங்களில், ஆடுநர் தம்வினைகளடங்கலும் - அவ
 காஷித்து நீராட்டஞ்செய்யு மவர்களுது பூர்வோத்தராகங்க ளெத்தனையுண்
 டோ அத்தனையும், வெம்சுடர்முன் இமமாக - சூரியன்முன் பனியைப்போ
 ல, ஒருங்கு அகற்றி - ஒரேகூட்டமாகப்போக்கி, பூதலமீதல நலங்கள் - இக
 பர செனக்கயங்களை, இனிது அளிப்பது - (அத்தீர்த்தங்களைத் தன்னகத்த
 டக்கிக்கொண்டு) நலம்பெறச்செய்வது, எந்தபுரம் எனில் - எந்தபுரமென்று
 கேட்குங்கால், அப்புரம் - அந்தப்புரம், திருநாராயணர் தம்புரமே - (திரு
 நாராயணர்வீற்றிருக்கும்) இந்தத் திருநாராயணபுரந்தான் (எ-று.)

தம் - அசை. இத்தேவாரம், தேற்றம். அப்புரம், எழுவாய். திருநாராயணர்
 புரம், பயனிலை. (சு)

புயவதுப்பு.

ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

முதலடி.

எ. புருகூத நெருமிக்க முகிலேவி வருடித்த
 புனல்காலி களையற்றை நலியாத வணமிக்க
 பொறைதாழா மலையைச் சுமந்தன
 புயல்போலு மளகத்த ரிடைமாதர் தரைவைத்த
 புனையாடை கவர்வுற்று மாமேறி யதிவிட்டு
 பொதுமாலா யவரைப் புணர்ந்தன

புனைகுது வகைகற்ற வசுரதி பதபங்கி
 புரைமேனி கொடுவெற்றி கொளுவே நெனவிரித்த
 புழைநீள்வாய் கிழியப் பிளந்தன
 புகர்மா மததரிக்க ணிருகோ டிறவொடித்த
 புகழ்மா தினைமணக்க வெருதே ழிளையடர்த்த
 புனிமீதோர் தருவைக் கொணர்ந்தன.

இரண்டாமடி.

ஒருவா ரிதியனைக்க வருணை சனைதினைக்க
 உடனே வருதலற்ற வவனா வைமடக்கி
 ஒருகோலால் வளையப் புரிந்தன
 உருண்மாட விதலைக்கு ளடர்மூல பலமுற்றும்
 உருமாறி யவர்கட்கு ளரியாகி நனிநித்த
 உறழ்மோகா சுசமுய்த் திருந்தன
 உயர்பா ரதவுயுத்த களவீரர்கள் வியக்க
 ஒருவா சவனளித்த சுதனும் விஜயனுற்ற
 உருடேரார் பரிமுற் றுரந்தன
 உரகா பரணனத்தி முகனாறு முகன்வெற்றி
 உடைகாலை வரையொத்த புயமா யிரமுமொக்க
 உகவானா சுரனைக் கடிந்தன.

மூன்றாமடி.

முருகூரு மலர்மொட்டு விரிநீர்கொண் மடுவிற்குண்
 முழைவாய் முதலைபற்று கரிராஜவரனுற்ற
 முதுநோவா சறமெய்ப் படிந்தன
 முதனூலி நெறிவிட்ட தனையோத வுரையிட்ட
 முரணாட கனைமுக்க னாரனாகு சரபத்தை
 முனைகூரா முகநிற் பகிர்ந்தன
 முனிமா தவர்களுக்கு மிமையோரதிபதிக்கும்
 முழுவே தனைசெய்துட்ட வினமோ ரனாநொடிக்குள்
 முனைவேரோ டறவெற்றி கொண்டன
 முகலாக மிசைபைத்த வனமாலை வளைந்ததம்
 முறையே செவ்வலயத்தி னொளிவிச விருபக்கம்
 மொயுமாகாய ததுப் புரைந்தன.

நான்காமடி.

திருமூல வடிவத்தை மறையாது வெளியிட்ட
 சிறுஜாதி யனாமெச்ச மெதிராஜ நுனமொத்த
 திருவாரா தனைபெற் றுயர்ந்தன
 சிரமீது கரம்வைத்து நெடியோ யெமையளித்தி
 திருமா லெனுமவர்க்கு வரதா பயமுறச்செய்
 திறல்வீரே பெருகித் திணிந்தன
 சிறுசேய் மழலைபெற்ற வனைமார் செவியினித்த
 செயனே ரொனவழுக்கொள் வகையாவையு மடுத்த
 சிறியேனூ லையுமுற் றணிந்தன
 செறிவேத மதுரித்த முகிமாற் றமிழ்சொற்ற
 திருவாய்மொழிகள் பச்சை நறுமலை யொடுபெற்ற
 திருநாரா யணர்பொற் புயங்களே.

முதலடி.

(இ-ள்.) புருகூதன் ஒருமிக்க முகில் எலி - தேவேந்திரன் சப்தமே
 கங்களையு மொன்றுகூட்டியேவி, வருடித்த புனல் - பெய்யும்படி செய்த
 மழைநீரானது, காலிகளை அற்றை நலிபாத வண்ணம்-(தாம்காக்கும்) பசுக்
 கூட்டத்தை அங்ஙனம் பெய்வித்த அங்காலத்தில் வருத்தாவண்ணம், மிக்
 கபொறைதாழா மலையைச் சுமந்தன - மிகவும் பாரமாகிய கோவர்தனகிரி
 பை (ஒர்சிறுவிரல்துனியில் குடையாய்) ப்பிடித்தன.

(புயங்கள்), எழுவாய். சுமந்தன, பயனிலை. மலை, செயப்படுபொருள்,

புயல்போலும் அளகத்தர் இடைமாதர் - மேகத்தை நிகர்த்த அளகபா
 ரத்தையுடையவர்களாகிய ஆயர்மாதர்கள், தனாவைத்த புனையாடை கவர்
 வுற்று - கட்டியிருந்தவஸ்திரங்களை (யமுறைதியிலாடக்களைத்து) கையில்
 வைத்திருந்தவைகளைத்திருடி, மரமேறி அதில் இட்டு - புண்ணைமரத்தின்மே
 லேறி அதிலொளித்துவைத்து, பொதுமாலாய் அவரைப்புணர்ந்தன-(அவர்
 கள்வந்து கேட்க அவர்களெல்லோருக்கும் விரகமேலிடம்படிசெய்து) ஒரோ
 வண்ணமாய் அவர்களைப்புணர்ந்து ரமிக்கச்செய்தன.

அளகத்தரிடைமாதர், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (புயங்கள்), எழு
 வாய். புணர்ந்தன, பயனிலை. அவர், செயப்படுபொருள்.

புனைகுது வகைகற்ற - மாயவகைகள் யாவுங்கற்ற, அசுரா திபகபக்கி-
 (கம்சனாலேவப்பட்ட)ஒரிராக்கத்தலைவன் குரண்டக வருக்கொடுவர, புணா
 மேனி கொடுவெற்றி கொளுவேன் என - அதின் குற்றமுள்ள காத்திரத்
 தைக்கொண்டே அதை வெற்றிகொள்வதாக, விரித்த புழைநீன்வாய் கிழி

யப்பினந்தன - பிளந்த துளையுள்ள நீண்ட வாயானது கிழியும்படி, (அதின் துண்டத்தைப்பற்றி) இருகூறுக்கின.

கோடு, கருவிப்பொருளில்வந்த மூன்றாவதன்சொல்லுருபு. (புயங்கள்), எழு வாய். பிளந்தன, பயனிலை. வாய், செயப்படுபொருள்.

புகர்மாமதகரிக்கண் - (அக்கம்சனால் மற்றொருநாலத்தி லேவப்பட்ட குவலயாபீடம் என்னும்) குற்றமுள்ள பெரிப மதயானையின் கண்ணுள்ள, இருகோடு இற ஒடித்த - இரண்டு கொம்புகளையு மொடித்துவென்றன, புகழ்மாதிரிணைக்க - புகழ்பெற்ற நப்பின்னைப்பிரட்டியைத் திருமணம் புரிய, ஒருது வழியை அடர்த்த - எழெரு துகளையும் வென்றன, புவிமீது ஒர்தருவைக்கொணர்ந்தன - பூலோகத்திற்கு ஒப்பற்ற பாரிஜாதவிருகூத் தை ஸ்ரீஸ்த்யபாமா முகோல்லாஸார்த்தமாகக் கொண்டுவந்துநாட்டின.

“கரிக்கண்ணிருகோடு” என்பதில் முதலாக கண்ணுருபுபொருந்தினமையின் கிளைக்காகும் ஐயுருபும்; முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றெக்கன. ஒடித்த, அடர்த்த முற்றுகிளைகள். (புயங்கள்), எழுவாய். ஒடித்த, அடர்த்த, கொணர்ந்தன, பயனிலை கள். கோடு, ஒருது, தரு முறையே செயப்படுபொருள்கள்.

இரண்டாமடி.

ஒருவாரிதியிணைக்க - ஒப்பற்ற ஸேதுபந்தனஞ்செய்ய, வருணேசனை நினைக்க - வருணபகவானை நினைத்தமாத்திரத்தில், உடனே வருதல் அற்ற- அந்தக்ஷணத்தில் வராதொளித்திருந்த, அவன் ஆணவம் அடக்கி - அவன் கொவத்தைப் பங்கம்பண்ணி, ஒருகோலால் வளையப்பிரிந்தன - ஓரம்பினால் வணங்கும்படிசெய்தன.

அணைக்க, அணை - (செய்கலை) என்னும்பொருளடியாகப்பிறந்த வினையெச்சம். (புயங்கள்), எழுவாய். வளையப்பிரிந்தன, பயனிலை. (அவன்) செயப்படுபொருள்.

உருள் மாடவிகலைக்குள் - உழுத்துருளுஞ் சிறுவனாகாலத்திற்குள், அடர்மூலபலம் முற்றும் - நெருங்கிவந்தமூலபலசேனை யாத்தயந்தமும், உரு மாறி - தத்தம்ருபங்கள் மாறுதலாகி, அவர்கட்குள் அரியாகி - அவர்களுக் குள்ளாகவே (ஒவ்வொருவர் கண்ணுக்கும் மற்றவர்கள்) சத்துருவாகிய ஸ்ரீராமனாகத்தோற்றி, நனி நிற்க உறழ் - (தங்களாலேயே தாங்கள் சாகும் படி) நன்கு நிற்கச்செய்து பெருக்கத்தக்க, மோக அசகம் உய்த்து இருந் தன - மோகஞ்ஸ்ரீராமயோக்குசெய்து தூஷணீம் பாவத்தை யடைந்தி ருந்தன.

மாடம், மாஷம் என்னும் வடமொழித்திரிபு. ஆசகம், வடசொல்; சீக்ரம்செல்வ தென்பது பொருள். (புயங்கள்), எழுவாய். இருந்தன, பயனிலை.

உயர்பாரத உயுத்தகளவீரர்கள் - உயர்ந்த பாரத யுத்தரங்கத்திலுள்ள வீரர்கள், வியக்க - அதிசயிக்கும்படி, ஒருவாசவனளித்த - ஒப்பற்ற இந்தி

ரன் தந்த, சுதனும் விஜயன் உற்ற - புதல்வனாகிய அருஞ்ஞானன் ஏறியிருந்த, உருந்தேர் ஆர்பரி - உருளைகளையுடைய தேரிந்கட்டிய ஸ்வேதவாம்புரவிகளை, முன்துரந்தன - முற்காலத்திற்செலுத்தின.

(புயங்கள்), எழுவாய். துரந்தன, பயனிலை. பரி, செயப்படுபொருள்.

உரக ஆபரணன் - சர்பாபரணனாகிய சிவபெருமானும், அத்திமுகன் - யானை முகத்தையுடைய விநாயகனும், ஆறுமுகன் - ஆறுமுகங்களையுடைய சுப்ரமண்யனும், வெற்றி உடை காலை - போரில் அபவஜயப்படுங்காலத்தில், வளையொத்த புயம் ஆயிரமும் - மலைகளைப்போன்ற ஆயிரத்தோள்களும், ஒக்க உக - ஏக்காலத்தி லுதிரும்படி, வாணசுரனைக்கடிந்தன - வாணசுரனை வென்றன.

உரக-ஆபரணன் = உரகாபரணன், வாண-ஆசுரன் = வாணசுரன். இவைதீர்க்கச்சந்தி. (புயங்கள்) எழுவாய். கடிந்தன, பயனிலை. வாணசுரன், செயப்படுபொருள்.

முன்றமடி.

முருகு ஊரும் மலர் மொட்டுவிரி - வாசனைவீசும்படியான புட்பங்கள் மலர்தலையுடைய, நீர்கொள் மடுவிற்குள் - நீர்நிறைந்த தடாகத்தில், முழைவாய் முதலைபற்று - துடுப்புள்ளவாயினால் முதலையாற்பிடிக்கப்பட்ட, கிரிராஜவரன் உற்ற - கெஜேந்திராழ்வா னடைந்த, முதுநோவு ஆசு அற - பெருந்துன்பமானது சுவடற்றொழியும்படி, மெய்ப்படிந்தன - அவனது சரீரத்தின்மேற்படிந்து அபயாஸ்தமளித்தன.

முழைவாய், இதில் முன்றனாறுபுதொக்கது, இதற்குப்பொருள் குகைபோன்ற வாய் எனினுமாம். (புயங்கள்), எழுவாய். படிந்தன, பயனிலை.

முதல்தூவின் நெறிவிட்ட - வேதவிதிகளைக் கடந்தவனாய், தனை ஓத உரை இட்ட - (தேவர்கள்முதல்யாவரும்) தன்னையே துதிக்கும்படி (அவ்வேதம்புகல்வதாய்) அதற்குளையெழுதிய, முரண் ஆட்களை - வலிமையுள்ள இரண்பனையும், முக்கண் அரன் ஆகுசரபத்தை - திரிநேத்திரங்கையுடைய சிவபெருமானாகிய சரபத்தையும், முனைகூரம் உகிரில்பகிர்ந்தன - கூரிய முனைகளையுடைய நகங்களால் கிழித்தெறிந்தன.

தன்னையே என்பதின் பிரிநிலை ஏகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. உகிரில், உருப மடக்கம். (புயங்கள்,) எழுவாய். பகிர்ந்தன, பயனிலை. ஆட்கள், சரபம், செயப்படுபொருள்கள்.

முனிமாதவர்களுக்கும் - மநவலீலராகிய ரிஷிகளுக்கும், இமையோர் - தேவர்களுக்கும், அதிபதிக்கும் - (இவர்கட்கரசனாகிய) இந்திரனுக்கும், முழு வேதனைசெய் துட்ட இனம் - முழுதினம் துன்பயிழைத்து வந்ததுவுட சமூகங்கள், ஓர் அனாநொடிக்குள் - ஒரு அனாக்ஷணத்தில், முழுவேளோடு

திருநாராயணடரக்கலம்பகம்.

உரு

அற - மூலேவோரோடு மறுத்துபோகும்படி, வெற்றிகொண்டன - வேண்
கொல்லல்லாம் ஐயம் கொண்டன.

மேலோடு, இங்கு மூற்றும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. (புயங்கன்), எழுவாய்.
வெற்றிகொண்டன, பயனிலை.

முகில் ஆகமிசை பைத்தவனமால் - மேசுறிததையுடைய திருமார்பி
லணிந்த பச்சைத்துழாய் மாலையும், வளை - (வலப்பக்கத்திற் செவ்விய) சக்
கரமும், நச்சம் - இடப் பக்கத்தில் வெள்ளிய) சங்கமும், செவ்வலயத்தின்-
அழகிய தோளணியில், முறையே ஓவியீச - அததற்குரிய பச்சை சிவப்பு
வெள்ளைக்கிரணங்களை எதிரெதிராய் வீசுவதால் (இவைகள் ஒன்றி), திரு
பக்கம் மொப்பம் ஆகாய சதுப்புரைந்தன - இரண்டிபாரிசத்தினும் இத்திர
ததுள் ஸமுகங்களை பொத்திருத்தன.

(புயங்கன்), எழுவாய், புரைந்தன, பயனிலை, ஆகாயசது, செயப்படுபொருள்.

நான்காமடி.

திருமூல வமவத்தை - (இத்திருப்பதியில்) மூலதியை மங்கள் விக்ர
கத்தை, மறைபாடு வெளியிட்ட - மறைத்துபோகாவண்ணம் வெளிப்ப
டுத்தியருளிய, சிறுதாதிபரை - சிறுதாதிபராசிப திருக்குலத்தாரை, மெச்
சும் - ஆசரித்துக்கடாகவித்த, எதிராஜர் உள்ளுந்த - எங்கள் ராமாதுஜ
எதிர்நிராணவர் மனதுபூர்வகமாய்க்கமனஞ்செய்த, திரு ஆராதனைபெற்று
உயர்ந்தன - திருவாராதனையை யங்கிகரித்து உன்னதமடைந்திருக்கின்றன.

வெளியிட்ட எதிராஜர் எனக்கூட்டுக. ஆராதனை, ஆராதனம் என்னும் வடமொ
ழித்திரிபு, தேவபூசை என்பது பொருள். (புயங்கன்), எழுவாய், உயர்ந்தன,
பயனிலை.

சிரமீது கரம்வைத்து - சிரசிங்மேற் கரங்களைக்கூப்பி, கெடபோய்திரு
மால் எம்மையளித்தி என்னுமவர்க்கு - கெடிபவனை ஸ்ரீயடுபதியே எம்
மைக்காத்தருள்வாய் என்னும் அகப்பகநிகர்க்கு, வரதம் அபயம் உற்ச்செய்-
வரதத்தையும் அபயத்தையும் லபிக்கச்செய்கின்ற, நிறல் வீதே பெருகித்
திணிந்தன - மிக்கல்லாக்கையே அதிகரித்து உறுதிபடைந்தன.

(புயங்கன்), எழுவாய், திணிந்தன, பயனிலை.

சிறுசேய்மழலை - சிறியதோர் குழங்கையினது மழலைச்சொல்லானது,
பெற்ற அண்ணமார் செவி இனித்த செயல் கேர் என - சுன்றதாய்மார்களு
டைய காதுக்கு இனிமையாயிருக்குஞ்செய்தினை நிகர்க்குமென்றுசொல்
லுகிறபடி, வழக்கொன்வகையையும் அடுத்த - குற்றமென்று கொள்ளத்
தக்கவகைகளெல்லாம் அனைந்திருக்கின்ற, சிறியேன் தூலையும் - சிறியவ
னாகிய இவ்வடிவையொலாக்கப்பட்ட இப்புன்மாலையையும், உற்று அணிந்
தன - (பரிவினால்) ஏற்றுப்புனைந்துகொண்டன

செயனெனானச் சிறியேனுலையு முற்று எனக்கூட்டுக. னுலையும், என்பதில் உம்மை இழிவுசிறப்பு; புனைதற்செழிலை யேற்கும் வருமொழியாகிய புயங்களைச் சிறப்பிக்க வந்ததெனின் உயர்வு சிறப்பாம். (புயங்கள்) எழுவாய். அணிந்தன, பயனிலை. னால், செயப்படுபொருள்.

செறிவேதம் - (பரஸ்வரூப) விஸ்தாரகமான வடமொழிவேதத்தை, மதுரித்த முரிமாற்ற - மதுரமானவாக்கினரும் மநகசீலருமாகிய சடகோபாழ்வாரானவர், தமிழ்சொற்ற திருவாய்மொழிகள்-தென்மொழியிற்சொன்ன திருவாய்மொழிசீரே, பச்சை நறும்மாலையொடு பெற்ற - பசியவாசனே மணக்குந் திருத்தூழாய்மாலையொடு கலந்திருக்கப்பெற்ற, திருநாராயணர் பொன் புயங்களை - திருநாராயண ஸ்வாமியினது அழகிய புயங்கள் தான் (எ-று.)

புயங்கள், எழுவாய். பயனிலையும், செயப்படுபொருளும், நீழ் காட்டப்பட்டன ()

நேரிசைவெண்பா.

அ. புயங்கமுடி மேனடித்த பொன்னம் புயத்தாள்
இயங்கநின்பால் மேவ விருத்தி—மயங்குகின்றி
நாராயணய நமவென்ன நன்னெஞ்சே
வாராயணய மன்வா ரான்.

(இ-ள்.) புயங்கமுடிமேல் நடித்த - காளிங்கன் பணமகுடத்தின்மீது தாண்டவமாடிய, பொன் அம்புயத்தாள் - அழகியபாதாரவிந்தங்களை, இயங்க நின்பால் மேவ இருத்தி - உன்னிடத்திற் பொருந்தியிருக்கும்படியாகச் சேர்த்து, மயங்கல் இன்றி - சோர்வில்லாமல், நாராயணய நம என்ன - நாராயண உணக்கு நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்றொருநதற்சொல்ல, நல்கெஞ்சேவாராய் - என் நல்லமனதே நீ வருவாயாக (எனெனில்), அணுப் யமன் வாரான் - (அதன்பிறகு) உன்னை நெருங்கி யமன்வரமாட்டான் (தூரத்தே நின்று தெண்டன் சமர்ப்பித்துப்போவான் என்றபடி) (எ-று.)

காளிங்கன்மேல் நடித்தசமயம் திருவடிக்குக் குணம்வலிதெனது “பொன்னம்புயத்தாள்” என விசேஷித்தது, அதுவே ஆச்ரதா விதயகமலத்துறுங்கால் மெலிதுமாமென்பது பெற்றது. யானெனதென்னும் அஹங்கார மமகாரங்கட் காச்ரயமானகெடுமனதை “நன்னெஞ்சே” என விளித்தது, அந்தன்வாதந்தர்புயங்களை ஹிதங்குறிக்கழித்துச் சரணாகதம் பண்ணற்கென்க. நெஞ்சே (நீ) எழுவாய். வாராய். பயனிலை.

(4)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சு. வார்கொண்டயாதவ யால் வணாமேற்றுளி வான்முகில்போல்
சீர்கொண்டமேனியர் நாராயணர்தன் திருமுகமும்
வர்கொண்டசெந்துவர் வாயுநகையு மிருவிழியும்
பார்கொண்ட சேவடி யுந்தமிழையனுட் பதிகொண்டவே.

(இ-ள்.) வாரீகொண்டயாதவ மால்வனாமேல் - நீட்சியாய் வளர்ந்த பெருமை மிக்கயாதவகிரியின்மேல், துளிவான்முனில்போல் - பொழியும் உயர்ந்தமேகத்தைப்போல, சீர்கொண்டமேனியர் - (அடியார்களுக்குப் பரம் ஹாந்தரரசத்தைத் துளிக்கின்ற) சிறப்புடையந்த திருமேனியராகிய, நாராயணர்சம் - திருநாராயணரது, திருமுகமும் - சுந்தரவதநராவந்த விலாசமும், ஏர்கொண்டசெந்துவர்வாயும் - அழகிய செம்பவளம்போன்றவாயும், நகையும் - மந்தகாசமும், இருலியியும் - கருணைநிறைந்த விசாலமான கண்களும், பாரீகொண்டசேவடியும் - பூரிபை (வானத்தை) யளந்துகொண்ட செவ்விய திருவடிகளும், தாரியேனுன்பதிகொண்ட - அடியேன (சேவித்த நான்சொடங்கி) மனதிலவிச்சிந்தமாகப் பதிந்திருக்கின்றன (எ-று.)

முகம், வாய், நகை, விதி, சேவடி, எழுவாய், பதிகொண்ட, பயனிலை. (ஈ)

எழுதிக்கழிநெடிலடி யாசிரியத் தந்தவிருந்தம்.

இரங்கல்

கடு. கொண்டல்பொழிந்த நறம்புனல்விஞ்செதிருன்றுபொன்றாளம் மண்டலமெங்கு மிலங்கிவளம்பெற வண்டலிடும்பதியார்

இன்றினும்வந்திலர் தஞ்சொனினைத் தில நென்சொலுகென்மடவீர் தென்றலிவர்ந்திவண் வந்துமாநதன்நனை பெய்துசெயுந்துயரே.

(இ-ள்.) கொண்டல் பொழிந்த நறம்புனல் - மேகங்கள்பெய்த நறிய நீரானது, விஞ்சு எதிருன்று உறுபொன்றாளம் - விஸ்தாரமாக எதிகிரியிலுள்ள பொன்னையும் முத்துகளையும், மண்டலம் எங்கும் இலங்கிவளம்பெற - பூமண்டலமெல்லாம் செழிப்பற்ற வளப்பமுறம்படி, வண்டல் இடும்பதியார்-வண்டலிடத்தக்க (திரவியவண்மைநிறைந்த செல்வமுள்ள) பதியின்யுடைய திருநாராயணர், இன்று இன்னும் வந்திலர் - இன்றைத் தினத்தில் இதுவரையினும் வாராதாயினர், தம்சொல்நனைத்திலர் - (வருவதாகத்தந்த) தம்வரத்தந்ததையும் மறந்தவராயினர், (ஆகையால்) தென்றல் இவரந்து - தென்றற்றேனையூர்ந்து, இவண்வந்து - இவ்விடத்திற்குவந்து, மதன்கணைபெய்து - மன்மதனுணவன் மலர்ப்பாணங்களைச்சொரிந்து, செய்யுதுயர் - செய்யும் துன்பத்தை, மடவீர் - தோழிகான், என்சொலுகென் - என்னவென்று யானெடுத்துணாப்பேன் (எ-று.)

திருநாராயணர் இன்று வந்திருந்தால் தனைப்போன்ற நாயகிக்கெல்லாம் தான் தலையியாகத்தக்க செல்வமுள்ளவனா யாக்கியிருப்பார் என்பது தோன்ற “பொன்றாளம் வண்டலிடும்பதியார்” என்றான். அப்படிப்பட்ட செல்வத்தைத் தனக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களித்தனர் என்பது விளங்கற்குத் “தஞ்சொனினைத்திலர்” என்றான். இத்தகைய செல்வத்தை விரும்பாது தான் அவர் துன்பத்தை மாத்திரம் விரும்பின இஷ்டநாயகியாதலின் “மதன்கணைபெய்து செயுதுயர் என்சொலுகென்” என்று தன் விரகதாபமொன்றையே சொல்லித் துக்கிக்கின்றான். (நான்) எழுவாய், என்சொலுகென், பயனிலை, துயர், செயப்படுபொருள். (ஊ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கக. துயரொழிந்த பவவாழ்க்கைத் தொடக்கதரின் றொழும்பனைப் பெயர்புனைந்துன் விழுத்தொண்டைப் பெறுமந்நாளெந்நாளோ உயரநின்றிவ் வுலகனந்த வுத்தமனே மும்மலத்தின் மயர்வகன்றோர் தொழுமேலை வளநகரில் வளர்பவனே.

(இ-ள்.) துயர் ஒழிந்த - துன்பமற்ற, பவவாழ்க்கைத் தொடக்கு அற - பிறவியாகிய வாழ்க்கைக்குக் காரணமாகிய வினைகளற்று, நின்னொழும்பன் எனப்பெயர்புனைந்து - தேவரீரது அடியானெனவழைக்கப்படும் படியாய், உன்விழுத்தொண்டைப்பெறும் - உமது சிறந்த பணிவிடைகளைச்செய்யும் பாக்கியம் கிடைக்கும், அந்நான் எந்நாளோ - அந்தச் சிறந்த நான் எந்த நாளோ?, உயரநின்று - ஒங்கிவளர்ந்து, இவ் உலகு அளந்த உத்தமனே - இத்தலோசத்தை போரடிபரவளந்து கொண்ட பரமபுருடனே, மும்மலத்தின் மயர்வு அகன்றோர்தொடும் - மும்மல மயக்கமற்றவர்களால் துதிக்கப்பட்ட, மேலைவளநகரில் வளர்பவனே - மேலைக்கோட்டையாகிய வண்மைநிறைந்த திருப்பதியில் வாசமா யெழுந்தருளியிருக்கும் திருநாராயண ஸ்வாமியே (எ-று.)

மும்மலமாவது ஆணவம், மாயை, காமியம். “நின்னொழும்பனைப் பெயர்புனைந்து” என்பதற்கு தேவரீர்க்குத் தொண்டனைப்பட்டுமது திருநாமங்களை யுருப்போட்டு எனப்பொருளுணைக்கலுமாம். ஒ, சுழிவு. அந்நான், எழுவாய். எந்நாளோ, பயனிலை. (கக)

எழுவர்க்குநெடிடையாசியிடு கந்த விருத்தம்,

இ ர ங் க ல்.

கட. வளர்த்திடு கிளிருகு மெகினக்கு மயிலுக்குமென்

மனத்துய ரனைத்து முனாசெய்

துளக்குறை வகற்றிட விருப்பொடு விடுத்திட

உவப்பெதி கிரிக்க ணரியைக்

கனிப்பொடு மளர்ப்பதம் வழத்தியடி யட்கவர்

கருத்தனை யுணாக்க மருவா

ஒளிக்குமத ரத்தினய னத்திலுரு வத்தினில்

உரத்தொடு தரித்த வவனே.

(இ-ள்.) வளர்த்திடு கிளிருக்கும் எகினக்கும் மயிலுக்கும் - நான் ஊட்டி வளர்த்துவருங் கிஞ்சகத்துக்கும் அன்னப் புள்ளுக்கும் மஞ்ஞைக்கும், என்மனத்துயர் அனைத்தும் உணாசெய்து - என்மனத்திற்குமுகொண்டிருந்த துயரங்கள் யாவற்றையுஞ் சொல்லி, உளக்குறைவு அகற்றிட - என்னுள் னத்துள்ள குறையை நிவர்த்திசெய்துகொள்ள, விருப்பொடு விடுத்திட -

மகிழ்ச்சியோடு தூதனுப்ப, உவப்பு எதிகிரிக்கண் ஆரியை - உயர்ந்த எதி கிரியில் நித்யவாசப்பண்ணுந் திருநாராயணனை, களிப்பொடு மலர்ப்பதம் வழுத்தி - மகிழ்ச்சியோடு மலரடியிற்றழுத்து, அடியுட்கு அவர் கருத்தினை உணர்க்க மருவா-அடியாளுக்கு அவர் திருவுள்ளக்கிடைபைச்சொல்ல இவ் விடத்திற்கு வராதனவாய், ஒளிக்கும் அசரத்தில் - பிரகாசிக்கும் இசழ் னும், நயனத்தில் - கண்களினும், உருவத்தினில் - திருமேனியினும், உரத் தொடு தரித்த அவனை - சிற்பட்டு மதியாய் அவிடதனில்லம்ப நின்றவிட் டன. (எ-று.)

கிளி, அசரம்; எசினம், நயனம்; மயில், உருவம்; இவைபெயரும் பெயருமாய் வந்த முறைபிழனிமை. இவ்வுக்காட்டிய எம்பெருமானது திவ்யாவயவங்களை, அவை களில் உபமானப்பொருள்களைப் பரிசுத்தத் தூதாகச்சென்றவைகள் அப்பொருள் களிறு தந்தமக்குரிய வ்யாபாசிக் விருப்பமேவீட்டால் இரிப்பது கின்றவெனக் கொள்க. எசினக்கு, அத்துச்சாரியை தொகுத்தல். அவைத்தம், இதில் உம்மை, முற் றப்பொருட்டி. மருவா, முற்றெச்சம். ஒளிக்கும், உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். இறமேகாரம், தேற்றம். அவை, எழுவாய். தரித்த, பயனிலை. (உஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கஉ. அவனிரி லன்றை யகட்டை யல்லற்படுப் போருத்தம்மை
அவமுறச் செய்யு மசடரு மாகுவ ராசகன்ற
உவண னளித்த முடிபொறுத்தேயிவ் வுலக முய்யப்
பவனி வருத்தரு நாராயணர் புகழ் பாடினோ.

(இ-ள்.) ஆச அகன்ற உவணன் அளித்த முடிபொறுத்து - குற்றம் நீங்கிப் புருடாழ்வான் வணங்கித் தரித்த வைரமிழைத்த முடியைத்தரித்து, இவ்வுலகம் உய்யப் பவனிவரும் - இவ்வுலகத்தாரும்புயம் வண்ணம் சேவை சாதிக்க உலாப்போகின்ற, திருநாராயணர் புகழ்பாடினோ - திருநாராய ணருடைய கீர்த்தியைக் கொண்டாடித் துதியாதவர்தான், அவனியில் - பூலோகத்தில், அன்னை அகட்டை - தாயார்கப்பட்டை, அல்லல்படுப்போ ரும் - துன்பப்படுத்துவோரும், தம்மை அவம் உறச்செய்யும் அசடரும் - தம்மை நிஷ்ப்ரியோசகர்களாகச் செய்துகொள்கின்ற பாவிசளும், ஆகு வர் - ஆவார்கள், (எ-று.)

ஆச அகன்ற முடிவு எனக் கூட்டுக. பாடினோ என்பதில், ஏகாரம் தேற்றம். உலகம், ஆகுபெயர். பாடினர், எழுவாய். ஆகுவர், பயனிலை. (கஉ)

அறுகீர்க்குந்நேடிலடியாசிரிய விநுத்தம்.

கசு. பாடின்பாழ்மடப்பலமதப்படுகுழி பட்டுமலுதிநெஞ்சே
கோடில் வான்புகழ் நாரணர் சினகாங்குறுகிலகுலத்தொண்டர்
தேடிநம்மெதிபதிசுணக்கடவினிற் றினைத்தலை தமிழ்வேதம்
பாடி யாடிலை யெங்ஙன முய்தியாற் பழவினை தொலைந்தம்ம.

(இ-ள்.) பாதிஇல் பாழ்மடப் பலமதப்படுகுழி-யாசொரு பிரயோசனஞ்
சையுந் தரத்தக்கனவல்லாத நாஸ்திக முசலிப அஹ்லாநாஃபதாஹ்லாநங்
களைப் பெருக்கும் பலமதங்களாகிய படுகுழியில், பட்டு உழலுதிநெஞ்சே-
(மதச்சதோர் யானேபோன்று அலைந்து) வீழ்ந்து சமுல்வாயாகிய நெஞ்சு-
மே, கோடு இல்வான்புசழ் - வரம்பிகந்த பெருமைமிக்க கீர்த்திபெற்ற, நா-
ரணர் சினகரம் குறுகில - திருநாராயணர் சந்திதியை நெருங்கிலாயாயினே,
குலத்தொண்டர்தேடி - ஸ்ரேஷ்டராகிய பாகவத கோஷ்டியைத்தேடி,
நம் எதிபதி குணக்கடலினில் திளைத்திலை - நமது யதிராஜராகிய எம்பெரு-
மானாது திவ்ய நிருக்கல்யாண குணாதிசய சாகரத்திற்படிந்து அனுபவி-
த்தாயில்லை, தமிழ்வேதம்பாடி ஆடிலை - ஆழ்வார்கள் பாடியருளிப் திரு-
வாய்மொழியைச் சேவித் தீடுபட்டாநந்தநர்த்தனஞ் செய்தாயில்லை, பழவி-
னை தொலைந்து - (இங்ஙனமாயவுனக்கு) முன் ஜனன சேடம்போய், எங்ங-
னம் உய்தி - நீ எவ்வண்ணங் கடைத்தேற விருக்கின்றனை (எ-று.)

தொண்டர், இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை. இங்குவலி விகாரத்தான்மிக்கது.
ஆல், அசை. அம்ம, இரக்கக்குறிப்பு. (நெஞ்சே) எழுவாய். எங்ஙனம் உய்தி,
வினாப்பயனிலை. (கசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கரு. தொலையாத துன்பத்தழைத்த கரிக்ஞெதிர் தேவான்றினவென்
ளலையார் பயோததி நேர்வாவின ணிறை யாதவமா
மலையா தரித்து வதிந்தன கோதமன் மாதுடலம்
சிலையான சாபந் தவிர்த்தன நாரணர் சேவடியே.

(இ-ள்.) நாரணர்சேவடி - திருநாராயணரது செவ்வியதான்கள், தொ-
லையாத துன்பத்து அழைத்தகரிக்கு எதிர்தோன்றின - தேவதாரத்தரங்களா-
ல் தொலையாத துன்பத்தழுந்தி யோலமிட்டழைத்த கெஜேந்திராழ்வான்
முன் ப்ரத்யக்ஷமாயின, வெள் அலை ஆர் பயோததிநேர்வாவின ணிறை -
வெள்ளிய அலைகளடந்த திருப்பாற்கடலே நிகர்த்த தடாகங்கள் நிறை-
ந்த, யாதவமாமலை ஆதரித்துவதிந்தன - மாட்சிமைபெற்ற யாதவமலையை
விரும்பி யதன்மேற்றங்கியிருக்கின்றன, கோதமன் மாது உடலம் சிலையா-
ன சாபம் தவிர்த்தன - கௌதம நிகழியின் பத்நியாகிய அஹல்யையின் தே-
கங் கல்லாய்ச் சமைந்த சாபத்தை விமோசனஞ்செய்தன (எ-று.)

சேவடி, எழுவாய். (க) தோன்றின, (உ) வதிந்தன, (ஃ) தவிர்த்தன, பயனிலை
கள். (஁) சாபம், செயப்படுபொருள். (கரு)

கட்டளை மண்டலக் கலிப்பா.

மடக்கு.

கசு. அடிமை யேற்றதஞ் சக்கரநாகமே

அடிக ளேற்றதஞ் சக்கரநாகமே

குடை கவிழ்த்தது மஞ்செறிநாகமே
கோடி வைத்தது மஞ்செறிநாகமே
இடை தரித்தது மாதங்கநாகமே
வய்த்தழைத்தது மாதங்கநாகமே
நடஞ்சரண்புரி யாதவநாகமே
நாரணன் புரி யாதவநாகமே.

(இ-ள்.) அடிமை ஏற்றது - திருநாராயணர் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாகக் கானஞ்சென்ற காலத்தில் கலியாவந்து பக்திமேலீட்டால் திருவடிக்கைநகர்ந்ததை யோற்றுக்கொண்டது, அஞ்ச அக்கரநாகமே - பஞ்சாக்ஷரத்திற் கதிபஞ்சுய சிவபெருமானது அம்சமாகிய அனுமானே, அடிகள் ஏற்றது - (அவர்வாமனனாகவந்து) திருவடிகளாலவந்து கொண்டது, அம்சக்கரம் நாகமே - அழகிய பூமியையும் ஆசாயத்தையுமே, குடைகவிழ்த்ததும் - (அவர் கண்ணனாயவதரித்து) குடையாகக் கவிழ்த்தேற்றியதும், அம்செறி நாகமே - மேகங்கன்தவழும் கோவர்த்தனகிரியாகிய மலையையே, கோடிவைத்ததும் - (அவர் ஆயர்மாதர்களது) வஸ்திரங்களைக் கவர்ந்தொளித்து வைத்ததும், மஞ்ச எறிநாகமே - சுற்றிலும் அழகைவீசும் புன்னைமரத்தின் கண்ணே, இடைதரித்ததும் - (அவர்) இடையில் உடுத்தியிருப்பதும், மாதங்கநாகமே - அழகிய பீதாம்பரத்தையே, எய்தது அழைத்ததும் - துன்பத்தழுந்தி (அவரை) ஒலமிட்டுக் கூவியதும், மாதங்கநாகமே - பர்வதாக்காரமாகிய ஒரு யானையே, நடம் சரண்புரியாத அந்நாகமே - (அவர்) நர்த்தனஞ் செய்தது வணங்காத அந்த (காளிங்கன் என்னுஞ்) சர்ப்பத்தின் (பலமுடியின்) கண்ணே, நாரணன்புரி - அத்திரு நாராயணர் எழுந்தருளியிருக்குமிடம், யாதவநாகமே - யாதவகிரியே (எ-று.)

அஞ்சக்கரம், அன்மொழித்தொலை. இச்செய்யுளில் செய்யப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக்கூறும் வழிக்கின்படி.—

எழுவாய்.

(நாரணனது) அடிமை
சக்கரம் நாகம்
அம்செறி நாகம்
கோடி
மாதங்க நாகம் - பீதாம்பரம்
(நாரணன்)
நாகம்
நாரணன்புரி

பயனிலை.

அஞ்சக்கர நாகமேற்றது
(நாரணன்) அடிகளேற்றது
(நாரணன்) குடைகவிழ்த்தது
(நாரணன்) வைத்தது
(நாரணன்) இடைதரித்தது
மாதங்க நாகமழைத்தான்
(நாரணன்) நடம் (செய்தது)
யாதவ நாகம். (சக்)

நேரிசைவேண்பா.

கள. நாகமலை வானடித்த நற்றாளை யென்முடியுமேல்
ஆகமலை வான மைத்திட்டு—மாகமலை

மேலைக்கோட்டைப்பதியான் மேவத் தலையிலயன்
கோலைக்கோட்டைப்பதியான் கோ.

(இ-ள்.) மாகமலை - அழகிய பெரியபிராட்டியாருக்கும், மேலைக்கோட்டை - மேலைக்கோட்டைக்கும், பதியான் - நாயகராகிய திருநாராயணர், நாகம் மலைவான்நடித்த நல்தானை - சாளிங்கன் முடிமேல் அவனை வெல்லுமாறு பாய்ந்தாடிய திருவாமகளை, என்முடிமேல் - அடியேனது சிரசின்மேலில், ஆகம் அலைவான் அமைத்திட்டு - என் ஜனனம் மாயும்படிபொருத்தி, மேவ - விரும்பிக் கடாக்கிப்பேரல், அயன் - பிரமணனவன், தலையில் - என் தலையில், கோலை கோட்டைப்பதியான் - தன்னெழுதுகோலால் லிபியைப் பதிக்க மாட்டான் (எ-று.)

காளிங்கன் மேற்பாய்ந்த வன்மையானதான் வணங்கிய பின்னர், அவனுக்கு நன்மையைப் பயத்தலின் “நற்றூன்” என்றும். ஆகம், ஐநாத்தின் காரியமாதலின், காரியவாகுபெயர். மாகமலை என்பதை, மாகம் அலை எனப்பிரித்த, அழகிய மேகம்படரும் என மேலைக்கோட்டைக்கு விசேடணமாக்குவது மொன்று. பதியான் மேவ, பதிக்கு யான் செல்ல எனவுரைக்கினுமமையும், கோலை உருபுமயக்கம், கோ, அசை. அயன், எழுவாய். பதியான், பயனிலை. கோல், கோடு செயப்படுபொருள்கள். (கள)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கஅ. கோகனகம்பத்திலுரு பொன்மேனியன் கோமகற்காய்
மாகனகம்பத்தில் வந்தவன்யாதவ மாமலையில்
ஏ நனகம்பத்தி வெம்பிடவெய்தவ னிந்திரையான்
ஆகனகம்பத்தி யானையுமாறெனை யாண்டவனே.

(இ-ள்.) கோகனகம்பத்து இலுருபொன்மேனியன் - ஆங்காங்கு மலர்ந்து வெவ்வேறுதிசயமுனவாய பத்தரவிந்தங்கள் பிரகாசிக்குந் திவ்யரீல வண்ணத் திருமேனியன், கோமகற்காய் மாகனகம்பத்தில் வந்தவன் - தானவர்க்கரசனாகிய இரணியனுக்கு மகவாயுதித்த பிரசலாதாழ்வானது சம்ரக்ஷணர்த்தமாகப் பெருத்ததோர் திரண்ட கம்பத்தினிடமாக அழகிய சிங்கமாக உதித்தவன், யாதவமாமலையில் ஏகன் - மாட்சிமைபெற்ற யாதவகிரியின்கண் விளங்கும் அத்விதியனான எம்பெருமான், நகு அம்பு அத்தி வெம்பிட எய்தவன் - வருணனதுடலம் வாடுமபடியாகப் பிரகாசிக்கும் பாணத்தை (ச்சேதுபந்த நார்த்தமாக)த் தொடுத்தவன், இந்நினை ஆள் ஆகன் - லக்ஷ்மீ ஆட்சியாகக்கொண்ட வக்ஷஸ்த்தலத்தையுடைய நாராயணன், (இத்தகைய பரமபுருடன்ரான்) அகம்பத்தியால் நையுமாறு எனே ஆண்டவன் - அடியேன் மனதையவன்றிருத் தொண்டினிடத் தன்பினாலுருகும்படி திருத்தியாட்கொண்டவன். (எ-று.)

ஏகனகம்பத்திவெம்பிட வெய்தவன் என்பதை ஏகன் என்றபின் அ, கம், பத்தி வெம்பிட, எய்தவன் எனப் பிரித்துப் பிரட்டியைச் சிறையிலிட்ட அந்த தன்

மார்க்குளிய ராவணனது தலைவரிசையானது வாடி யுதிரும்படி பாணந்தொட்டவன் எனப் பொருள்கொள்ளினுமாம். இங்கு அக், கம் என்பது அகம் எனத்தொகுத்த தென்க. பொன் மேனியன் என்றதனால் சாந்தவுருவத்தன் என்றும், கம்பத்தில் வந்தவன் என்றதினால், அன்பர்க்கவிற்சாந்த வருவமுள்ளானாயினும், அவர்களிடத் தபசாரப்படுவோர் பக்கவில், உகரூபமுள்ளானெனவும்; நகம்பத்தி வெம்பிடுவெய்தவன் என்றதனால் தன்னிடத்தபசாரப்படுமவர்க்கு வெம்பத்தக்க பாண முடையவனென்றும்; அந்த வுடனே இந்திலையான் ஆகன் என்றதனால் அவ்வ பராதிகள் மணந்திரும்பிச் சரணாகதிபண்ணினால் அவர்களுயும் பிராட்டியின் புருஷகாரத்தால் ரதழிக்கு மிரக்கமுடையவனென்றும் குறிப்பாயாவதைக்காண்க. இக் கல்யாண குணங்கள் யாதவமாமலையிலேகணுக்குளவென அரிமாநோக்க நிலையாலாவது முணர்க. “கோமகற்காய் மாகன கம்பத்தில் வந்தவன்” என்பதற்கு பிரகலாதாழ்வானது சம்ரக்ஷணர்த்தமாய் என்பதல்லாமல் இரணியசம்ஹாரார்த்தமாயும் நர சிம்ஹாவதாரமெடுத்தவன் என்று எஞ்சினின்றதையுப்கொள்க.

கோகனகம் பத்தாவன— “கடல்விளிம்புதித்த கண்ணகன் ஞாலமுடன்முழு தளந்தது ஓர்நாமரை. வகிரினம்பிறையான் வார்சடை தேங்கப் பிடித்தான்முது ஓர் பங்கேருகம். யாவையும் யாரையும் படைக்க நான்முகக்கோவை யின்றது ஓர் கோகனகம். திருமகட்டு இனிய திருமனையாகிப் பருமணி இமைப்பது ஓர்பதமம். சடைத் தலைதாழ்த்துச் சங்கரன் இரப்பமுடைத்தலை தவிர்த்தது ஓர்முளரி. ஆங்கு மண்டோதரி அணிந்த மங்கல நாண்வாங்கவில் வாங்கியது ஓர் வன்சம். விரிந்தபுகழ் இலங்கைவேந்தற்குத் தென்றிசையுரிந்து அருள்மலர்ந்தது ஓர் புண்டரீகம். மண்டினிஞாலமும் வானமும் உட்பட அண்டம் உண்டு உமிழ்ந்தது ஓர் அம்போருகம். கடைசி வந்துஅகன்று கருணினிளங்கி இடைசிலவிரிபாந்து இனியவாய் நெடியவாய் இன்பத்தழிபுன இருகமலம்.” இவைமுறையே எம்பெருமானது வலப்பாதம், இடத்திருவடி, உந்தி, மாப்பு, வலக்கரம், இடதுகை, திருமுகம், வாய், திருக்கண்கள் ஆகிய விவ்வவயவங்களைக் குறிப்பித்தலையுடிக. ஸ்ரீமந்நாராயண னவதரிக்கப்பெற்ற பெருமைத் தாதலின் “மாகம்பம்” என்றும். அத்தி, அதற்கதிபுளிய வருணனை யுணர்த்தநின்றது. இது அப்தி என்னும் வடமொழித்திரிபு. மேனியன், வந்தவன், ஏகன், எய்தவன், ஆகன், எழுவாய். ஆண்டவன், பயனிலை. என்னை, செயப்படுபொருள். (௧௮)

கலிலைத்துறை.

ககூ. ஆண்டவனம் புள்ளின்வாய் கீண்டவன்பாண்டவன் சரத்தாலன்றெரித்த காண்டவன்கா ளிங்கன்முடித் தாண்டவன்மா வலிபால்மண் காதலித்து நீண்டவன்மா மணிமார்பிற பூண்டவன்வாழ் யதுகிரிப்பொன் னிலயமெய்தி மீண்டவன்றே சரண்புகுந்தே வனன்பாத மலொன்முடி மேலணிந்தே.

(இ-ள்.) ஆண்டவன் - இரக்கன், அம்புள்ளின் வாய் நீண்டவன் - அழகிய உருக்கொடுவந்த குரண்டகத்தின் வாயைக் கிழித்தவன், பாண்டவன் சரத்தால் அன்று எரித்த காண்டவன் - பாண்டிபுத்தராகிய விஜயனது பாணத்தால் கண்ணரையவதரித்தகாலத்தில் அக்கிரிபகவானுக் காணாதி கொடுத்தவன், காளிங்கன்முடித் தாண்டவன் - காளிங்கனது பணமுடியில் தாண்டவமாடியவன், மாவலிபால் மண்காதலித்து நீண்டவன் - (வாமனாவதாரமெடுத்து) மாவலியிடத்து மூவடிமண் வேண்டி மண்ணும்விண்ணும் மளந்துகொள்ள ஒங்கிவளர்ந்தவன், மாமணிமார்பில்பூண்டவன் - அழகிய கௌஸ்தபரத்தந்தை மார்பிற்றரித்தவன், வாழ் யதுகிரிப் பொன் நிலயம் எய்தி - (இத்தகைமைவாய்ந்த) திருநாராயணன்வீற்றிருக்கும் யாதவகிரிக்கண்ணில குந்திருக்கோயிலினுட்புகுந்து, மீண்ட அன்றே - (விஷயாந்தரங்களினின்று மவனருளால் மளந்) திரும்பியவற்றைத் தினமே, அவன்பாதமலர் என்முடி மேலணிந்து சரண் புகுந்தேன் - அவனது திருவடியிலருச்சித்த மலரை அடியேன் சிரசிந்தி அடைக்கலம்புகுந்தேன் (எ-று.)

மாமணி என்பதற்குப் பெரியபிராட்டியையும், கௌஸ்தபத்தையும் எனப் பொருள்கொள்ளுமாம். அணிந்து, அலங்கரித்து என்றமாம். ஏகாரங்களில், முன்னது தேற்றம். பின்னது, அசை. (நான்) எழுவாய். சரண்புகுந்தேன், பயனிலை. (கூ)

எழுச்சிக்கழிநெடிலடியாசிரியச் சந்தவிரும்பும்.

இரங்கல்.

உரு. மேலணிந்த துகில்சோர வால்வளைகள்
வீழ வேள்கணைசெய் வேதையால்
நீலவேல்விழிக ணித்தி லச்சர
நெருங்கு கொங்கைவழி வீழவே.
ஞாலமீதெழுது பாவை சோகமுறல்
ஞாயமோ வுரைசெய் நாரண
ஒலநீமகரி ராஜ னேர்துய
ரொழித்த வான்கருணை யோதமே.

(இ-ள்.) நாரண - ஓதிருநாராயண ஸ்வாமியே, ஒலம் நீடு - (ஆதிமூலமே யென்று) உரக்கக் கூவியழைத்த, கரிராஜன் நேர் துயர் ஒழித்த - கௌஜத்திராழ்வானது பெருந்துன்பத்தைப் போக்கிய, வான்கருணை ஓதமே - உயர்ந்த கருணையங்கடலாகிய வுனக்கு, வேள் கணைசெய் வேதையால் - மன்மதனது பாணஞ்செய்யும் வேதனையால், எழுது பாவை - பாவையைப் போன்ற அழகிய எம்பெண்ணுவன், மேலணிந்த துகில்சோர - உடுத்தியிருக்கும் கலைநெகிழவும், வால்வளைகள்வீழ - கையிலணிந்திருக்கும் வெள்ளிய வளையங்கள் சுழன்று கீழேவீழவும், நீலவேல்விழி கண் - நீலமலரை

யும் வேலையும்போன்ற கண்களினின்றும், நித்திலச்சரம் - (ஆன்பத்தாலு திர்க்கு நீர்) முத்துச் சரத்தைப்போல், நெருங்கு கொங்கைவழி வீழ்- அடர்ந்த தனங்களின்மீது சொரியவும், ஞாலமீது - பூமியின்கண்விழுந் து, சோகமுறல் - சோகத்திலகப்பட்டுத் துயரப்படுதல், ஞாயமோ உரை செய் - நீதியாகுமோ சொல்வாயாக. (எ-று.)

தகில்சோர்தலையும், வளைவீழ்தலையும் கூறியதால், தேகங்குன்றியதம்கூறாமலே போதரல் காண்க. நீலம், பண்பாகுபெயர். நீலவேல்விழி, உவமத்தொகை. ஒ, கழிவு. பாவை, உவமைபாகுபெயர். (நாரண, நீ) எழுவாய். உரைசெய், பயனிலை. (ஞாயமோ, இதை) செயப்படுபொருள். (உரு)

கலவிருந்தம்.

உக. ஒதரிய தென்மறை யுவந்துபி னுலாவும்
பாதமல ரொன்முடி தனிற்பதிய வைப்பாய்
சீதமதி சூடிவிதி செய்துதி சிறக்க
யாதவ கிரிக்கணம ராதிபெரு மானே.

(இ-ள்.) சீதமதிசூடி - குளிர்ச்சியைத்தருஞ் சந்திரனே ஜடாபாரத்திற் சூடிய சிவபெருமானும், விதி - பிரமனும், செய்துதிசிறக்க - ஒன்று சேர்ந் துபாடுங் கீர்த்தனை பெருமையுறும்படி, யாதவகிரிக்கண அமர் ஆதி பெரு மானே - யாதவகிரியின்மேல் வீற்றிருக்குந் தேவாதிதேவனே, ஒத அரிய தென்மறை உவந்து-சொல்லற்கரிய தமிழ்வேதத்தை விரும்பி, பின் உலா வும் பாதமலர் - அதைப் பின்பற்றிச்செல்லுகின்ற பாதாரவிந்தங்களை, என் முடிதனில் பதியவைப்பாய்-எளியேன் சிரசின்பேரில் பதிந்திருக்கும்வண் ணம் வைத்தருள்வீராக. (எ-று.)

தென்மொழி வேதத்தைப் பின்பற்றிச்செல்லுந் திருவடிவொன்றதனால், திருவடி யைத் தேடிச்செல்வது வடமொழி வேதமென்றாயிற்று. தென்மறை, தென்றிசை யில் வழங்கும் மொழியாலாய் மறையென விரிதலால், திசைப்பெயர் மொழிக்காயது. ஒத என்னும் வினையெச்சவீறு கெடுதல்விகாரம் பெற்றது. (பெருமானே நீ) எழுவாய். வைப்பாய், பயனிலை. பாதமலர், செயப்படுபொருள். (உக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உஉ. மானகங்கைத்தனு வாக்கொண்டபிஞ்ஞகன் மாமுடிக்கு
வானகங்கைத்தண் புனலீந்தசெய்தி மதித்துலகீர்
ஏனகங்கைத்துப் பரவகில்லீர்கள் யதுகிரியில்
நானகங்கைத்துச் சரண்போந்தனன்றிரு நாரணர்க்கே.

(இ-ள்.) உலகீர் - உலகத்தவர்களே, மால் நகம் கைத்தருவாக்கொண் ட - நீண்ட மகாமேருபர்வதத்தைக் கைவில்லாகவேந்திய, பிஞ்ஞகன்மா முடிக்கு - சிவபெருமானது சடைமுடியிற்றற்கும்படி, வானகங்கைத்தண்

புனல் ஈந்த செய்திமதித்து-ஆகாயகங்கையின் குளிர்ச்சிபொருந்தியநீளைத் (திருநாராயணர்) தந்தருளிய வரலாற்றை மதிப்பிட்டு, ஏன் அகம் கைத்துப் பரவகில்லீர்கள் - ஏன்மனதை நிர்மலமாக்கிக்கொண்டு அவரைவணங்க மாட்டீர்கள், நான் - யான் (என்செய்தேனென்று கேட்பீராகில் அனாதச் சொல்லுகின்றேன்) யதுகிரியில் - யாதவகிரியில், திருநாரணர்க்கு - அந்த திருநாராயணஸ்வாமிக்கு, அகம் கைத்துச் சரண் போந்தனன் - அகங்கார மமகாரங்களற்றுச் சரணாகதி பண்ணினேன் (எ-று.)

மதித்து, என்றவிடத்து நிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. பரவகில்லீர், என் பதில் கில் வன்மையை யுணர்த்துகின்றது. போந்தனன், என்பதில் புகு என் பகுதி திரிந்து போ என்றாயது. உலகீர் (நீங்கள்) எழுவாய். ஏன் பரவகில்லீர்கள்-வினாப் பயனிலை. (திருநாராயணர்) செயப்படுபொருள். (உஉ)

மடக்குக் கலிந்தாழிதன.

அம்மானை.

உஉ. திருநாரணொழிவி சேரானா யாதவமால்
தருவார் விபுலவகச் சக்கரத்தா ரம்மானை
தருவார் விபுலவகச் சக்கரத்தா ராமாகில்
மருவார் பூவேற்பரோ மாவலிபா லம்மானை
மாவலிபா லேற்றதும்பூ மாலிலக வம்மானை.

(இ-ள்.) திருநாரணர் - திருநாராயணர், எழிவிசேர் ஆனா - மேகம் படரு மதிலினையுடைய, மால்தரு ஆர்விபுல அக - மேன்மையுள்ள தருக்க ளடர்ந்த விசாலமான விடங்கொண்ட, யாதவ சக்கரத்தார் அம்மானை - யாதவகிரியையுடையவர் அம்மனையே! தரு ஆர்விபுல அகச்சக்கரத்தார் ஆமாகில் - தருக்கள் நிறைந்த மலர்தலை யுலகத்தையுடையாரானால், மரு ஆர் பூ ஏற்பரோ மாவலிபால் அம்மானை - கந்தமுள்ள பூமியை (வாமனராய்ச் சென்று) மாவலிச் சக்கரவர்த்தியினிடத்து தானமாகவாங்குவாரோ அம்மனையே! மாவலிபால் ஏற்றதும்பூ - மாவலியினிடத்துப் பூவை அங்கீகரித்ததும், மால் இலக அம்மானை - மால் விளங்கும் பொருட்டாகத்தான் அம்மனையே (எ-று.)

அம்மானை என்பது ஓர்மகளிர் வினையாட்டு. அது அம்மானையென்றாயது நீட்டல் விகாரம். இது கலம்பகத் தோருறுப்பாய் வினையாடும் மகளிர் மூவர் சல்லாப சம்பாஷணையாக ஒருவரையொருவர் முன்னிட்டு முதற்பெண் ஒன்றுசொல்ல, அதையிரண்டாவதுபெண், முதற்பெண் சொல்லிய சொற்கள் செல்லுழி மாறுபொருள்கொண்டு ஆசேஷிக்க, மூன்றாவதுபெண், அவ்விருவருக்குஞ் சமாதானமாம்வண்ணம் சிலேடையாய் ஒர்முடிவுசொல்லி, சம்பாஷணையைப் பூர்த்திப்படுத்தியதாகக் கூறுவது.

இவ்வம்மானையில், முதற்பெண்சக்கரத்தார் என்பதை மலையையுடையார் எனும் பொருள்கொண்டுகூற, இரண்டாம்பெண் அதைப் பூமியையுடையாரான மாறு பொ

ருள்கொண்டு சங்கிக்க, மூன்றும்பெண்கூறிய “ மாவலிபாலேற்றதம் பூமாவிலக ” என்றதில் மாவலிச் சக்ரவர்த்தியினிடத்து பூமியைத் தானமாக வாங்கியது இந்தி ரன் தன்பதியில் நிலைத்துவர்த்திக்கச்செய்யவேண்டியநிமித்தத்தாலென்றும், மாவல்லி யாகிய திருக்கோதையிடத்துப் பூமாவையேற்றது, அவரதுபக்கி மேலீட்டைவினக்கு நியித்தத்தாலென்றும் சிலைடையாய் முன்னிருவர்க்குஞ் சமாதானமாம்வண்ணம் சம் பாஷினை பூர்த்தியானமைகாண்க.

மஹாபலி என்னும் வடமொழித்திரிபு மாவலி, மிகுபலமுள்ளவனென்பது பொருள்.

எழுவாய்.	பயனிலை.	செயப்படுபொருள்.
திருநாரணர்.	சக்கரத்தார்.	”
(ஷ)	ஏற்பரோ?	பூ.
பூ.	(திருநாரணர்) ஏற்றது.	” (உ௬)

நேரிசைவெண்பா.

உச. அம்மாணை யம்மாணை யாங்கடர்த்த வம்மாணை
எம்மாணை யோங்கும் யதுகிரியிற் பெம்மாணைப்
பாதந்தனை நெஞ்சே பற்றுதியே என்கெனக்கு
நீ தந்தனை தஞ்ச நின்று.

(இ-ள்.) அம்மாணை - அழகிய பொன்மானும் வந்த மாரீசனையும், அம் மாணை-தாயுடன் பிறந்தோளுகிய கம்சனையும், ஆங்கு அடர்த்த அம்மாணை- அக்காலத்திற் பொருதிய பகவானே, எம்மாணை - எம்பெருமானே, ஒங்கும் யதுகிரியில் பெம்மாணை - ஒங்கிவளர்ந்த யாதவகிரியிலிருக்கும் பெருமானே, நெஞ்சே - ஓமனதே, பாதந்தனை பற்றுதியேல் - அவன் பாதாரவிந்தங்களை ரக்ஷகமென நினைப்பையேயாகில், நன்கு எனக்கு நீதந்தனைதஞ்சம் நின்று- நீ நடுநின்று எனக்கோர் பற்றுக்கோட்டை நானுஜ்ஜீவிக்குமாறு உபகரித் தாயாகுவை (எ-று.)

ஆங்கு என்றதனால், மாரீசனையும் கம்சனையும் பொருதியது முறையே, சக்ரவர்த் தித் திருமகனாயும், கண்ணனாயு மவதரித்த காலத்திலு எனக்கொள்க. பெம்மானே, பெருமான் என்பதின் மருஉ. பெம்மாணை, பாதந்தனை, இங்கு ஐயுருபு இரண்டினையு வந்தன. பற்றுதியேல் என்னும் எதிர்கால வினையெச்சங்கொள்ளுந் தருவை என் னும் முற்றுவியை தந்தனை என்றாயது தெளிவின் கணவந்த காலவமுலமைதி. நின்று, சலகமின்றி யொருவழிப்பட்டு நின்று என்னுமாம். நெஞ்சே (நீ), எழுவாய். தந்தனை, பயனிலை. தஞ்சம், செயப்படுபொருள்.

(உச)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியச் சுந்த விருத்தம்.

உரு. தஞ்சமென முந்தறிவழிந்து தனி யன்புகொடு

தந்திமுக னுந்து மயில்வேள்

நஞ்சமமர் கண்டனுமை யென்பவரை யன்பொடு

நவின்னுதின மஞ்சலி செய்வீர்

எஞ்சுமவர் மங்கடுப தந்தருவ தன்றியிலை
யென்றும்யது குன்றின் மிசைவாழ்
மஞ்சனைய நங்கள்பர மன்கழல் வணங்கல் செயின்
மங்கலிலப தந்தருவனே.

(இ-ள்.) தஞ்சம் என முந்துஅறிவு அழிந்து - சஹஜப்ராப்யமான சேஷசேஷி பாவசம்மந்த ஜ்ஞாந விசேஷத்தை யிழந்தவராகி, தனி அன்பு கொடு - (அந்தஸ்வாபாலிகமான விக்ஜ்ஞாநத்தை த்யஜித்துத்) தனித்த ஆராமகொண்டு, தந்திமுகன்-யானே முகக் கணபதி, உந்தும் மயில்வேள்-மயில் வாகனக்கந்தன், நஞ்சம் அமர்கண்டன் - கண்டத்தில் நஞ்சுமிருக்கும் சிவபெருமான், உமை - உமாதேவியாகிய சத்தி, என்பவரை - என்று சொல்லும்படியான இத்தேவதாந்தரங்களை, அன்போடும் நவின்று தினம் அஞ்சலிசெய்வீர் - அன்போடு நித்தமும்பாடி நமஸ்கரிக்கின்றவர்களே, எஞ்சும் அவர் - (எம்பெருமானில்) தாழ்ந்த அவர்கள், மங்கடுபதம் தருவது அன்றி இல்லை - (தரவேண்டுமொகில்) அழியும்படியான தத்தம் பதவியைக் கொடுப்பதேயல்லாமல் அவர்களிடத்தில் யாதுளது, என்றும் யதுகுன்றி நன்மிசைவாழ் - எக்காலத்தும் யாதவகிரியில் வாழ்கின்ற, மஞ்சு அனைய நங்கள் பரமன் கழல் வணங்கல் செயின் - நீலமேகம் போன்ற நம்முடைய பராத்பரானகிய திருநாராயணன் பாத்தத்தில் வணக்கஞ் செய்வீர்களாகில், மங்கல் இல்பதம் தருவன் - ஸ்வாத்மாதுபவாதி கெடுதவில்லாத ஆவனோ டொன்றிவாழும் பதவியைத்தந்து கடாகுறிப்பன் - (எ-று.)

மங்கடு என்பதில், இடு, அசை. தருவது, தொழிற்பெயர். இங்கு பிரிகிலை ஏகாரம் விகாரத்தாற் றெக்கது. கைம்மாறு கருதாது கருணாஸத்தைப் பொழிந்து காக்குங் கடவுளாதனின் “ மஞ்சனைய நங்கள் பரமன் ” என்றும், பரமன், இது மன்விருதிப் பெயர், பரமன், எழுவாய். தருவன், பயனிலை. பதம், செயப்படுபொருள் (உரு)

அறுசீர்க்கழநெடியடியாசிரிய விருந்தம்.

உசு. தருக்காட்டு நீழலமர்பொருங்குவசத்
தடக்கையர் தரங்கவாரி
வெருக்காட்டு நஞ்சுமயின் மணிமிடற்றர்
மமாமலர்க்கண்மேலாராவர்
கருக்காட்டுங் கடும்பிறனிக்கடல் கடக்கும்
பெரும்புணையாக் கதித்துத்தோன்றித்
திருக்காட்டும் யதுகிரிவான் பரஞ்சுடரைப்
பணிந்ததவச் செல்வர்தாமே.

(இ-ள்.) கருகாட்டும் - தாய்மார் கருப்பத்திறன்றளும், கடும்பிறவிக் கடல் கடக்கும் - கோரமான ஜன்மசாகரத்தை நீந்துவதற்கான, பெரும்

புணையாக்கதித்துத் தோன்றி - பெரியதோர் மாக்கலம்போல் பருத்தெழுந்து, திருக்கு ஆட்டும் - தோஷங்களைப் பரிகரிக்கும், யதுகிரிவான் பரஞ்சடனா - யாதவகிரியில் வாழும் உத்தமமான பரஞ்ஜோதிஸ்வரூபனை, பணிந்த தவச்செல்வந்தாமே - வணங்கிய தபோதனத்தையுடையவர்களே, தருக்காட்டு நீழல் அமர்பொருள் குலிசத்தடக்கையர் - கல்பதரு பஞ்சகச்சோலை நீழலிலமர்ந்த பொருதும் வஜ்ராயுதம் கையிற்றாங்கிய இந்திரராகியும், தரங்கவாரி வெருகாட்டும் நஞ்சும் அயில் மணியிடற்றர் - அலைகளையுடைய பாற்கடலிற்றோன்றிப் பயங்கரத்தையுண்டாக்கிய விடத்தைக் கொண்ட நீலகண்டத்தையுடைய வருத்திரரும், மமைமலர்க்கண்மேலார் - தாமரைமலர்மேல்வாழும் பிரமரும், ஆவர் - என்னப்படுபவர்கள். (ஏ-று.)

கல்பதரு பஞ்சகமாவன - சந்தானம், அரிச்சந்தனம், மந்தாரம் பாரிஜாதம், கற்பகம் என்பவைகளாம். நீழல், நீட்டல்விகாரம். தாம், சாரியை. செல்வர், எழுவாய். ஆவர், பயனிலை. (உசு)

வேற்றோலி வெண்ணிறை.

உஎ. மேதினியிலுயர்குலத்திற் பிறந்து மரசுரிமையெலா மேயோரோனும் வேதியராய் முதுமறைகளுணர்ந்து நனிமகம்புரியுமேலோரோனும் யாதவகிரிக் கணமர் மாதவனை யேத்தா ஆதர்தமை யோர்பொருள தாகமதியாமே.

(இ-ள்.) மேதினியில் உயர்குலத்தில் பிறந்தும் - லீலாவிபூதியில் ஆபிராத்தியராயுட்பவித்தும், அரசு உரிமை எல்லாம் மேயோரோனும் - கூடாத்தர்மத்துக்குரிய ஸர்வசிந்நங்கள் யாவும் பொருந்தியவருமானாலும், வேதியராய் முதுமறைகள் உணர்ந்தும் - ப்ராம்ஹணராகி அப்ராக்ருதமானவே தத்தை யோதியுணர்ந்தும், நனிமகம்புரியும் மேலோரோனும் - ஜோதிஷ்டோமாதிரி யாகங்களைப் பாங்காகச்செய்யும் ஸோமயாஜிகளானாலும், யாதவகிரிக்கணமர் மாதவனை - யாதவகிரியில் வீற்றிராநின்ற பெரிய பிராட்டிக்கு வல்லபனாகிய திருநாராயண ஸ்வாமியை, ஏத்தா ஆதனா - பாடித்து நிக்காத சிதடனா, ஓர்பொருளதாக மதியாம் - ஒரு ப்ரயோஜகவஸ்துவாக மதித்தாமில்லை. (ஏ-று.)

பிறந்தும், உணர்ந்தும், மேயோரோனும், மேலோரோனும், என்பவைகளில் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. பின்னிரண்டும் எண்ணுப்பொருளவுமாம். ஏனும், எனின் என்பதின் மரூஉ. பொருளதாக, இழிபினுல்வந்த திணைபால் வருவமைதி. தம், அசை. (யாம்) எழுவாய். மதியாம், பயனிலை. ஆதர், செய்யப்படுபொருள். (உஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உஅ. மதியார் மலர்மகள் கோனடி யானா வணங்கிசிதம் துதியார் பதினமர் மறைத்தமிழ்மாலையைத் தொன்முனிவர் விதியார் பணிதிரு நாராயணர் புகழ் வீறுரைத்துக் குதியா ரிவரெங் வனமுய்கு வாரிக் குவலயத்தே.

(இ-ள்.) மதியார் மலர்மகள்கோன் அடியாணாவனங்கி - அலர்மேன் மங்கைக்கு நாயகனாகிய எம்பெருமானது அடியார்கட்கு நைச்சிகராய் அவ்வடியார்களை மதியாதவரும், நிதம் துதியார் பதின்மர் மறைத்தமிழ்மாலையை-ஆழ்வார்களருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியாகிய திரவிடவேதத்தை நித்சஞ்சேவித்துத் துதியாதவரும், தொல்முனிவர் விதியார் பணிதிரு நாராயணர் புகழ்வீறு உரைத்துக்குதியார் - மஹரீஷிகளும் பிரமனும் துதிக்கும் திருநாராயணருடைய பிரபாவத்தை வியந்து ஸஸம்ப்ரமநர்த்தகம் பண்ணாதவரும், இவர் - ஆகிய இவர்கள், எங்ஙனம் உய்குவார் இக்ருவலயத்து - இவ்வுலகின் கண் எவ்வாறு உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கின்றார்கள்? (எ-று.)

மகள்கோன், உயர்திணையின்கண் வலியியல் பாயத. மறைத்தமிழ், தமிழ்மறையெனமாறுக. விதியார் என்பதில் ஆர், உயர்வுபற்றிவந்த விருதி. எங்ஙனம் என்னும் வினா, எதிர்மறையைக்குறிக்கின்றது. உய்குவார் என்பதில் கு சாரியை. இவர், எழுவாய். எங்ஙனமுய்குவார், வினாப்பயனிலை. (உஅ)

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

குறம்.

உகா. குவலயக் கற்பகப் பூங்கொம்பு பன்னாய்
குறத்திசொ லென்றிக ழாமற்கோடி
துவளதுசுப்பிரு பொற்குன்றம் போல்
துணைக்கொங்கை விம்முறு கொள்கையன்றி
நவமல ரங்கை வளாயி னன்மை
நாடுறின் யாதவ வெற்பின் மிசைந்
தவர்விழை மாமணி நாளை வந்துன்
தனமுறு நெஞ்சந் தளர்ந்திடலே.

(இ-ள்) குவலயக்கற்பகப் பூங்கொம்பு அன்னாய் - கற்பகத்தருவினது அழகிய ஓர் கொம்பு மண்ணுலகத்தில் வந்து வளர்ந்தாலொத்த ஓ பெண்கொடியே, குறத்திசொல் என்று இகழாமல் கோடி - நான்சொல்லுங்குறியைக் கட்டுவெச்சிசொல்லுஞ் சொல்லென்று தள்ளாது கொள்வாயாக. (அதென்னவெனில்) இருபொன்குன்றம்போல் துணைக்கொங்கை - மேருத்வயம் நேர்கொள்ளும் உன்னிருதனங்களும், துசுப்பதுவள - உன்னிடைதுணங்கும்படியாக, விம் உறுகொள்கை அன்றி - வீங்குந் தன்மையொன்றையல்லாமல், நவமலர் அங்கைவளாயின் நன்மை - அந்நலர்ந்தமலருக்கொப்பாகிய அகங்கைரேகைகளின் குறியையும், நாடுறின் - தவந்தித்துப்பார்த்தால், யாதவெற்பின் மிசை - யாதவகிரிமேல் வீற்றிருக்கும், தவர் விழைமாமணி - தவகிகள் வ்யாமோகிக்கும் பெரிய மணியானது, நாளைவந்து உன்தனம் உறும் - நாளையதினமேவந்து உன்கொங்கையாகிய தனத்

திற்பதியும், (ஆகையால்) நெஞ்சம் தளர்ந்திடல் - மனம் தளர்ச்சியடையாதிருப்பாயாக என்பதே (எ-து.)

யாதவிரியிலிருந்து ஜீவலிக்கும்படியான மணியானது “பாவையிரங்கு மசோதைக்கு முத்தம்; பவளச்செல்விக்கு ஏவையிரண்டன்ன கண்மணி நீலமும்; இருசரணப்பூவை இரத்தவர்க்கின் பவளமும்; அகராக்கு என்றும் மாலைமும்; திருவேங்கடத்து ஓங்கும் மரகதமும்;” ஆகும் என்பான் பொதுப்பட “மாமணி” என்றும்; இது சாமானியரால் கவரப்படும் ரத்னமாகாது வ்யாச பராசர நாரதாதி முனிவரால் மோகிக்கப்படும் மேலான ரத்னமென்பான் “தவர்விழைமாமணி” என்றும், அன்னது பதியநாயகியின் கொங்கையாகிய தனந்தான் தகைமைத்தென்பான் “உன்றனமுறும்” என்றும்; அத்தனம் மகாமேருவினுஞ் சிறந்த மாற்றையுடைய தங்கம் என்பான் “பொற்குன்றம்போல் கொங்கை” என்றும் கூறினானாக, “குமத்திசொலென்றிகழாமற்கோடி” என்றது தான்சாமானியகுமத்தியன்று, திரிகாலமு முணர்ந்த கட்டுவச்செய்வன்றிவித்தற்கு, நாயகி ஷே மணியைத் தன்றனத்தற்று வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் மண்ணுலகக் கற்பகத்தாருவாய் இனிவிளங்கவிருப்பதைக் குறிப்பார்க்கு முன்னர் நினைத்துணர்ந்து “குவலயக் கற்பகப் பூங்கொம்பன்னும்” என விளித்தான் என்க.

கோடி, இதிற்பகுதி முதலீண்டது. விம்முறு, விம்மு என்ற பகுதி யீற்றுசுரம் “முற்று மற்றொருவாழி” என்ற விதியாற்றுகட்டது; விம்மல் என்பதின் விசுதி குன்றிய தெனினுமாம். தளர்ந்திடல், எதிர்முகற வியங்கோள் வினைமுற்று. (ஈ) எழுவாய். தளர்ந்திடல், பயனிலை. (உசு)

பன்னிரு சீர்க்குநெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

இரங்கல். மடக்கு.

தளர்ந்தன்னையரு	மனங்கரையார்
தகைசெய்பவரு	மனங்கரையார்
தண்டலையுருந்	தென்மாலே
சகியேன்னாறுந்	தென்மாலே.
வளர்பூங்கானத்	கோகிலமே
வருமோதமியேந்	கோகிலமே
மாலேசெய்வா	னல்லலையே
மாரன்செய்வா	னல்லலையே.
அளிசெய்வாய் முனி	யாதனமே
அழகார் வார்நிலை	யாதனமே
அந்தளிசலர்கள்	பொருந்தேனே
அரிவையரலர்கள்	பொருந்தேனே.
ஒளியே யணையா	தவமலையார்
உழையே யணையா	தவமலையார்

உயரும் பூவைக் குருகீரோ
உலையும் பூவைக் குருகீரோ.

(இ-ள்.) தளர்ந்து அன்னையரும் மனம் களையார்-என்தாய்மாரும் என் பருவச் செவ்வியை நோக்கி நெஞ்சுத்தளர்ந்து மனமுருகாராயினர், தகை செய்பவரும் அனங்களையார் - மதவேள் செய்யுந் துன்பத்தைத் தடுப்பவர்களோ ஒருவருமில்லை, தண்டலை ஊரும் தென்மாலே-சோலைகளிற்படிந்து நறுமணம் பெற்றுவிசும் மலயமாருதமே, சகியேன் தூறு உந்து என்மாலே-அலர் தூற்றற்குரிய வென்னவாவைச் சகிக்கச் சக்தியுள்ளேனல்லேன், வளர்பூங்கானல் கோகிலமே - பூங்காவனத்தில் வாழும் குயில்களே, வருமோ தமிழேற்கோ கிலமே - சிறுமை வருமோ? அப்படிவருவது தனித் திருக்குமெனக்கோ? மாலே - மேகமே, செய் வான் அல் அலையே - அழகிய உயர்ந்த கரிய கடலலையே, மாரன் செய்வான் அல்லலையே-மன்மதன் துன்பத்தை விளைவிப்பான். அளிசெய்வாய் முனியாது அன்னமே - என்மேற் சிறுது கிருபைசெய்வீர் அன்னப்பகழிகளே (ஏனென்றால்) அழகு ஆர்வார் நிலையா தனமே - அழகியகச்சுக்குள் என் தனங்கள் நிலையாது விம் முகின்றவாதலால், அம்தளிர் அலர்கள் பொருந்தேனே - அழகிய தழைகளடர்ந்த மலர்களின்வாய் ரீங்காரம்செய்யும் வண்டுகளே, அரிவையர் அலர்கள் பொருந்தேனே - பெண்கள் என்னைத் தூற்றும் தூற்றலுக்கு அமைதலுறேன், உழையே - மான்கூட்டமே, ஒளி ஏய் அண் ஐ யாதவமலையார்-சூரியன் பொருந்திச் சேரும்படி உயர்ந்த யாதவகிரிவாணர், அணையாது அவம் அலையார் - வந்து என்னைப் புணர்ந்தாலல்லது என் அவத்தைப் போக்கவல்லாரல்லர், உயரும் பூவைக் குருகீரோ - உயரப்பறக்கும் நாகண வாய்ப்புட்களே, உலையும் பூவைக்கு உருகீரோ - வருந்தும் பெண்மகளாகிய வென்பொருட்டு மனமுருகமாட்டீர்களா? (எ-று.)

அன்னையரும் என்பது பெற்றதாய், வளர்த்ததாய் முதலானோரை. இதில் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. தகைசெய்பவரும் என்றதில், உம் அசைத்தற்பொருட்டு. வருமோதமிழேற்கோ, இவ் ஓகாரங்களில் முன்னது கழிவு; பின்னது உயர்வு சிறப்பு. தளிர்கள், அலர்கள் எனவிரித்திடுக. அரிவையரலர்கள் என்பது பெண்களது அலர் தூற்றல் எனப்பொருள்படலால் ஒருமையிற் பன்மை. ஒளி, பண்பாகுபெயர். பூவைக்குருகீர், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. பூவைகான் குருகீர் எனக்கொளினுமாம். தென்மாலே, கோகிலமே, மாலே, அலையே, அன்னமே, தேனே, உழையே, குருகீர் (ரீங்கன்) எழுவாய். உருகீர், பயனிலை. (ஃ)

எண்ணீர்க்கழிநேடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

சி த் து.

நக. குருகுதற்கு மலர்வாணி யிலகு மேலைக்

குன்றினில்வாழ் நெடியோன்ற னுபயபாத

மருமலர்ச்சீர் பராவுபுகழ்ச் சித்தரேம்யாம்

மாறனக்குத் தாரம் பொன்னுக்கித்தந்தேதம்

அரியதாயகியுறையன் னவற்கே செய்தேம்

அவிர்முடி தாழ்த்தித் திருநாராயணன்பால்

அரனிரப்ப வங்கம் வங்கமாக மாற்றி

அகமகிழ்ந்தே மெமதுவித்தை யரியதன்றே.

(இ-ள்.) குருகு உறங்கும் மலர்வாவி இலகும் - பறவைகள் மலர்ச்சேக் கையிற் கண்வளரா நின்ற பொய்கைகள் திகழும், மேலேக்குன்றினில்வாழ்-மேலேக்கோட்டையின்கண் (அர்ச்சாவதாரமாக) வெழுந்தருளி நித்யவாசம்பண்ணுநின்ற, நெடியோன் தன் உபயபாத மருமலர்ச்சிர் - பெருமானது வாசமணக்கும் பாதாவிந்தங்களின் சீர்த்தியை, பராவ புகழ் சித்தரேய்யாம் - புகழும் பெருமைவாய்ந்த சித்தராகிய நாங்கள், மால்தனக்குத் தாரம் பொன்னுக்கித் தந்தேம் - இத்திரனுக்கிரதத்தைப் பொன்னுக் செய்துகொடுத்தோம், அரியதாய் அகி உறை அன்னவற்கேசெய்தேம் - பொன்னுக் இரும்பையும் கஞ்சத்தையும் அந்த இத்திரனுக்கே செய்துகொடுத்தோம், அவிர் முடிதாழ்த்தித் திருநாராயணன்பால் அரன் இரப்ப - பிரகாசிக்குஞ் சடைமுடியை வணக்கி எங்கள் திருநாராயணரிடத்துவந்து சிவ பெருமான் இரந்துகேட்க, வங்கம் வங்கமாகமாற்றி அகம் மகிழ்ந்தேம் - ஈயத்தை வெள்ளியாக மாற்றிக்கொடுத்து மனம்பூரித்தோம், (ஆகையால்) எமது வித்தை அரியது அன்றே - நாங்கள் கற்றிருக்கும் விஞ்சையானது அரிதானதல்லவா? (எ-று.)

சிந்து, கலம்பகத்தோருறுப்பு. அது சிந்தர் தங்கள் வல்லமையைப் புழங்குதாய்க்குறுவது. வித்தை, எழுவாய். அரியதன்றே, வினாப்பயனிலை. இதற்காரத்தை அசையாக்குங்கால், மால்தனக்குத் தாரம் பொன்னுக்கித் தந்தேம் என்பது, திருமாலுக்கு மலைவி இலக்குமியாகச் செய்தோம் எனவும், அரியதாய் அகி உறை அன்னவற்கேசெய்தேம் என்பது, அத்திருமாலுக்கே அகி உறை அரியாக - (பாம்பு பரியங்கமாகவும், இடம் கடலாகவும்) செய்தோம் எனவும், அரன் அங்கம் வங்கமாகமாற்றி அகமகிழ்ந்தேம் என்பது, சிவபெருமானது தேகத்தை வெள்ளேறிமறாக்கி யாந்ந்தித்தோம் எனவும், எமது வித்தை அரியது அன்று என்பது (இவையுள் எனவோதலின்) எமது வித்தை யருமையான தன்மென்று கூறியதாகவாதனுணர்க. இவ்வு வித்தை, எழுவாய். அரியதன்று, பயனிலை. (க)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கூட. அன்று கராப்பற் திபமுல மென்னவர் தாண்டிலரால்
மன்று ணடிக்கு நதிச்சடி லன்முதல் வானவர்கள்
ஒன்றுட னென்றிரண் டாகாத காது முனையொப்பரோ
என்று வலஞ்செய் யதுகிரி நின்ற வெழிற்பதனே.

(இ-ள்.) என்று வலம்செய் - ஆதித்தன் நித்தம் பிரதக்ஷிணம்வந்து தெண்டன் சமர்ப்பிக்கும், யதுகிரி நின்ற எழில்பதனே - யாதவகிரியின்

மீது நித்யவாசம் பண்ணுகின்ற அழகிய பாதாம்புயங்களை யுடைய திருநாராயண ஸ்வாமியே, மன்றுள் நடிக்கும் - தில்லையிலானந்தக் கூத்தாடும், நதிச்சடிவன் முதல் வானவர்கள் - கங்கைவேணியனாகிய சிவபெருமானே முதலாகிய விண்ணாட்டினர், அன்று கராபற்று இடம் மூலம் என்ன - முதலையாற் பிடிக்கப்பட்ட யானையானது ஆதிமூலமே யென்றேறலமிட்டழைத்த காலத்தில், வந்து ஆண்டு இலரால் - ஒடிவந்து ஆட்கொண்டாரில்லையாதவினால், ஒன்று உடன் ஒன்று இரண்டு ஆகாதகாலும் - ஒன்றும் ஒன்றும் கூட்டினால் இரண்டென்று ஆகாத காலமுண்டேல் அக்காலத்திலுங்கூட, உன்னை ஒப்பரோ - தேவரீர்க்கொப்பாவார்களா? (எ-று.)

எல்லா னுற்குமாதாரமாயுள்ளது மின்றியமையாததும் கணிதநூலன்று? அதினுண்மை முக்காலத்தும் பிறழ்வதன்று, ஒருக்காலத்து சம்பவிக்ளினும், ஸர்வேச்வரனுக்குத் தேவதாந்தரங்கள் ஒப்பாதன் மாத்திரமின்றாகவின் “ஒன்றுடனொன்றிரண்டாகாதகால முனையொப்பரோ” என்றும் “ஒன்றைக் கரியொத்தபோது மொவ்வார்” என்றும்போல, உடன், மூன்றாவதன் ஒற்றுமைப் பொருளில்வந்த சொல்லுருபு “எழுத்துடன் புணர்ந்தசொல்” என்பதுபோல, ஒன்றுடனொன்று = இரண்டு. கூறும், உம்மை உயர்வுகிறப்பு. ஒப்பரோ, ஒ, எதிர்மறை. வானவர்கள், எழுவாய். ஒப்பரோ, வினப்பயனிலை - உனை, செயப்படுபொருள். (உஉ)

எழுதீர்க்குந்நேடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

த வ மீ.

நூ. பதந்தனை மெலித்துக் கானிடை திரிந்து
பற்பல காய்கனி யருந்திச்
சுதந்தனை யயின்று துறவுபூண்டு டரிய
தவமிழைத் தும்பல னடையீர்
சுதந்தனை யொருவி யதுகிரி யடைந்து
கலியாணி யாழிக் காப்பணிந்து
சிதந்தனைத் தருநம் பதின்மர்தம் பனுவல்
சேவிப்பதே யுயர் தவமே.

(இ-ள்.) பதந்தனைமெலித்து - பாதங்கள் மெலிந்துபோமாறு, கானிடைதிரிந்து - ஆரண்யத்திற்கிறிந்து, பல்பல காய்கனி அருந்தி - கிடைத்த காய்கனி வர்க்கங்களைப்பிசிந்து, சுதந்தனை அயின்று - தழைக்களைத்தின்று, துறவு பூண்டு - துறவறத்தைக் கைக்கொண்டு, அரியதவமிழைத்தும் பலன் அடையீர் - அகோரதபத்தைச்செய்தும் யாதொரு பிரயோசனத்தையும் பெறாதவர்களே, சுதந்தனை ஒருவி - சினத்தையடக்கி, யதுகிரி அடைந்து - யாதவகிரியைச்சார்ந்து, கலியாணி ஆழிகாப்பு அணிந்து - கலியாணிதீர்த்தத்தில் மூழ்கித் திருமண்காப்பு சாத்தி, சிதம் தனைத்தரும் - ஸ்வரூபாநுரூபமானஜ்ஞாநத்தைத்தரும், நம்பதின்மர்தம் பனுவல் சேவிப்பதே - நமது

ஆழ்வார்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரபந்த காலகேட்பஞ்செய்கதே, உயர்தவம் - மேலான தவமாகும் (ஏ-று.)

இழைத்தும் என்பதில் உம்மை உயர்வுகிறப்பு. அடைபீர் என்பதில் விளியுரு புடொக்கது. ஒதலைச்சேவிப்பதென்ப தயர்ந்தோர்கொள்கை. சேவிப்பதே, இதல் ஏகாரம் பிரிநிலை. தன், தம், சாரியைகள். சேவிப்பது, எழுவாய். தவம், பயனிலை. (௩௬)

பன்னிருகீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

இரங்கல் - மடக்கு.

௩௪.	உயர்விண் வாழும்	கந்தரமே
	உண்டே துயர்க்கிங்	கந்தரமே
	ஊதற்குறுமாம்	பலமலரே
	ஒருவேளெய்யும்	பலமலரே.
	மயர்வுநீங்கி	யஞ்சேலே
	மாதேயென்னு	யஞ்சேலே
	வயங்குநாவி	யேந்தலையே
	வருமாறருடி	யேந்தலையே.
	துயர்விண்மர்த்	கருமணலே
	துன்னொரென்னைக்	கருமணலே
	சொல்லும்புகழ்யா	தவமலையார்
	துனியைச்செய்யா	தவமலையார்.
	செயிரோய்விடையோ	ஓராணனார்
	தேடும்தவா	ஓராணனார்
	தெருளேனலனே	விடவரலே
	தென்றலெனக்கோ	விடவரலே.

(இ-ள்.) உயர்விண்வாழும் கந்தரமே - உயர்ந்தவானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற மேகமே! உண்டேதுயர்க்கு இங்கு அந்தரமே - இங்கெனக்குண்டாகிய துன்பத்திற்கு ஒருமட்டிண்டா! அமலர் ஊதற்கு உதும் ஆம்பலே - பரிசுத்தராகிய என்றலேவரது வேணுநாதத்திற்குரிய மூங்கிற்றொருதியே! ஒருவேள் எய்யும் பலமலரே - என்மாற்றானாகிய மன்மதன் பலமலரம்புகளை அபரிமிதமாகப் பரயோகிக்கின்றான், அம்சேலே - அழகிய மீனே! மயர்வுநீங்கி அஞ்சேல் ஏமாதே என்னும் - உன் வ்யாமோகத்தீர்த்து நிர்ப்பீதையாயிரு ஒமங்கையே என்று சொல்லமாட்டாய்! வயங்கும் நாலிவந்து அலையே - பிரகாசிக்கும் நித்திலங்களை வாரிவருங்கடற்றாங்கமே! வருமாறு அருள்தி ஏந்தலையே - எனது நாயகரை இவ்விடம்பருங்கபடி கிருபைசெய்! துயர்வு இவ் அமர்க்கு அரும் அண்ணலே - துயரமில்லாததேவர்கட் கறியவ

ரிய எண்ணண்ணலானவர், துன்னார் என்னை சுருமணலே - என்னை நெருங்
காராயினர் கரியவறலே! சொல்லும் புகழ்யாதவ மலையார் - மேலோரார்
சொல்லத்தக்க கீர்த்திபெற்ற யாதவகிரிவாணர், துனியைச்செய்யாது அ
வம் அலையார் - முன்துன்பத்தைத்தராமல் என் அவத்தைக்கெடுக்கார், செ
யர் ஏய் விடையோன் - சிற்றமுள்ள விடபமேலேறுஞ் சிவபெருமானும்,
ஆரணனார் - வேதனும், தேடும்பதவான் நாரணனார் - தேடும் மேலாணபதத்
தையுடைய திருநாராயணர், வரவிட - வரத்தவறினாள், தெருளேன் துல
ளே - தெளிவற்றவளல்லளாவேளே, தென்றல் எனக்கோ விட அரவே-
எனக்கு இம்மலய மாருதமானது விடமுள்ள சர்ப்பத்துக்கொப்பாக விருக்
கின்றது (எ-று.)

உண்டே, இதில் ஏ வினாப்பொருட்டு. ஆம்பலமலரோ, ஏகாரத்தைப்பிரித்து
ஆம்பலுடன்கூட்டி அமலர் ஊதற்குறு மாம்பலே என்க. ஏமாத்தெயன்னாய் என்ப
தை, மாத்தெ யென்னாயே, எனமாறி ஏ இரக்கப்பொருட்டு மென்க. தெருளேன் தன்
மையிடத்து வந்த எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். அலன் என்பது
மலே, ஓ எதிர்மறைப்பொருட்டு. ஆகவே இம்முன்று மொன்றி எதிர்மறையையாகி
தெளிவற்றவளாவேன் எனும் பொருளைத்தர நின்றன.

எழுவாய், பயனிலை, செ. பொருள். எழுவாய், பயனிலை, செ. பொருள்.

1. அந்தரம் உண்டோ (வினா)	5. அண்ணல் துன்னார் என்னை
2. வேள் எய்யும் மலர்	6. யாதவமலையார் அலையார் அவம்
3. சேலே (ஈ) அஞ்சேலென்னாய்	7. (நான்) தெருளேனலளே
4. அலையே (ஈ) அருடி	8. தென்றல் அரவு. (சுசு)

நேர்கை வேண்பா.

நுநு. விடையேறம் வேணியனும் வேதாவும் போற்ற
முடையேறம் வேணியினில் முன்னாள் நடையேறம்
சிந்துரக் கோடர்த்துவந்தான் செல்வன் சிறியேன்முன்
வந்துரக்கோ டர்த்துவந்தான் மன்.

(இ-ள்.) விடை ஏறு அம்வேணியனும் - இடபத்தையுருகும் கங்கைவே
ணியனாகிய சிவபெருமானும், வேதாவும் - பிரமனும், போற்ற - துதிசெய்
யாநிற்க, முடை ஏறு அம்வேணியினில் - முடைநாற்றமணக்கும் அழகிய
(திருவாய்ப்பாடி) வீதியினில், முன்னாள் - கண்ணனாயவதரித்த காலத்தில்,
நடைஏறு - (கம்சனாலேவப்பட்டு) நடையின் மதர்த்த, அம் சிந்துரக்கோடு
சுர்த்து உவந்தான் - (குலயாபீடம் என்னும்) மேகத்தைநிகர்த்த யானை
யின் கொம்புகளை யொசித்து உவகைகொண்டவனாகிய, செல்வன் - சம்
பத்ருமாரன், சிறியேன்முன் வந்து உரக்கோள் நீர்த்து வந்தான்-எளியேன்
முன் கிருபைகூர்ந்தெழுந்தருளிவந்து என்வலிய திருக்கியாவும் கெடும்படி
யருள் புரிந்துவந்தான் (எ-று.)

இடைச்சேரியில் ஆப்பி முதலியனவா ஹண்டாகும் கந்தமியல்பாதவின் “முடையேறும் வேணி” என்றும். மன், அசை. செல்வன், எழுவாய். தீர்த்துவந்தான். பயனிலை. கோள், செயப்படுபொருள். (௬௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

௩௬. தான்மன்னு வைகுந்தந் தந்திடறிண்ணந் தரணியுள்ளீர்
வான்மன்னு கூடம் வயங்கும்யதுகிரி மாயன் கையில்
மான்மன்னு மேசன் மலரயன்வாழ்த்திய மாணடியில்
தேன்மன்னு பூந்துணர் சேர்த்துபுவந்தனை செய்ம்மின்களே

(இ-ள்.) தரணியுள்ளீர் - பூவுலகவாசிகள், வான்மன்னுகூடம் வயங்கும் யதுகிரிமாயன் - மேகமளாவிய சிதரங்கள் பிரகாசிக்கும் யாதவகிரியில் வாழ்ந்திருநாராயணரது, கையில் மான்மன் உமேசன் மலர் அயன் வாழ்த்திய மாண் அடியில் - கரத்தில் மாளையேந்தியிருக்கும் உமைபாகனும் தாமரைமலர்மேல் வாசனாகிய பிரமனும் புகழுஞ் சிறப்புவாய்ந்த திருவடிகளில், தேன் மன்னு பூந்துணர் சேர்த்துபு - வண்டிகள் மொய்க்கும் மலர்மாலையணிந்து, வந்தனைசெய்ம்மின்கள் - வந்தனைவழிபாடு செய்யுங்கள், (அப்படிசெய்தக்கால் அந்த சர்வேச்வரன்) தான் மன்னுவைகுந்தம் தந்திடல் திண்ணம் - தான் வீற்றிருக்கும் பரமபதமாகிய தன்னோடொன்றி வாழத்தக்க பதவியைத் தருவது சத்யம் (எ-று.)

சேர்த்துபு, செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இதிற்பகுதி, சேர்த்து. தந்திடல், எழுவாய். திண்ணம், பயனிலை. (௬௬)

எண்கீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

௩௭. மின்னிலங்கு மணிமுடியு நிலவு மூரல்
விரவுவதனமுக் கருணை மிகுகண் ணோக்கும்
பொன்னிலங்கு யத்தமுந்திச் சுவட ளாய
பொற்புரமுங் கொற்றத்திண் புயமு முந்தி
தன்னிலங்கு ரித்துமல ரயன்புக் கில்லுந்
தம்மையே தாம்புரையுந் தாளு மோர்கால்
உன்னிலங் குவட்டெதிகி ரிக்க ணெம்மான்
உவந்தருளு முந்தைவினை முந்தா வாங்கே.

(இ-ள்.) மின் இலங்கு மணி முடியும் - மின்னலை யொத்துப்பிரகாசிக்கும் நவரத்ன கசிதமான திருமுடியையும், நிலவு மூரல் விரவுவதனமும் - மந்தகாசம் பொலிந்த குளிர்த்த முகாரவிந்த விலாசத்தையும், கருணைமிகு கண்ணோக்கும் - கிருபாரசம் பெருகுகின்ற நயனங்களையும், பொன்னிலம் குயத்து அமுந்தி சுவடு அளாய பொற்பு உரமும் - ஸ்ரீதேவி பூதேவியரது

தனங்களிற்படிந்து தழுப்புற்று அழகுவாய்ந்த மார்பையும், கொற்றதின் புயமும் - வெற்றிபெறத்தக்க வலியதோள்களையும், உந்திதன்னில் அங்கு ரித்து மலர் அயன்புக்கில்லும் - நாபியில் முளைத்து விகசித்தொளிரும் பிரமன் பொருந்திய மனைபையும், தம்மையே தாம்புளையும் தாளும் - ஒப்புயர் வின்றித் தம்மைத்தாமே நிகர்த்த திருவடிகளையும், ஓர்கால் உன்னில் - ஒரு தரத் தியானித்தாலும், அங்குவட்டு எதிகிரிக்கண் எம்மான் - அழகிய கொடி முடி களையுடைய எதிகிரிவாணனாகிய எம்பெருமான், முந்தைவினை நூன் தாவாங்கு - பழவினைகள் முந்துறாவண்ணம், உவந்து அருளும் - மகிழ்ந்து கடாசுப்பன். (எ-று.)

கருணையை வெளிப்படுத்துவது கண்ணதவின் “கருணையிருக்கண்ணேக்கு” என்றது. அங்குரித்த, அங்குரம் என்னும் வடசொல்லடியாகப் பிறந்த தெரிநிலை வினப்பெயரெச்சம். தம்மையே, இதில் ஏகாரம் தேற்றம். உன்னில், இங்கு நிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெடுக்கது. எம்மான் அருளும். செய்யுடெனமுற்று ஆன் பால் முடிபெற்றது. எம்மான், எழுவாய். அருளும், பயனிலை. (௭௭)

கட்டளைக் கலித்துறை.

௩௮. வாங்காவனத்திரு வேங்கடஞ்சோலை மலையொடொன்றி
ஒங்காரணங்கட் கடியாம் பணவ முறமுருவப்
பாங்காமயதுகிரிச் சோதிச்சுடரிற் பதிந்துசதா
தூங்காமற்றுங்குஞ்சுகம்பெற நாடென்றுணையினஞ்சே.

(இ-ள்.) வாங்காவனத் திருவேங்கடம் சோலைமலையொடு ஒன்றி - என்றும் வளப்பங்குன்றாத திருவேங்கடமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்று சொல்லும்படியான இவ்விரண்டினோடு சேர்ந்து மூன்றாகி, ஒங்கு ஆரணங்கட்கு அடியாம் பணவம் உறழ் - உயர்ந்தவேதங்களுக்கு முதற்காரணமாகிய பிரணவ ஸ்வரூபத்தை நிகர்த்த, உருவம் - உருவத்தையுடைய, பாங்காம் யதுகிரிச்சோதிச் சுடரில்பதிந்து - அழகிய யாதவகிரியின்மீது ஜோதிர்மயமாக ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்குந் திவ்யமங்களை விக்ரகத்திலீடுபட்டு, சதா தூங்காமல் தூங்கும் சுகம்பெற - எஞ்ஞான்றும் தூங்காமல் தூங்கும் படியான நிலைக்குவந்து பரமானந்தத்தை யனுபவிக்க, நாடு என்னுணையிற் றெஞ்சே - எனது ஒப்பற்ற மனமே நீ முயல்வாயாக. (எ-று)

வேதத்திற் காதிகாரணமாகிய பிரணவத்திற் காதார பூதனாகிய சர்வேச்வரன் வீற்றிராநின்ற காரணத்தால் திருவேங்கடம், திருமாலிருஞ்சோலை, யாதவகிரி இம்மூன்று திருமலைகளின் நிலையை யொருங்குக்கட்டி மனதின் கண் நோக்கக் காணப்படும் ஸ்வரூபத்திற்குப் பிரணவத்தை உவயித்தாம். எம்பெருமானது “ஜோதிர் மயமான திவ்யமங்களை வருவத்தில் மனைதலையிப்பித்தாத் தத்வெதிருத்த பதார்த்தங்களில் நாட்டமின்றி ஆரந்திக்கு நிலையைத் “தூங்காமற் றங்குஞ் சுகம்” என்றும், திருவேங்கடஞ் சோலைமலையொடு, இங்கு எண்ணப்பொருட்டாகிய ஒடு ஒரோவிடத்து நின்றது. திருவென்பதை சோலைமலையொடுங் கூட்டித் திருமாலிருஞ் சோலைமலை என்க.

ப்ரணவமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு பணவம். சுடர், பண்பாகு பெயர். நெஞ்சே (ஃ), எழுவாய், நாடு, பயனிலை. (௬௮)

நேரிசைவேண்பா.

சுசு. நெஞ்சத்திருப்பாவை நேசமிலே னின்பதத்தைக்
கஞ்சத்திருப்பாவைக் கண்ணனே - துஞ்சத்தி
பாலன்பாவைக்கண்ணுள் பார்த்ததிரு நாரணவேன்
பாலன்பாவைக்கண்ணுள் பார்த்து.

(இ-ள்.) கஞ்சத்திருப்பாவை கண்ணனே-அரவிந்தமலர்த் தவிசில்வள
ரும் பெரியபிராட்டியாரது கண்மணிபோன்றவளோ, நின்பதத்தை - உமது
திருவடிமைய, நெஞ்சத்து இருப்பாவை நேசம் இல்லேன் - மனதில் சதா
இருத்தித்துதிக்கும் அன்பில்லாதவனாயினேன், (ஆயினும்) துஞ்ச அத்
தி(க்கண்) - உயிரீங்கு நிலையிலிருந்த கெஜைந்தராமுவான் பக்கலினும், பா
லன்(கண்) - சிறுமகவாகிய ப்ரஹ்மாதாமுவான் பக்கலினும், பாவைக்கண்-
த்ரென்பதைப்பக்கலினும், அருள் பார்த்த திருநாரண - அன்புவைத்துக்கடா
கூறித்த திருநாராயணஸ்வாமியே, என்பால் அன்பாபார்த்து - இவ்வெளியே
னுடைய தாழ்த்தநிலையையு மன்புடனோக்கி, வைகண்ணருள் - க்ருபை பா
லித்தருள்வீராக (எ-று.)

இருப்பாவை, காலங்கூந்த பெயரொச்சம். திருப்பாவைக்கண்ணன்-பெரியபி
ராட்டியார் தமக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டதிருமார்பையுடையவன் எனினும், ஒருமிது
நம் என்னுமிடந்தோற்ற அடிருடனென்றிய கண்ணன் எனினும் அமையும். திருப்
பாவை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. அத்திபாலன் பாவைக்கண், கண்ணு
ருபை, அத்தியோகம் பாலனோடுங்கூட்டுக. திருநாரண (ஃ) எழுவாய். வை, பய
னிலை. அருள், செயப்படுபொருள். (௬௯)

எண்கீர்த்துநெடிடடி யாசிரியவிருந்தம்.

இரங்கல். அடிமடங்கு.

சுசு. பார்த்தன் பணிவலவன் பணியா தவமலையான்
பார்த்தன் பணிவலவன் பணியா தவமலையான்
நீர்த்து வரைக்குடையான் நிறைவண் பரிசாரன்
நீர்த்து வரைக்குடையான் நிறைவண் பரிசாரன்
காத்தண் டிளவத்தன் கம்பத் தரிகோலன்
காத்தண் டிளவத்தன் கம்பத் தரிகோலன்
பூத்தார் வண்ணத்தான் பொருவானெம்மாளே
பூத்தார் வண்ணத்தான் பொருவானெம்மாளே.

(இ-ள்.) பார்த்தன் பணிவலவன் - விஜயனால் வணங்கப்படுங் தேர்ப்
பாகன், பணியாது அவம் அலையான் - சத்துருக்கள்பணிந்தாலல்லது அவர்

கள் துன்பங்களைப்போக்கான், பார்த்து அன்பு அணிவலவன் - பணிபவர் களைக் கடாக்கித்து அவர்களிடத்தன்பு பாராட்டிலையே ஆபரணமாகப்பூண் ட சருணாநிதி, பணியாதவமலையான் - திருவநந்தாழ்வானவதாரமாகிய யா தவகிரிக்கதிபன், நீர்த்துவலாக்கு உடையான் - கடலினற் சூழப்பட்ட ஸ்வாரகாபுரிக்கரசன், நிறைவன் பரிசாரன் - மாட்சிமைபெற்ற வண்பரி சாரமென்னுந் திருப்பதியான், நீர்த்து வலா குடையான் - வளப்பமுள்ள கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாயெடுத்தவன், நிறைவு அண் பரிசு - ஆரண் ட பரிபூரண குணபரணன், காதண் துளவத்தன் - சோலைக்கண் ணுள்ள தண் ணிய துழாய் மாலையான், கம்பத்து அரிகோலன் - ராவணன் பத்துச்சிறங் களையுந் துணித்தபாணத்தான், கா தண்டு உள்ள அத்தன் - அடியார்களைக் காக்கும் கௌமோதகியென்னுந் தண்டாயுதத்தையுள்ள திருக்கரத்தன், கம்பத்து அரிகோலன் - கம்பத்தில் உதித்த அழகிய சிங்கன் (அன்றிக்கே, கம்பத்து அரி - கம்பத்தில் உதித்த அழகிபசிங்கன், கோலன் - மஹா வரா ஹாவதாரமெடுத்த ஐந்தாநபிரான்) பூத்தார் வண் நத்தான் - அழகிய மாலே யணிந்த வண்மையுள்ள பாஞ்சஜன்மமென்னுஞ் சங்கமுடையவன், பொரு வான் எம்மான்-போரின் மேன்மையெபெற்ற எம்பெருமான், பூத்து ஆர் வண் ணத்தான் - ப்ரகாசித்துவிளங்குந் திருமேனி நிறத்தையுடையவன், பொ ருவான் எம்மான் - இத்தகைய ஆண்டவன் எம்பெண்ணைப்பொருந்தத் தரு தியானவன் (எ-று.)

திருத்தேர்த் தட்டினவண்ணி ருத்தபடியே ஆசார்யானுகின்று விஜயனுக்கு திருக் கிதையை யனுக்கஞ்செய்த சமயத்தை யொட்டி. “பார்த்தன் பணிவலவன்” என்ப தற்கு விஜயனூல் வணங்கப்படுந் தேர்ப்பாகனைப் பொருளுணர்த்தாம். மற்றக்கா லங்களில் அவ்விஜயன் எவிய வண்ணந் தேரை நடாத்தல்முதலிய தேர்ப்பாகனது தொழிலில் அவ்விஜயார்களாகிய பாண்டவான்மீதுள்ள பரிபூரணகிருபையால் அமை ந்திருந்த அவசரப்படி விஜயனூல் பணிக்கப்படும் தேர்ப்பாகன் எனப் பொருளுணாக் கினுமமையும். இவ்வாறு அடியார்களுக்கு அடியாளுமையும் திருக்கலியாணகுண பூரணனாகலான் மற்றோரிடத்தில் “அடியார்கட் கடையானு யவர்களுள்ளக் கமல மலர்க்குடியாகவிருந்து முத்திகட்டுமுன்னையன்பனென்கோ” என்றுதத்தந்தாம். இது தனாஅது நிறப்புகழ்தம், பணி - பணமாகிய படத்தை யுடையது. நீர்த்து வலா குடையான் என்பதில், நீர்த்து குறிப்பிப்பெயரொச்சுவினை, வண்பரிசாரன், ஈடி திருப்ப தியினென்று. வலவன் முதல் வண்ணத்தான் வலாயில் உள்ள முதல் வேற்றுமைப் பெயர்கள், எழுவாய், பொருவான், பயனிலை, மான், செயப்படுபொருள். (சு)

நேரிகைவெண்பா.

இரங்கல்.

சக. மாணியெய்தார் மால்செய்தார் வரங்கவிழை யெங்கன்மட
மாணியெய்தார் மால்செய்தார் மன்னுமோ யானைவிளி
மாயாதவசிகரி மாற்கென்று மிச்செற்ற
மாயாதவசிகரி மாட்டு.

(இ-ள்.) மாணை எய்தார்-பொன்மாணையெய்தவர், மால் செய் தார் வாங் கலிழை எங்கள் மடமாணை எய்தார் -மேலான அழகிய மாலையைப்பெற இச் சையுள்ள எம் இளமைவாய்ந்தபெண்மாணை வந்தடைந்திலர், (ஆனால்) மால் செய்தார் - அவளுக்கு வேட்கையைமாத்நிரம் பெருக்கினர், யானைவீளி மா யாதவசிகரி மாற்கு - கெஜேந்திராழ்வானுலழைக்கப்பட்ட யாதவசிகரி வாணராகிய திருநாராயணருக்கு, மாயாத வசிகரி மாட்டு - வசியவிஞ்சை யில் கைதேர்ந்த இப்பெண்ணினிடத்து, என்றும் இச்செற்றம் மன்னுமோ- எப்போதும் இச்சலஞ் சாதித்தல் நிலைக்குமா? (எ-று.)

மடம், பெண்களுக்குரிய நர்த்தனங்களிலொன்றுமாம். மன்னுமோ என்பதில், ஓகாரம் எதிர்மறை. விளி, வினைத்தொகை. மா என்பதை, மாலோடொட்டுக. வசிகரி - விராடிகம் பண்ணிக்கொள்வதற்குரியவன். செற்றம், எழுவாய். மன்னுமோ, வினப்பயனிலை. (சக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சுட. மாண்மழுவேந்தி மலர்வாநு நான்முகன் வாசவன் றென் னான்மறை நேடியுங் காணுபதுகிரி நம்பரமன்
காண்மலர்தன்னி ல்கிழ்சி காந்தங் கலப்பதொப்ப
யான்மனமொன்றுவ தென்றுகொலோதொலை யப்பவமே.

(இ-ள்.) மாண்மழு வேந்தி - மாணையும் மழுவையுங்கரத்திற்குங்கிய சிவ பெருமானும், மலர் வரும் நான்முகன் - தாமரைமலரினுற்பவித்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனும், வாசவன் - இத்திரனும், தொல் நான்மறை நேடியும் - பழமைமான நான்குவேதங்களையுங் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்தும், காணுபதுகிரி நம்பரமன் - அழியக்கூடாத யாதவசிகரியில்வாழும் எம் பெருமானது, கால்மலர் தன்னில் - திருவடித்தாமரையில், அகி ஊசி காந்தம் கலப்பது ஒப்ப - இருப்பூசியானது காந்தத்தில் ஒடிக்கலக்குத் தன்மை போல, தொலையப்பவம்-என்பதாக க்களெல்லாதொலைந்துபோமாறு, யான்மனம் ஒன்றுவது என்று கொல்லோ - எளிபேன்மனம் போய்ப் பற்றுவது எந்த நாளிலோ? (எ-று.)

மாண்மழு, உம்மைத்தொகை. மாண்மழுவேந்தி, மலரான் வாசவன் இச்செவ் வெண்ணின்கண் மூவரும் என்னுந்தொகை விகாரத்தாற்றெக்கது. நான்மறை இதில் மூன்றனுருபுதொக்கது. அன்றியும் மூவரோடு நான்மறையு நேடியுமெனக்கொளினு மமையும். கொல், ஐயம். ஒ, கழிவுப்பொருட்டு. ஒன்றுவது, எழுவாய். என்று கொலோ, பயனிலை. (சஉ)

கட்டளை மல்டலக்கலிப்பா.

மடக்கு.

சுட. தொலையச்செய்ததும் பாதகமலமே
தொண்டர்க்கிவதும் பாதகமலமே

அலைவொழித்தது	மாதங்கத்தானையே
அரையுடுத்தது	மாதங்கத்தானையே
நிலனன்றேற்றது	மாதிரவராகமே
நேயகின்றது	மாதிரவராகமே
வல்லவனார்பணி	யாதவநாகமே
வகிர்ந்ததும்பணி	யாதவநாகமே.

(இ-ள்.) (திருநாராயணர்) தொண்டர்க்கு - தம்மடியார்களுக்கு, தொலையச்செய்ததும் - நீங்கச்செய்தது, பாதகமலமே - பாவமாகிய வினையை யே, ஈவதும் - அவர்களுக்குக்கொடுப்பது, பாதகமலமே - தம் பாதாவலிற் தத்தையே, அலைவு ஒழித்தது - (திருவோங்கையுமாக இரந்துண்டிருந்த) துன்பத்தை (இவர்) நீக்கியது, மாது அங்கத்தானையே - நாரிபாகனாகிய சிவபெருமானுக்கு, அரை உடுத்ததும் - (இவர்) இடையில் தரித்திருப்பது, மாதங்கத்தானையே-உயர்ந்த பீதாம்பரத்தை, நிலன் அன்று என்றதும்-பூமியைப் பூர்வத்தில் (எயிற்றினுதியில்) தாங்கினதும், ஆதிவராகமே - (இவர்) முன்பு மஹா வராலுவாதாரஞ் செய்தருளியகாலையில், மாது நேயம் நின்றதும் - பெரியபிராட்டியின் அன்புதங்கியிருப்பதும், இவர் ஆசமே - இவருடைய திருமார்பின்கண், வல்லவன் ஊர்பணி யாதவ நாகமே - இத்தகை மைவாய்ந்த சர்வசத்தரது ஊர் திருவந்தாழ்வானவதாரமாகிய யாதவகிரி, வகிர்ந்ததும் பணியாதவன் ஆகம் - இவர்பிளந்தது தம்மைவணங்காத இரணியனது மார்பை (எ-று.)

பாதகமலமே என்னுமடக்கின் ஏகாங்கனிரண்டும், முறையே அகிஷ்ட நிவாணமும் இஷ்ட பூர்த்தியுமே தொண்டருநச்செய்வதென விளக்கலின், தேற்றப்பொருளன. மிக்க ஏகாங்கன், அசை. (முன்) மாதங்கத்தான் உருபுமயக்கம்.

எழுவாய்.

பயனிலை.

சே. பொருள் செய்ததாயின.	{	மலம்	(வலவன்)	தொலையச்செய்தது.
		பாதகமலம்	(,,)	இவது.
		அலைவு	(,,)	ஒழித்தது.
		தானை	(,,)	உடுத்தது.
		நிலன்	(,,)	எற்றது.
		ஆகம்	(,,)	வகிர்ந்தது.
		நேயம்		நின்றது.
		ஊர்		யாதவநாகம்.

(சுஉ)

நேரிகை வேண்பா.

சுசு. மேலைக்கோட்டைச்செல்வ ராயாவிரிகஞ்சக்
காலைக்கோட்டென்னெஞ்ச கஞ்சத்தில் - வேலைக்கோர்
பையாயிரவரவிற்பள்ளிகொள்ளும்பங்கயக்கண்
ணையாவணையன்மனன்.

(இ-ள்.) மேலைக்கோட்டைச் செல்வ ராயா - மேலைக்கோட்டையில் வீற்றிராசின் சம்பத்ருமாரொன்னுஞ் செல்வப்பிள்ளையோ, விரிகஞ்சக் காலே - விகசித்த பதுமத்துக்கொப்பான திருவடியை, கோட்டு என் நெஞ் சஞ்சத்தில் - அடியேனுடைய உள்ளக்கமலத்திற் பதியும்படி யருளல் வேண்டும், வேலைக்கு - ஆர்பாட்டிக்கு நாயகனும், ஓர்பை ஆயிர அரவில்- ஒப்பற்ற ஆயிரம் பணமருடங்கலையுடைய திருவந்தாழ்வானாகிய பாய வீழ், பள்ளிகொள்ளும் பங்கயங்கண் ஐபா - போகத்திறை செய்தருளும் புண்டரீகாக்ஷ ஐயனே, உன்னை அண்டினன் - அடியேன் தேவரீனாயே சரணாகதியடைந்தேன் (எ-று.)

வேலைக்கு ஐபா எனச்சேர்த்துப் பொருள்கொள்க.

எழுவாய்.	பயனிலை.	செயப்படுபொருள்.
(ரீ)	கோட்டு	கால்
(நான்)	அண்டினன்	உன்னை.

(சச)

வந்தித்துறை.

மேகவிடுநூது.

சரு.

அண்டிநா ரணனைக்

கண்டிதம் பேசி

வண்டமர் துளவைக்

கொண்டல்கான் தருவீர்.

(இ-ள்.) கொண்டல்கான் - மேகங்களே, அண்டி நாரணனைக்கண்டு- திருநாராயணனைக்கிட்டி நெருங்கிச்சேவித்து, இதம்பேசி - நயவுளையாடி, வண்டு அமர் துளவை - வண்டுகள் மொய்க்குந் துளபமாலையை, தருவீர்- வாங்கிக்கொண்டுவருவீர்களாக (எ-று.)

இதம், பண்பாகுபெயராய் மொழியை யுணர்ந்திற்று. கொண்டல்கான் (ரீங்கள்) எழுவாய். தருவீர், பயனிலை. துளவு, செயப்படுபொருள்.

(சரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சசு. தணியாதவமலை சங்கந்தமிழ்மறை சந்தததஞ்செய்

பணியாதவமலை வாழ்பரந்தாமர் பதத்தையுன்னி

அணியாதவமலை வாகாதியற்ற வடைவரிடை

தணியாதவமலை பாகன்வலாரிவே தன்முடத்தே.

(இ-ள்.) தணியாத அமலை - தணிதவில்லாவொலியை, சங்கம் - சங்கு களும், தமிழ் மறை - தென்மொழிவேதமும், சந்ததம் செய் - சதாமுழுக்கி வரும், பணியாதவமலைவாழ் - திருவந்தாழ்வானதவதாரமாகிய யாதவகிரி யில்வாழ்கின்ற, பரந்தாமர் பதத்தை உன்னி - பரமபதநாதரது பாதாரசிவ

சத்தைநினைத்து, இடைசணியாத அமலைபாகன் - இடைபருத்தலிலாத அம் பிகைபாகனாகிய சிவபெருமான், வலாரி - இத்திரன், வேதன் - பிரமன், சடத்து - அம்மலையின் சாரலை, அணியா - ஒழுங்காக, சுவம் மலைவு ஆகாது இயற்ற - தத்தந்தவம்மாறபடாதுசெய்ய, அடைவர் - சேர்வார்கள் (எ-று.)

சங்கம், தமிழ் மறை, உம்மைத்தொகை. சந்ததம், வடசொல். அணியா, அத் திருவடிகளைத் தமது கிசின்மேற் சூடியெனினு மமைமயும். அமலைபாகன், வலாரி, வேதன், எழுவாய். அடைவர், பயனிலை. தடம், செயப்படுபொருள். (ஊ.)

எழுதிக்கழிநெடிலடி யாசிரிய விநீத்தம்.

கு ர ங் க ல்.

சுஎ. வேதன்பணி யாதவ மாமலைமேல்

வியன்மா மணிமண்டபம் வாழ்பதுமை

நாதன்றிருநா ரணன்மின் வதனம்

நண்பர்க் கருஞ்செய் நயனங்கமலப்

பாதத்துணைபைந் துளவத் தொடையெப்

பாங்கும் பார்வைக்கெதிர் தோன்றினவால்

சீதக்கலையாற் தெறுவெண் மதியே

செய்வா யிவணீ திருமால்வரவே.

(இ-ள்.) வேதன்பணி - பிரமன் வணங்குகின்ற, யாதவமாமலைமேல்-மாட்சிபெற்ற யாதவகிரியின்மீது, வியன் மாமணி மண்டபம்வாழ் - சிறந்த அழகிய மண்டபத்தின்சண் வீற்றிருக்கும், பதுமைநாதன் - பெரியபிராட்டிக்கு வல்லபனாகிய, திருநாரணன் - திருநாராயணரது, மின் வதனம் - கருணை நிறைந்தொளிரும் திருமுகமண்டலமும், நண்பர்க்கு அருள் செய் நயனம் - அன்பர்களைக் கடாக்கிக்கும் விழிகளும், கமலப்பாதத்துணை - பாதாரவிந்த யுகளமும், பைத்துளவத்தொடை - பசிய துழாய்மாலையும், எப்பாங்கும் பார்வைக்கு எதிர் தோன்றினவால் - எத்திக்கில் நோக்கிடினும் எதிராகக்காணப்படுகின்றன வாதலினாலே, சீதக்கலையால் தெறுவெண் மதியே - குளிர்ச்சியுள்ள கிரணங்களால் வெப்பத்தைக்கொடுத்து என் தேகத்தைவருத்துகின்ற சந்திரனே! செய்வாய் இவணீ திருமால்வர - அழகிய பூரீயடுபதி இவ்விடம் வரும்படியாக நீ செய்வாயாக (எ-று.)

எனக்கிங்கு அல்லல் வினைவிப்பதபோல அங்கு அவர்க்குஞ்செய்த என்னைத் தேடிவரும்படிசெய், என்பான் “சீதக்கலையால் தெறுவெண்மதியே” என்ற அந்தவுடனே “செய்வாய்” என்றான். “இவண்திருமால்வர நீசெய்வாய்” எனவைத்து இவ்விடத்திற்குத் திருமால்வருவதோ ரிக்கம் அங்ஙனம் அவர் வந்தபிறகு இப்போது நீ வினைக்கும் அல்லலை அப்போது வினைக்கவல்லாயல்லே என எதிர்ப்பறைப்பொருள்கொள்ளினு மமைமயும். மதியே (நீ) எழுவாய். வரச் செய்வாய், பயனிலை. திருமால், செயப்படுபொருள்.

(சஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ச.அ. மாயாப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் சந்ததம் வந்துதித்து
மாயாவினைத்திப் பவவாரிநீந்தும் வகையறியேன்
மாயாநின்றான மதலைத்தாடுதி மாதிரமேல்
மாயாபிணித்த வினையாகியமல மாசறவே.

(இ-ள்.) மாயாபிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் - தேவரீரது லீலாவிபூதியில்
விளங்கும் இப்பூலோகவாழ்க்கையில், சந்ததம்வந்து உதித்து மாயா இளைத்
து - அடிக்கடிவந்து பிறந்தும் இறந்தும் இதனாலோத்தவனாய், இப் பவ
வாரிநீந்தும் வகை அறியேன் - இப்பிறவிக் கடலைக்கடப்பதற்கு யாதொரு
வகையும் அறியாதவனாகவிருக்கிறேன், (ஆகையால்) பிணித்தவினையாகிய
மல மாசு அற - (பூர்வகர்ம பலத்தால் என்னைச்) சூழ்ந்திருக்கும் வினை
யென்னு மசுத்தத் திருக்கற்று வீழும்படி, எதிமாதிரமேல் மாயா - எதிகிரி
யின்மீதுநின்ற ஆச்சரிய குணசேஷத்தனே, மாயாநின்ற ஞானமதலைத்து
ஆள் - (பிரகருதியின் காரியங்களனைத்து மழியுங்காலத்தும்) அழிவின்றி
சூழ்ந் திசுதி விசிவ்ஹ்யைக்கொண்டிருக்கும் காரணபூதனாகிய தேவரீரா
யுள்ளபடியறியும் உணர்ச்சியாகிய யாதாத்மயஜ்ஞாந மரக்கலத்தை யடியே
னுக்குக் கடாக்ஷித்தருளல்வேண்டும் (எ-று.)

பவவாரி நீந்த எம்பெருமானது ஞானமதலை வேண்டியபிரகாரம் என்னெனில்,
அவன் சேஷியாகவும், சேகநர் சேஷபூதராய் மிருக்கிறபடியை யுள்ளபடி யறியு
முணர்ச்சி வேண்டிமென்னுதல். மாயா (ஈ) எழுவாய். ஆள், பயனிலை. (என்னை)
செயப்படுபொருள். (ச.அ)

நேரிகை வெண்பா.

ச.அ. மாட்சிபெறுவான்வணங்க வாமனனேயாதவவெற்
பாட்சிபெறுநாராயணனிரணி - யாக்கனைமுன்
பாதலத்துமட்ட பரன்பதிகள்பூதலத்து
மீதலத்துமட்டசதமே.

(இ-ள்.) யாதவ வெற்பு ஆட்சிபெறு நாராயணன் - யாதவகிரியை யா
ளுந் திருநாராயணர், இரணியாக்ஷணை முன் - இரணியாக்ஷணை முற்காலத்
தில், பாதலத்தும் அட்ட பரன் - பாதாளத்திற் போயொளித்தும் விடாது
பொருதியுழித்த பெருமான், பதிகள் - உவந்தருளிய நிலங்கள், பூதலத்தும்
மீதலத்தும் அட்ட சதமே - பூவுலகத்தும் மேலுலகத்தும் நூற்றெட்டுதா
னாகையால், மாட்சிபெறுவான் வணங்க வாமனனே - நாம் மேன்மைபெ
றும்பொருட்டு அவைகளைச் சேவிக்கவாராய் மனமே (எ-று.)

அட்டசதமே என்றதில், ஏகாரம் தேற்றம். மனனே (ஈ) எழுவாய். வா,
பயனிலை. (ச.அ)

பன்னிருசீர்க்கழநெடி லடி யாசிரிய விருந்தம்.

சம்பிரதம்.

௫௦. அட்டமா திரமமா ருடுவன் பதினான் கரும்புவன் மேல் கீழ்தாய் ஆக்குவ னவர்க்கக் கதியைப் புரட்டுவ னாகாய மதைவனைத்து வட்டமா ரரிமணலை நாரியாப் பூட்டுவன் வானத் துலாலி வருவன் வையமுண் டெரிமுன் மலைநீறு செய்வனிலை மாயாவிலித்தையென்றல் இட்டமா யாதவ கிரிச்சின கரத்துவனை யெரிதிகிரி தண்டு வில்வான் இருபுடைய மொளியெய்வலர்மங்கைநிலமங்கையிருவரும்வலமிடமுறத் திட்டமா மாரா தநங்கனெம் மெதிபதித் திருவுளப் படி நடக்கத் திகழ்தேவதேவனடிமுடி கொளர்த்தேவையான் நேடியினிமுன்விடுவனே

(இ-ள்.) அட்டமாதிரமும் மாருடுவன் - அஷ்டகுல பர்வதங்களை யுத் தத்தம் நிலமாறச் செய்வேன், பதினான்கு அரும் புவனம் மேல் கீழ்தாய் ஆக்குவன் - பதினான்காகச் சொல்லப்படுகிற அரிய உலகங்களை மேல் கீழ் கீழ் மேலாகச்செய்வேன், நவக்கர்க்கக் கதியைப்பூரட்டுவன் - ஒன்பது கிரகங் களின் நடையை மாறும்படிசெய்வேன், ஆகாயமதை வளைத்து வட்டமார் அரிமணலை நாரியாப் பூட்டுவன் - வெளியைப்பிடித்து வில்லாய் வளைத்து சக்ராகாரமான சமுத்திரத்தின் மணலைத்திரித்துக் கயிறாக மாட்டுவேன், வானத்து உலாலி வருவன் - அந்தரமாகிய வெட்டவெளியில் உலாவுதல் செய்துவருவேன், வையம் உண்டு உமிழுவன் - அண்டங்களை உட்கொண் டி மறுபடி வெளியிற் கக்குவன், மலைநீறு செய்வன் - பர்வதங்களைப் பஸ்ப மாக வெரித்துவிடுவேன், இவை மாயாவிலித்தையென்றல் - (ஒருவேளை) யிவைகளெல்லாம் இத்தர்ஜாலக்காரன் செய்யும் விளையாட்டு வித்தையென் றுசொல்வீர்களாகில், இட்டமாய் யாதவகிரிச் சினகரத்து - யாதவகிரியின் மேல் விளங்குந் திருக்கோயிலின்கண் விருப்பத்தோடு, வளை எரிதிகிரி தண்டு வில் வான் இருபுடையும் ஒளிசெய்ய - சங்கமும் பிரகாசிக்குஞ் சக் கரமும் தண்டமும் சார்ங்கமும் கட்டமும் இருபக்கத்திலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்க, அலர்மங்கை நிலமங்கை இருவரும் வலம் இடம் உற - ஸ்ரீ தேவி பூதேவியாகிய இருவரும் வலமிடமாகப்பொருந்திரிந், திட்ட மாய் ஆராதநங்கள் - முறைமையான திருவாராதனைகள், எம் எதிபதித் திரு வுளப்படி நடக்கத் திகழ் - எங்களுடைய ராமாதுஜ எத்திரர் நேமனப் படி நிறைவேறிவர விசேஷித்துப் பிரகாசிக்கும், தேவதேவன் அடி முடி கொளர்த்தேவை - தேவாதிதேவனாகிய திருநாராயணரது சக்ரவரணபொ ருந்திய திருவடிகளைச் சிரமேற்கொள்ளாத ஒருகடவுளுண்டேல் அக்கட வுளை, நான் தேடி இனி முன் விடுவன் - நான் இனிமேல் தேடிக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டுவந்து முன்பாகவிடுவேன் (எ-று.)

அஷ்டகுல பர்வதங்களின்னிலையை மாற்றல், பதினான்கு புவனங்களை மேல் கீழாக் கல், நவக்கர்க்ககதியைப் புரட்டல், ஆகாயத்தைவளைத்துக் கடல்மணலைக் கயி

ருகத்திரிந்து நாரியாகப்பூட்டல், வானத்துலாவல், வையத்தைபுண்டுமிழ்தல், மலை பை நீருக்கல் இன்னவையியற்கைக்கு மாறுணவை எங்ஙனமோ அங்ஙனமே தேவ தேவ னடிமுடிபுகொளாத் தேவுண்டென்றுதேடல். ஆகச்சே இவைகளைச் செய்வே னெனல் சம்பிரதமாயிற்று. நான், எழுவாய், முன்விடுவன், பட்டலினை, தே, செய்ப் பட்டுப்பாருள்.

(௫௦)

- ௫௧. முன்னரமடங்கலாய் முனிந் நாராயணன்
தன்னருங்கருந்தினைத் தலனித்தல்செய்திலனேல்
மன்னநிலங்குவனம் மாநிலமசகமே
அன்னவாசவனய னரனண்டர்களுமே.

(இ-ள்.) முன் நரமடங்கலாய் முனிந்த - முற்காலத்தில் நரசிங்கமா கிச் சலங்கொண்டிருந்த, நாராயணன் - திருநாராயணரானவர், தன் அரும் கதத்தினை - சம்முடைய தனித்தற்சரிய கோபத்தை, தனித்தல் செய்தில னேல் - தானே தனித்துக்கொண்டிராவிடில், இம் மாநிலம் - இம்மலர்தலை யுலகமும், மசகமே அன்ன வாசவன் அபன் அரன் அண்டர்களும் - கொ துருக்குச் சமானமான இத்திரனும் பிரமனும் சிவனும் மற்றத்தேவர்களும், மன்னல் எங்ஙனம் - நிலைபெற்றது எவ்வண்ணமாகும்? (எ-அ.)

“வாழ்துமான் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லோர்முகத்தே சூழ்கருணையும் முனிவுந் தோன்றினவால்” என்றபடி ஒருங்கே கருணையுங் கோபமுந் தோன்றிய புதுமையின் “அருங்கதம்” எனினுமாம். நிலம், இடவாருபெயர், மசகமே இதில் ஏகாரம் தேற் றம். மன்னல், எழுவாய். எங்ஙனம், வினாப்பெயர்.

(௫௧)

நேசை வெண்பா.

வகங்கோ.

௫௨. அண்டத் தவர்மண்பெண் னுசையவா நீத்ததிரி
தண்டத் தவர்மனெதி சைலத்தோர் தண்கொடிக்குப்
பொற்புருவ மங்குல்குழல் பூங்கார்தன் மெல்விரல்கள்
விற்புருவ மங்குவனோ வேல்.

(இ-ள்.) அண்டத்தவர் - தேவர்களும், மண்பெண் ஆசை அவா நீத்த திரிதண்டத்தவர் - மண்பெண் பொன்னென்னு மூவாசையும்ற்ற திரிதண் டசந்த்யாசிகளும், மண் எதி சைலத்து - பொருந்திய எதிகிரியில், ஒத்தன் கொடிக்கு - ஒருமெல்லிய கொடிக்கு, பொற்புருவம் - உடலம் பொன்னி றமாகவும், மங்குல் குழல் - அளகபாரம்மேகமாகவும், பூம் கார்தன் மெல்வி ரல்கள் - மெல்லியவிரல்கள் காந்தட்டிப்பமாகவும், விற்புருவம் - புருவம் கிலையாகவும், அங்குவனோ வேல் - அழகியகண் வேலாயத மாகவும் விளங் கும். (எ-அ.)

ஆசை காரியவாகுபெயர். காந்தன் முதலாகுபெயர். குவளை அம்மலர்போன்ற கண்ணுக்காயது. உருவம், குழல், விரல்கள், புருவம், குவளை, எழுவாய். பொற்பு, மங்குல், காந்தன், வில், வேல், பயனிலை. (106)

கட்டளைக்கலித்துறை.

107. வேலைக்கோட்டைப்புரி யைக்கண்சுவர்க்கமிடற்றிணைகொள்
மாலேக்கோட்டைப்புரி மாணார்கலவியில் வாஞ்சைவைத்துத்
காலேக்கோட்டைப்புரி யைக்கடந்தாழ்வார் கருநாகில்
மேலைக்கோட்டைப்புரி நாராயணர்புகழ் மேவலரோ.

(இ. என்.) மேலைக்கோட்டைப்புரி - மேலைக்கோட்டையாகிய திவ்யதே
சத்தில்வாழும், நாராயணர்புகழ் மேவலர் - திருநாராயணரது பிரபாவத்தை
விருப்பொடு கொண்டாடாதவர்கள், வேலைக்கோட்டை புரியை - வேலாயு
தத்தையும் யானைக்கொம்பையும் சங்கையும், கண் சுவர்க்கம் மிடற்றுஇணை
கொள் - கண்களுக்கும் தனத்திற்கும் கந்தரத்திற்கும் முறையே உவமை
யாகக்கொண்ட, மாலேக்கோட்டைப்புரிமாணர் - மையல்விளைத்து வஞ்சனைபு
ரியும் மங்கையரது, கலவியில் வாஞ்சைவைத்து - சம்போகத்தில் இச்சை
வைத்தவராய், காலேக்கோட்டைபுரியை கடந்து - விதித்த விதியையும் வர
ம்பையும் கட்டையும் விட்டுவிடிக், ஆழ்வர்கருநாகில் - அந்தகாரமாகிய நீர
யத்திலேயே யழுந்தி யலைவர். (எ-று.)

எம்பெருமானது நித்யவிபூதியின் அத்தானந்தாநுபவத்திற்கு ஹேதவாகிய ப்ர
பத்தி செய்யாதவர்கள் இந்தலீலாவிபூதியிலடையும் கிருஷ்ண ஆனந்தத்திலேயே மனம்
வைத்தவர்களாய் உழன்றலைவர் என்பது பெற்றற்கு “நாராயணர்புகழ் மேவலர் மாணா
ர்கலவியில் வாஞ்சைவைத்து ஆழ்வர்கருநாகில்” என்றும். கருநாகில் என்பது தாய்
மார் கர்ப்பங்களில் என்றுமாம். வேலைக்கோட்டை புரியை, கண் சுவர்க்கம் மிடறு
இவை நிரணிறைப்பொருள்கொள். கொள்மாணரெனக்கூட்டிக், மேவலர், எழுவாய்.
ஆழ்வர், பயனிலை. (106)

எண்ணிக்கழிநெடிடடியாசிரிய விருந்தம்.

ஊ ச ல்.

108. மேவலரா மைவரவிழை வினையின் மாழ்கி
வினைஜனன மரணமெனும் வேலைமுழ்கி
ஒவலுறு மடியன்வினை யொருங்கு நீக்கி
உழலுமன மதையொடுக்கி யடித்தட் டாக்கி
ஏவல்கொள்பா கவதரெனும் வளைய மாட்டி
எழில் பெறுநின் பதப்பாச விரச்சு பூட்டி
ஆவல்கொள் பூநிலமகளி ரருகிலாட
அழகியநா ராயணரே ஆடி ருசல்.

(இ-ள்.) மேவலராம் ஐவர் - தெவ்வுகளாகிய ஐந்திந்திரியங்களும், விழை வினையில் மாழ்கி - செய்யும் செய்கைகளில் மயங்கியும், வினை ஜனன மரணமெனும் - இதனால் நேரும் பிறப்பிறப்பென்னும், வேலைமூழ்கி - சாகரத்திலமூழ்த்தியும், ஒவல் உறும் - வருத்தும்படியான, அடிபன் - எளிபேனது, வினை ஒருங்குநீக்கி - (இனிவரும் ஜனனமரணங்களுக்கு ஹேதுவாகப் புரிந்திருக்கும்) ஆகாமயசஞ்சித வினையை ஒரேமட்டாபொழித்து, உழலும் மஹைதை ஒடுக்கி - (மேன்மேலு மத்தியவினைகளையே நாடிச் சமுலுமனதை (யங்குனஞ்செல்லாவண்ணம்) அடக்கி, அடித்தட்டி ஆக்கி - பரிசுத்தமான அடித்தட்டாகவமைத்து, எவல்கொள் - திருப்பாதனைக்கரியத்தை யடியேனுக்கு நேமனஞ்செய்து அங்கீகரிக்கும், பாகவதர் எனும் வளையம்மாட்டி - பாகவதகோஷ்டியாகிய வளையங்களை அச்சட்டின் நாற்புறத்தும் பொருத்தி, எழில்பெறும் நிற்பதப்பாச - (நிர்ஹேதுக க்ருபைபாலிக்கும்) அழகிய உமது திருவடியின் ஸ்வபாவமான அன்பாகிய, இரச்சபூட்டி - பாசத்தைப் பூட்டி, (இவ்விதமாய் அடிபேனுள் சமைத்துக்கொண்ட உஞ்சலில் ஆரோகணஞ்செய்தருளி) ஆவல்கொள் பூ நிலமகளிர் - அன்புமிக்க பெரியபிராட்டியாரும் பூமிபிராட்டியாரும், அருகில்ஆட - இருபுறத்து மிருத்தாடவும், அழகிய நாராயணரே - லாவண்யமுள்ள திருமேனியையுடைய திருநாராயணரே, ஆடர் உஞ்சல் - உஞ்சலாடியருள்வீராக. (எ-று.)

இரச்ச என்பது ரஜஸ் என்றும் வடசொற்றிரிபு. ஆட என்றும் வினையெச்சத்தை அழகிய என்றும் குறிப்புப்பெயரெச்சத்தோடு முடித்து தேவிமாரருவிருந்தாடுவதால் திருமேனியினதற்கு கருதுவதாய் அழகிய என்ப பொருள்கொள்ளினமாம். இங்கு ஆட காணப்பொருட்டி. திருநாராயணரே (ரீர்) எழுவாய். உஞ்சலாடர், பயனிலை.

(செ)

நேரிதை வெண்பா.

௩௩. ஆடிமும்பைந் நாகணையான் யாதவமா மாநிரமேல்
நீடிமும்பைங் கோயிலா நேர்ந்தவரை நாடிமும்பை
போக்குரீ ரன்புள்ளான் போதன் விளக்குபதந்
தாக்குரீ ரன்புள்ளான் றான்.

(இ-ள்.) ஆடிமும்பைநாக அணையான் - ஆடிம்படியான பணமுகடங்கள் மேற்கட்டிபோல்கவந்திருக்கப்பெற்ற திருவந்தாழ்வானென்னும் பாயலின்மீது திருப்பாற்கடல் நாப்பண் திருக்கணவளர்பவன், யாதவமா மாநிரமேல் - உயர்ந்த யாதவகிரியின்மேல், நீடுஇடும்பை கோயிலான் - நீட்சியுள்ள திருக்கோயிலின்கண் நின்றதிருக்கோலச் சேவைசாதிப்பவன், போதன் விளக்குபதம் தாக்கும் நீரன் - பிரமன் திருமஞ்சநமாட்டிய கங்கை திருவடியினின்றும் பாய்தலைபுடையவன், புள்ளான் - வாகனமாகப் பெரிய திருவடியை யுடையவன், (இங்ஙனமாய வைபவங்களை யுடையவனாகிய திருநாராயண ஸ்வாமிதான்) நேர்ந்தவரை - அந்நயர்ஹ சேஷபூதராய்த் தன்

னை ஆச்ரயித்தவர்களை, நாடு இடம்பை போக்கும் - ப்ரக்ருதி சம்மந்தத்தால் வந்த சம்ஸாரதுக்கத்தை நிவர்த்திபண்ணும், நீர் அன்பு உள்ளான் - ஸௌ லப்பகுணம் பொருந்தியுள்ளவன். (எ-று.)

திருப்பாற்கடம் சேவைபெறத் தேசவிப்ரக்ஷ்டத்தவத்தாலே கடாத அஸ்தா திகளுக்கு ஆச்ரயணிபமாகத் திருநாராயணபுரத்தில் ஆர்ச்சாருபமாக வெழுந்தருளிய செளலப்பகுணமுடையவன் என்பது கருத்து. ஆழிநீர் என்பதில் ஆதிநீர் என் னும் பகுதிகள் புணர்ந்து அனைத்து மோர்பகுதியாயது. நீடிநீர் என்பதும் அந்தீர் மைத்தே. தான். அசை. அணையான், கோயிலான், நீயன், புன்னான், எழுவாய். அன் புன்னான், பயனிலை. (௫௫)

கட்டளைக்கலித்தூறை.

இரங்கல்.

௫௬. தானத்திலங்கை யிரந்தேற்றதாலந்த, தான்வணங்கு
வானத்திலங்கைத் திருவாளற்கன்ப, மருங்குபடர்
கூனத்திலங்கை நிதேதன, யாதவ கோந்திரவி
மானத்திலங்கைய, வாரான்வலியவெம் மத்தியையே.

(இ-ள்.) தானத்தில் அங்கை இரந்து - மாவலிச் சக்ரவர்த்திசெய்த தானத்திற்கு இரண்டு கரங்களையுந் தாழ்த்தி ஆச்ரதகுண இத்திரன் பொரு ட்டு யாகித்த, ஏற்றதாலந்த - அங்கீகரித்த பூமியையுடையானே, தான்வ ணங்குவான்ந்து - சரணாகதிபுக நத்திவந்த, இலங்கைத்திருவாளற்கு அ ன்ப - லங்கா ஸ்ரீமானாகிய விபீஷணழ்வானை யங்கீகரித்த செளசீல்யகு ணத்தையுடையவனே, மருங்குபடர்கூனந்து இலங்கைக்கேதன - கரை களில் வீனந்த சங்குகன்படரும் காவேரியாற்றிடைக் குறையில் திருவாங் கப் பெருங்கோயிலினுள் அவ்வாழ்வானிருக்குந் தென்றிசைநோக்கித் திரு க்கணவளர்ந்தருளும் அரங்கவிமாநமுடையவனே, யாதவகோத்திர விமா னத்து இலங்குலுப - யாதவகிரியின்மேல் ஆந்தமய விமாநத்தில் திருநின் றகோலச் சேவைசாதிக்குந் திருநாராயண ஸ்வாமியே, வாரான்வலிய எம் மத்தியை - எம்பெண் நீர்விரும்பினாலன்றி வரப்பட்டவள்ளும். (எ-று.)

தான்வணங்கு வானத்து இலங்கு ற எனப்பிரித்து, “ராகவா! சபணம்” என ஆகாயமார்க்கத்திலிருந்தவாறே சரணாதம் பண்ணி அழகிய என்னும்; யாதவகோ த்திர விமானத்தில் அங்கு ஐய எனப்பிரித்து, யாதவகிரியின்மேல் ஆந்தமய விமா நத்தில் திருநின்றகோல சேவைசாதிக்கும் ஸ்வாமியே உம்மிருப்பிடத்திற்கு என்னும் பொருள்கூறினு மமையும். மத்தியை என்றது காமமும் நாணமும் சமத்வமாகக் கலந்துள்ளவன் என்பது தோற்றற்கு. காமத்தால் வராதிருப்பதையும் நாணத்தால் வலியவருவதையும் பொருளாகையின் கடாகூறித்தருள்வேண்டுமென்றாழியீற்று. மத்தியை, எழுவாய், வாரான், பயனிலை. (௫௬)

பதினாஞ்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

௫௭. மத்தநான்மருப்பு வாரணன்வனச மலர்ப்பவவாரணன் கொற்ற
வாரணத்துவசந் கத்தனாதித்தர் மருவொணுவாயில் வைகுந்தத்

துத்தமரித்தர் முத்தர்ப்பத்தர்களு முய்யுமாறவிந்தவமளி [யத்துக்
உறைசருமடந்தை யுவப்பொடு கொளவாங் குறைத்தரு டிருத்துவ
கத்தநல்லயோத்திக் கதிபயாதவவெற் பரணந்தமய விமானத்துள்
அடியர்பால்வைத்த வன்பினுனின்ற வாயநின்னீர்மை யாரறிவார்
கத்தநாந்நரண மடங்கியைம்பொறியுங்கலங்கிச்சொல்லொடுங்குமீமர்நான்
கடையனேன்முன்பொற்றகுடன்மேல்வந்தகடைக்கணித்தருளின்கடனே.

• • (இ-ள்.) மத்தநான் மருப்பு வாரணன் - மதம்பொழிவதாகிய நான்கு
தந்தங்கையுடைய அயிராவதத்திற்குத் தலைவனாகிய இத்திரனும், வனசம
லர்ப்பவ ஆரணன் - திருநாபிக்கமலத் திலுதித்த பிரமணம், கொற்றவாரண
த்துவசற்கு அச்சன்-வெற்றிபெற்ற கோழிக்கொடியினையுடைய கந்தனு
க்குத் தந்தையாகிய சிவபெருமானும், ஆதித்தர் - இவர்களை முன்னிட்டிக்
கொண்டு வந்திருக்கு மற்றத்தேவர்களும், மருவ ஒண்ணாவாயில் வைகுந்தத்
து - நெருங்குவதற்குக்கூடக் கூடாது அடர்ந்திருக்கு முகத்தவாரத்தையு
டைய ஸ்ரீவிஷ்ணுவோகத்திலே திருமாமணி மண்டபத்தினுள்ளே, உத்தம
ரித்தர் முத்தர்ப்பத்தர்களும் உய்யுமாறு-உத்தமர்களுக்கிய சித்யஸூரிகளும் மு
கத்தர்களும் (அஸ்மதாதிகளாகிய) பத்தர்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி, அரவிந்த
அமளிஉறை சருமடந்தை-அரவிந்தத்திருத்தவிசில் வாசம்பண்ணினிற் ஸ்
வமவறிவிபான பெரிய பிராட்டியாரானவர், உவப்பொடுகொள்ள ஆங்கு உ
றைத்தருள் - ஆநந்தத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வெளியிட்ட, திருத்துவ
யத்துக்கு அத்த - திருமந்திர விவரணமாகிய த்வயத்துக்கு அத்தர்ப்புகளே,
நல் அயோத்திக்கு அதிப - திருவயோத்தையைக் கதிபனாகத் திருவவதரித்த
சக்தவர்த்தித் திருமகனே, யாதவவெற்பு ஆனந்தமய விமானத்துள் - யாத
வகிரியின்மீது ஆனந்தமய விமானத்திலே, அடியர்பால்வைத்த அன்பினால்
நின்ற ஆப - ஆசிரதர்கள் மேலுள்ள பேரன்பினால் திருநின்றகோலச்சே
வை சாதிக்குங் கோபஸூரதியனாவதரித்த ஆபனே, நின் நீர்மை யார்
அறிவார்-இத்தகைய தேவரீரது நிவ்யதிருக்கல்பாணகுணங்களை யாவரால்
அறியக்கூடும், கத்த - உபபலிபூதிக்குங் காரணபூதனே, நால்கரணம் அட
ங்கி - அத்தக்கரண சதுப்தியங்கனாகிய மனோபுத்தி சித்த அங்ககரங்களு
மடங்கி, ஐம்பொறியும் கலங்கி - பஞ்சேந்திரியங்களும் ஸங்குவிதமாய்,
சொல் ஒடுங்கிடும் - நாவானதும் வீழ்ந்துபோகும், அக்கான் - அந்த சரமத
சையில், கடையனேன்முன் - கடையேனாகிய இவ்வடியேன் முன்பாக,
பொற்றகுடன்மேல்வந்து - ஸ்வரணமயமாக ப்ரகாசிக்குந் திருமேனியையு
டைய பெரிய திருவடியின்பேரில் ஆரோகணஞ்செய்தருளி, கடைக்கணி
த்து அருளல் நின்கடனே - கட்டாகித்து ஆளாக்கிக்கொள்வது தேவரீரது
பாரமாகும். (எ-று.)

நித்யஸூரிகளே முதலான பரமபதவாகிகள் நிறைந்திருப்பதால் இத்திராதிகே
வர்களுக்கு நெருங்குவொண்ணுதிருக்கையாலே “மருவொணுவாயில்” ஆயிற்று.
வைகுந்தத்து த்வயத்துக்கத்த, அயோத்திக்கதிப என்றபின் யாதவமலையில் நின்ற
ஆய என்றதனால் வ்யூஹவிபவங்கள் தேசகாலவிப்ரகர்ஷ்டதவங்கனாலே அஸ்மதாதி

கட்ட காச்ரயணியமாகாவென யாதவகிரியின்மீது அர்ச்சகபராதிகளுய்வந்து திருச்சேவைசாதிக்கின்றனென்றதாயிற்று. நின்றீர்மையாற்றிவார் என்பதற்கு இங்ஙனம் வர்த்திக்கும் னெனலப்ப குணவிசேஷத்தைத் தேவரீரே காட்டிக்கொடுத்தாலன்றி ஸ்வனாமர்த்தியத்தால் அநியவல்லார் யார் என்பது பொருள். அந்நான் என்பதில் அகரச்சுட்டு முன்சொன்ன விசேஷங்களால் சமதசையைக்குறித்தது. மருவொணு, மருவ என்பதிலுை தொக்கது. கரணம் என்றதில் முற்றும்மையும் அடங்கி, கலங்கி, ஒங்கி என்றுழிவினைச்செல்வெண்ணும்மையும் விகாரத்தால் தொக்கன. சரணாகதம் பண்ணினுளாக் காத்தல் எம்பெருமானுக்கின்றியமையாக் குணமாதலின் இற்றேகீரம், தேற்றம். ஆளல், எழுவாய். கடன், பயனிலை. (இஎ)

நேரிவை வெண்பா.

ரு அ. நின்கடனெ யென்னைபுன் பொன்னேர்பதப்பணிக்குவைத்தல், என்கடனெ யுன்சரணமென்னிதயத் துன்னிநத்தல், நட்டவரை யானுமெதி நாகவரையா, சல்தி நட்டவரை யாபுயல்வண்ணு.

(இ-ள்.) நட்டவரை ஆளும் - திருவடிகளை யாச்ரயித்த பாகவசனாயுவந்தருளும், எதிராக அளையா - யதிகிரிக்கரசே, சல்திநட்டவரையா - திருப்பாந்தடலில் நாட்டிய மந்தரகிரியைக்கூர்மமாகத்தாங்கியவரே, புயல்வண்ணு - நிலமேக ஸ்வரூபரே!, நின்கடனெ என்னை உன் பொன்னேர்பதப்பணிக்குவைத்தல் - சேஷபூதனாகிய அடியேனைப் பொற்புறமுந் திருவடிகளைக்காய்க்களி லீடுபடச்செய்வது சேவிராகிய தேவரீர்க் குகப்பு, என்கடனெ உன்சரணம் என் இதயத்து உன்னிநத்தல் - தேவரீரது திருவடிகளை உபாயோபேயமெனச் சிந்தித்து அவைகளைப் பற்றுக்கோடாக்கொண்டு உம்மையாச்ரயிப்பது அடியேனுக்கு ஸ்வரூபமாகும். (எ-று.)

ஏகாங்கன் இரண்டும் தேற்றப்பொருளன. சலதி, வடமொழி. சலத்திற் கிருப்பிடமானது. சலதிநட்ட என்னுந் குறிப்பால் வளை மந்தரகிரியை யுணர்த்திற்று, எம்பெருமான்திருவடிகளையே உபாயோபேயமாகப் பற்றவேண்டும். அங்ஙனம் பற்றுப்படி நேர்வதுக்கும் அவனது நின்றேறுதகக்ருணைவேண்டும் என்பது கருத்தது. வைத்தல், நத்தல் எழுவாய். கடன், பயனிலை. (இடி)

கலநிலைத்துறை இரங்கல்.

படக்கு.

ருக. வண்ணமுள்ள செல்லியிவள்வண்ணமுள்ளசெல்வவரர், மதர்த்துநீண் கண்ணழகியிவள் காத்தற்கண்ணமுகரவரர், வண்கெளித்துப்பாடும் [டகண்ணிவருங் குழலியிவள் கண்ணிவருங்குழலரவரர், சுழறுமிந்தத் திண்ணமதாவெல்காந்தை திண்ணமுள்ள காந்தைதிரு நாரணர்க்கே.

(இ-ள்.) வண்ணம் உள்ளசெல்வி இவள் - அழகு நிறைந்த செல்வப் பெண் இவள், வண்ணம் உள்ள செல்வர் அவர் - சுத்த சத்வகுணவிசிஷ்டரான செல்வப்பிள்ளை அவர், மதர்த்துநீண்ட - வெறித்தமான்குறக்கை நிக

ர்த்து குழையைத் தாவும்படி நீட்சியாகிய, கண் அழகி இவள் - அழகாய் நேத்திரங்களையுடையவள் இவள், காத்தற்கண் அழகர் அவர் - ரக்ஷக்தவத் தில் முகோல்லாசமுடைய திவ்ய சுந்தர அலங்காரர் அவர், வண்டுகளித் துப்பாடும் - வண்டுகள் மதுவையுண்ணக் களிப்போடு படிந்து ரீங்காரஞ் செய்யும், கண்ணிவரும் குழலி இவள் - பூமாலேகளேறப்பெற்ற கூந்தலையுடையவள் இவள், கண்ணிவரும் குழலர் அவர் - கண்ணுக்களுள்ள வேய்க்கு முலையுடையவர் அவர், கழறும் இந்த திண்ணமதால் - என்று சொல்லப்பட்ட இச்சொற் சம்மந்தத்தால், எம்காந்தை - எம்பெண்ணுவன், திண்ணம் உள்ள காந்தை திருநாரணர்க்கே - திருநாராயணருக்கே மெய்யான காதலி யெனத்தக்கவள். (எ-று.)

காந்தை, காந்தா என்னும் வடமொழித்திரிபு. இச்சிக்கப்பட்டவன் என்பது பொருள். காந்தை, எழுவாய். காந்தை, பயனிலை. (இ-ள்.)

தேவிகைவேண்பா.

சு0. திருநாரணனே திகழ்தேவனென்ன
ஒருநான் மறைபரவு முரோ திருநாடு
சென்றரு மீண்டிழிந்து சேனிக்க மேவுவளம்
என்றரு மிவ்வெதியேந்தல்.

(இ-ள்.) திருநாரணனே - ஸ்ரீமந்நாராயணனே, திகழ்தேவன் என்ன- அநாதிவித்தமாய் விளங்குத் தெய்வமென்று, ஒரு நால் மறை பரவும்- அநாதிவித்தமாய் விளங்கும் நான்காக வகுக்கப்பட்ட வேதமே ஒலமிடுகி ன்றது, ஊரோ - அவரிருக்குத் திவ்யதேச மெதுவென்றால், திருநாடுசெ ன்றாரும் - ஐங்குர்ய மேலீட்டால் பரமபதம் பெற்றவர்களுங்கூட, மீண்டு இழிந்து சேவிக்கமேவு - திரும்பவு மிரங்கிவந்து தரிசிக்க விரும்பும்படியா ன, வளம் என்று ஆரும் - எஞ்ஞான்றும் அத்புதமான திவ்யமங்கள வைப வங்களுக்காதரணீயமாக விருக்கும், இ எதி வந்தல் - இந்த யாதவகிரி தான் (எ-று)

இழிந்து என்பதற்கு (அபரிச்சேதஜூநாநி குணஹிதத்வத்தையும் நிரதி சயாந்தாதுபவத்வத்தையுங் கைவிட்டுத் தாழ்ந்த பிறப்பினராய் எனப்பொருள்கொ ள்ளினுமாம். ஏகாரம், பிரிநிலை. ஓகாரம், வினா. சென்றாரும், உயர்வு சிறப்பும்மை. என்று என்பதில் முற்றும்மை தொக்கது. இகரச்சுட்டு எதியேந்தல் தேசவிப்ரகர்ஷ டத்வமன்றென்பதை யுணர்த்தியின்றது. மறை, ஊர், எழுவாய். பரவும், ஏந்தல், பயனிலை. (சு0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரங்கல்.

சு0. வந்துந்தனத்தங் கனைமீர்கொன்னெயென் னிருகுயமேல்
சாந்துந்தனத்தங்கள் செய்தீர்தணலுந் தணிந்ததுண்டோ

காந்துந்தனத்தங்க மாவார்யதுகிரிக் கத்தரிவண்

போந்துந்தனத்தங்கத் தென்னையணைத்துப் புணர்ந்திலோ.

(இ-ள்.) காந்தும் தம்மத்தம் கம் ஆவார் - தாம்திருக்கரத்திலேந்திய பாஞ்சஜந்யம் வெண்மையாகவுடையர், யதுகிரிக்கு அதர் - யாதவகிரிக்கு அதிபர், இவண்போந்தும் - இவிடத்திற் கெழுந்தருளியும், தனத்து அங்கத்து என்னே அணைத்துப் புணர்ந்திலர் - ஸ்வர்ணமயமான பர்யங்கத்தின் மேல் என்னேத் தழுவி இன்பத்தைத் தரவில்லை (ஆகையால்), ஏந்தும் தனத்து அங்கணைமீர் - நிமிர்ந்த கொங்கைகளை யேந்திய தோழிகளர், கொன்னே - அலவமாக, என் இருகுயமேல் - என்னிரண்டு தனங்களின்மீதும், சாந்து உந்து அனத்தங்கள் செய்திர் - வெப்பத்தணிப்பான் கலவைச்சாந்து களையப்பி லிபரிதஞ்செய்து, லிட்டர்கள், தனலும் தணிந்ததுண்டோ - என்விரகதாப பரிஹாரகமாயிற்று இல்லையே. (எ-று.)

ஏந்துந்தனம்-சரிபாது நிமிர்ந்தனம்; எனவேபதனைபுடைபார் பருவப்பெண்களைக்குறித்தானாயிற்று. கொன்னே ஏந்துந்தனத் தங்கணைமீர் எனவைந்து சிங்காரச்சுவையடையப் பெறுது கொன்னே பருத்தகொங்கையைபுடைய தோழிகளர் எனப்பொருளுரைப்பது மொன்று, ஆகவே கொன்னே என்பது இருமருங்குக்கு சென்று பொருள் கொள்ளலின் தாப்பிசையாயிற்று. தன்னும் என்றதில் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. உண்டோ இதில் ஓகாரம் எதிர்மறை. போதராமுன்போலப் போந்து மனை யப்பெறுமையின் இங்கு உம்மை எதிர்மறைப்பொருட்டு. தழல், எழுவாய். தணிந்ததுண்டோ, வினாப்பயனிலை.

(௧௧)

நேரிசைவென்பா.

இரங்கல்.

௬௨. புணர்மான் புலம்பவிட்டுப் போனார்வாராரோ
குணமால் குழலத்திற் கூம்பி நிணமார்மெய்
குன்றுதரித்துவந்த கோவத்தனத்தரோடு
குன்றுதரித்துவந்த கோ.

(இ-ள்.) குணமால் குழலத்தில் கூம்பி - கீட்டிசைத்தலைவனாகிய இத்திரன் வஞ்சமாய்ப்பெய்வித்த மழையாலொடுங்கி, நிணம் ஆர்மெய் குன்று-ஊன் நிறைந்த வுடலக்குன்றிய, ஆதரித்து வந்த கோவத்தனத்தர் - பசுக்கள் தங்கிவந்த கோவத்தனகிரியைக் குடையாய்ப்பிடித்தவர், எதிர் குன்று ஆதரித்து உவந்தகோ-யதிகிரியை இச்சித்து வீற்றிருக்கும் சிலவர், புணர்மான் புலம்பவிட்டுப்போனார் வாராரோ - தாம் அணைந்த எம்பெண் இரங்கும்படியாகப் பிரிந்துபோனவர் திரும்பிவராதிருப்பாரா? (எ-று.)

ஊன் நிறைந்து மேலே விலகாணமாகக் காணப்படுந்தேகம் என்பதற்கு “நிணமார்மெய்” என்றும் இதுதான் மேய்த்தபசுக்களுக்குக் குன்றுவண்ணங் காத்தருளியவர் தாமாதரித்தணைந்தபெண் பிரிவாற்றாமையின் புலம்பித்தேகங்குன்றுமறு வராதிருக்கமாட்டார் என்பது தோன்றற்கு எதிர்மறை ஓகாரங்கொடுத்து “வாராரோ” என்றங்கூறினாள். போனார், எழுவாய். வாராரோ, வினாப்பயனிலை.

(௧௨)

கலிலேத்துறை.

இரங்கல்.

கூட. கொமனவம்மக் கோகிலவின்சொற் குழைநாடும்
தாமரைநெய்கட் காமினிகாள்யா தவசைலத்
தாமருரத்தார் சாமமணந்தார் தாராரோல்
• • தாமவுடற்கு னாவிடிலேத்துத் தரியாதே.

(இ-ள்.) கொமன அம்மம் - இளமைதங்கிய தனங்களும், கோகில இன்
சொல் - குயிலின் இனியவோசைகளை விகர்த்தசொல்லும், குழைநாடும் -
கற்பரியத்தம் ஊடுருவிப்பாய்த்த, தாமரை நெய்கண் - கமலம்போன்ற நய
னங்களும் பொருந்திய, காமினிகாள் - நோழ்க்கோ, யாதவ சைலத்தாமர் -
யாதவகிரியில் வீற்றிருத்தின்ற திருநாராயணர், உரத்து ஆர் சாமமணத்
தார் - திருமார்பிலணிந்த வாகமணங்குந் துளமமாலையை, தாராரோல் - தக்
திலராகில், தாம உடற்குள் - சுதுமாரமாகிய இச்சேகரத்தில், ஆயிலேத்துத்
தரியாது - உயிரானது விலைதருக்கமாட்டாது, ன் - னும்.

கொமனவம்மம், அழகிய தன்மணியுமாக, நோழிக் காமினிகாள் என
விரித்தது, தன் காமச்செவ்வியை யவர்களு மறபவத்தானுணர்ந்தானு வினக்க.
ஆவி, எழுவாய் - உரிபாது, யாமனில். (கூட)

நாழிகை.

க. ன்.

கூட. தேனடர்ச்சல் குடைத்தி றிந்தினிய தேனருத்தி மகிழ் சோலைமாட்சி
செய்ப்பொய்கைகள் செறித்தயாதவ சிலோச்சயச்சின கரத்துள
பாணுகேர்திகிரி யாழியேதியிரு பாலிலங்குதிரு காரணர்
பாரளத்தபத வாகைமெய்ப்புகழ் பராவமுத்தமிழு காரியமோ
சுனமற்றதென மெங்குபானமதி னேற்றமேற்றமறை காண்கிலேம்
எர்க்கொண்மாதவ மிசைத்திலிங்கிக ளிலங்கினுமலர் சொரித்தயன்
வானநாதனான் வாழ்த்துவாரியை வரவிரிஞ்சனக் குண்டகம்
மாரியின்றிலிம் வாழுமோதமிழும் வாருணித்தலை வளர்த்ததே.

(இ-ள்.) தேன் அடர்ந்து அலர் குடைத்து இயிர்த்து - வண்டிகள் செ
ருகவி மண்களிற்படித்து நீங்காருஞ்செய்து, இனியதேன் அருத்தி மகிழ்
சோலை வாய் - மதுமான மதுமாத்திக் களித்தற்குக் காரணமான பொழில்
களிமரிடையில், செய்ப்பொய்கைகள் செறித்த-அழகிய தடாகங்கள் சிறைத்
திருக்கும், யாதவ சிலோச்சயச் சினகரத்துளே - யாதவகிரிமேல்விலங்குத்
திருக்கோயிலினுள், பாணு கேர்திகிரி ஆதி ஏதி - கோடி ரூய்பரகாசம்பொ
ருத்திய திருமாழிமுதலிய பஞ்சாயுதங்கள், இருபால் இலக்கு - இருமகுற்
கினும் பிரகாசித்து விளங்கும், திருகாரணர் - திருநாராயணரது, பார் அனத்த

பதவாகை மெய்ப்புகழ் பராவு - உலகனந்த திருவடியின் உண்மையான சீர்த்தியைக் கீர்த்தித்துக்கொண்டாடுகின்ற, மத்தம் மிகு களியாமோ - செருக்குமிக்க களியராகிய நாங்கள், சுனம் அற்றது எனும் - இழிவில்லாதெனச்சொல்லும், எங்கள் பாணம்தின் ஏற்றம் - எங்கள் பாணத்தினது உயர்ச்சியை, ஏற்றமறை காண்கிலேம் - துதித்துப்பாடத் தகுதியான சொற்கள் கிடைக்கப் பெறுதவர்களாயிருக்கின்றோம், (ஆகிலும் சொற்கள் கிடைத்தவரையிற் சொல்கின்றோம்.) ஏர்கொள் மாதவம் இசைந்து இலங்குகள் இலங்கினார் - அழகிய மாதவமாகிய அகோரதவத்தைப்பிரிந்து முனிவர்கள் பிரச்சாரகியடைந்தார்கள், மலர்கொரிந்து அயன் வானநாதன் அரன் வாழ்த்துவார் அரியை - புத்தபாத யுகரணங்களைப் பணிமாழி பிரமனென்ன தேவலோகத்தையாரும் இத்திரனென்ன சிவபெருமானென்ன, இவர்கள் அரியாகிய திருநாராயணரை தண்டப்முனம்பண்ணிப் பூசிப்பார்கள், வாலிரிஞ்சன் அகம் முண்டகம் - இவர்களில் சோஷ்டனாகிய பிரமனுக்கு ஆயன் முண்டகமாகிய தாமரை, மாரி இன்றி நிலம் வாழுமோ - மாரியாகிய மழையில்லாதாயின் பூலோகம் நிலபெறுதல் உண்டோ? தமிழும்வாருணித்தலை வளர்ந்ததே - இத்தென்மொழியுட்கூட வாருணியாகிய அகஸ் தியமுநிவிரிபட்ட விரூத்தியாயிற்று (அ-அ.)

ஹேதி என்னும் வடமொழிச்சொல்வது எதி. இருபாலும் என்றதின் முற்றம்மை விகாரத்தாற்றொச்சை. பராவு, சீட்டல்லவோமர். திருநாராயணரது பாரணந்த பதத்தின் பெருமையைப் புகழுகோந்த ஆனந்தச்செருக்கால் “மத்தமிகுகளியாமோ” என்றார்கள். இவர்கள் பாணம்கெற்றும் தன்னுக்கில் ஓனமற்றதாயிற்று. இதனேற்றஞ் சொல்ல மறைவாகிய வேதத்தானுஞ் சாத்தியமன்றென்பதுமொன்று. அயன் வானநாதன் அரன் என வானாகழி அத்தவுடனே “வாலிரிஞ்சன்” என்றானால் இதற்கு “இவர்களில் சோஷ்டனாகிய பிரமன்” எனப் பொருளுணர்த்தாம். “தமிழும்” என்றதில் உம்மை இறந்தது தமிழியாததின் இலங்குகளும் மாதவயிரை நிலங்கினார், அயன், வானநாதன், அரன்ஆகிய இவர்களும் அரியை வாழ்த்துவார், விரிஞ்சனாகமும் முண்டகம், நிலமும் மாரியின்றிவாழுமோ, தமிழும்வாருணித்தலை வளர்ந்தது என விரித்தது, மாதவம், அரி, முண்டகம், மாரி, வாருணி இவைகள், கள் என்னும் ஒரு பொருட்குப் பலபெயராதலின், இக்களியத்தாம் பாணம்பண்ணும் கள்ளினால் இலங்குகளாகினார், அதனை அயன், வானநாதன், அரன் ஆகிய இவர்களும் வாழ்த்துவார்கள், அது விரிஞ்சனாகமுமாகும், அது இன்றி நிலமும் வாழாதது, அதனிடத்தே தமிழ் வளர்ந்தது எனக் கவர்பொருளாலவதை சிறப்பித்துக்கூறியலமகாண்க.

எழுவாய்.	பாலினி.	சொப்பங்கொருந்.
களியாமோ	காண்கிலேம்	மறை
இலங்குகள்	இலங்கினார்	
அயன் வானநாதன் அரன்	வாழ்த்துவார்	அரி
விரிஞ்சனகம்	முண்டகம்	
நிலம்	வாழுமோ?	
தமிழ்	வளர்ந்தது.	(௧௬)

நேரிசை வெண்டிய.

கூடு. வளர்த்தோங் கெடிகிரிக்குண் வான்சுட மொம்மான்
கிளர்ந்தோங்கு சீர்கெழுமிக் கேட்டிங் - கிளந்தும்
நீளையும் பிறங்குநர்க்கு நேர்கிலா முந்தை
விளையும் பிறப்பிறப்பு மே.

• • (இ-ள்.) வளர்த்து ஒங்கு - நீண்டவளர்த்த, எதிகிரிக்குண் - யதிகிரியில்
வீற்றிருக்கும், வான் சுடர் எம்மான் - தேஜோமாயாய் விளங்கும் எமது
ஸர்வஸ்வாமியானவனுடைய, கிளர்ந்து ஒங்கு சிர் - பூர்த்தியாகத் தழைத்
தோங்கிய சீர்த்தியை, கெழுமி - ஆசார்யன்பக்கலிற்சார்ந்து சுற்றணர்க்
கும், கேட்டிங் - பாகவதையதித்துக்கேட்டிங், கிளந்தும் - தக்க அதிமாரிக
ஒருக்குபதேசித்தும், நீளையும் - அனுசந்தானமுஞ்செய்யும்படியான, பிறங்கு
நர்க்கு - சிறப்புடையபிரபங்கர்களுக்கும், முந்தையினையும் - பூர்வஜன்மத்திற்
தேமய சஞ்சித்பராரப்தங்களும், பிறப்பு இறப்பும் - அவதூறுல் விளையும்
ஜகமரணங்களும், நேர்கிலா - அபிமுகமாகமாட்டா (எ-து.)

வளர்த்தோங்கு என்பதை, ஒங்குவளர்த்த என மறுக்க. கெழுமி என்றழி, உம்
மை சொக்கியது. நேர்கிலா என்றதில், சூகாரிலா. முந்தையினையொழியின் பிறப்
பிறப்பு மறுமையினும் வலியுறுத்தற்பொருட்டு மேலும் “பிறப் பிறப்பும்” என்றும்,
விளையும், பிறப்பிறப்பு, எழுமாம். நேர்கிலா, பயனிலை. (கூடு)

எழுதிக்கடி நெடியடியாசிரிய விருந்தம்.

கூசு. பிறப்பிறப்பெனுமோர் பெருவின் சுழலிற் பேதைபோன் சருக்கெச்சுழன்று
மறப்பிறப்படைந்து மாயையினவமே மயங்குபுகுந்தமாமெலித்தேன்
சிதப்பிறப்பகலாத் தேவனேதிரூரா ராயனாதிக்குந்தரு பரிலின்
பிறப்பிறப்பிலாது விசைப்புக்கல்புகுந்தேன் வினாமல அடிபணித்தவனாகத்.

(இ-ள்.) பிறப்பு இறப்பு எனும்-ஜகமரணமென்றித, ஓர் பெருவினெச்
சுழலில் - ஒருபெரியவினையாகிய சுழல்காற்றில், பேதைபோன் சருகு வளைச்
சுழன்று - எளியோன் சருகைப்பிபாலச சிக்கிக்கொண்டு சுழன்று, மறப்பு
நூறப்பு அடைந்து - ஸவருப யாதாத்மயஜ்ஞாநஸூர்ப்பகையை மிகவும
டைந்து, மாயையின் அவமே மயங்குபு - அநுநூநத்தில் வீணேமாழ்கி,
கருந்தியே மெலித்தேன் - அதனல் அலக்கணுற்றினைப்பையடைத்தேன்,
சிதப்பு இறப்பு அகலாத் தேவனே - திவ்யபூதனை திவ்யாயுத மங்களாலகர்
தத்தில் தவறுதலில்லாத ஜகதேசகாரனானே! திருநாராயண - திருநாரா
யண ஸ்வாமிபே, திகழ்தரு பரிலின் பிறப்பு இறப்பு இலனம் - சித்ததி
பெற்ற கருணைப்பெருக்கத்திற்போக்கற்ற, நீளைப்புக்கல் புகுந்தேன் - தேவ
ரீணாத் தஞ்சமென்றடைக்கலம்புகுந்தேன், வினாமல அடிபணிந்து உகக்
தே - வாசமணக்குத் திருவடித்தாமரையே உபாயோபேயாமக மனமகிழ்ச்சி
யோடு பற்றினவனாகி (எ-து.)

சுழல், தொழிலாகுபெயர். வருந்தியே, இதில் ஏகாம் இரக்கத்தின்கண்வந்தது. இலனும்என்னுமெச்சம், இரண்டனாகுபெற்ற நிலை என்னும் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. (நான்) எழுவாய். புகல் புகுந்தேன், பயனிலை. நிலை, செயப்பத்பொருள்.)

௩௮ - அடியான் வந்த நேரிசை யாசிரிப்பா.

௩௮ - திவ்யதேசங்களின் பெயரும் வைரமுடி யுதிசுவதிற் பும்.

௭௭. உவர்தினைக் கடலிடை யுடுத்தமண் டலத்திற்

பவமிறந் தெலரும் பணிந்துபா கவதராய்

தித்தியம் பெற்று நிலைபெற வெம்மான்

சித்திரம் போலத் திருக்கண் வளர்ந்தும்

௭8. நின்று மிருந்து நிலைபெறு தலங்களில்

என்றும் பெருகு மிருந்தி யிடைவாய்த்

திருவரம் கந்திருச் சித்திர கூடம்

திருவனில் சேறை ஸ்ரீராம: விண்ணகர்

திருவிண் ணகரந் திருக்கண் ணபுரம்

௭9. திருவாழி வெள்ளக் குளந்தெற்றி யம்பலம்

உறையூர் கரம்பணா ரோங்கிய வாதுனார்

நறையூர் கண்டியூர் நாகையழுந்தார்

கூடலூ ரிந்தரூர் குடந்தை யீசனூல்

நாடலூர் தலைச் சங்கநாண் மதியம்

௮0. வெள்ளறை கவித்தலம் வெள்ளி யங்குடி.

புள்ளம் பூதங் குடிசிறுபுலியூர்

தேவ னூர்தொகை செம்பொன்செய் கோயில்

காவளம் பாடி கண்ண மங்கை

வண்புரு டோத்தம மணிமாடக் கோயில்

௮1. ஒண்மணிக் கூட முயர்பார்த்தன் பள்ளி

கண்ணங் குடிதஞ்சை காமாவை குந்த

விண்ணகர் திருப்பெர் விசுனி மேய

விண்ணகர் நந்தி புரவிண் ணகரொன்

வெண்ணுறு மிருபா னிரட்டி வளஞ்செறி

௮2. சோழ நாட்டிற் றுலங்குசிர்ப் பதிகள்.

வாழை யிலங்குறாஉ மாலைநஞ் சோலை

விளங்குமேய் யந்தொலை வில்லி மங்கலம்

குளந்தை கோட்டியூர் கூடல் மாறன்

குருகூர் குமங்குடி கோலூர் பேரை

௮3. முருகூர் தண்காலூர் மேகூர் புல்லாணி

ஸ்ரீவில்லி புத்தூர் ஸ்ரீவை குந்தம்

பூவில்லி மேவரப் புகழ்வர மங்கை

வரகுணமங்கை வண்டிருப் புளிங்குடி.

வரகுணர் வாழும் வழிநாட்டில்

௩௫. ஆரிய தவங்க னுழமுன் னுதும்.
தெரிதா வெடுத்திச் செப்பங் காலை
திருவனந் தட்பரத் திருச்செங் குன்னார்
திருவா றன்வினை திருவாட் டாறு
திருக்கடித் தானம் திருவிண் வண்ணர்
சு௦. திருக்காட் களையோடு திருமு ழிக்கனம்
வல்லவாழ் நாவாய் வண்பரி சாரம்
செல்லவாந் சோலை செறிதிருப் புலையூர்
விறுவுக் கோடென விளங்குபன் ழுன்றும்
கற்றுவக் கோடுவர் களின்பலை நாட்ட.
சு௧. ஆவலா ரன்பார்வா முடிந்திர புரத்தென
கோவலா சிரண்டுங் குளிர்நடு நாட்ட.
கடிகை நின்றயூர் கார்வா னத்தொடு
மடிகைநின்றவர்கெறிஇ வாழ்திரு நீர்மலை
அத்திகிரி பாடக மட்ட பாங்கம்
௩௦. வித்தக வெவ்வுருந் வெகோ தன்கா
நீரக முரகம் லொத்தங்கட் டென்டம்
காரகங் கன்வனார் கடன்மன்னை பனை
வண்ணந் திருப்பிட் குழிபர மேச்சவா
விண்ணந் திருவிட. வெத்தைவே னுக்கை
௩௫. திருவல்லிக் கேள்வன் திருவள முவந்துறை
திருவல்லிக் கேணி பெனத்திந் தொண்டை
வளநாட் டின்கண் வளர்திருப் பதிகளின்
அனவிரு பானிரண் டாமென மொழிப.
வேங்கடம் பாற்கடல் விழுச்சீ ரயோத்த
சு௦. ஓங்கடு மிருதி யுயரு மாய்ப்பாடி
வடதிசை மதுரை வதரியாச் சிரமம்
திடமுறு துவாரகை சிங்கவேள் குன்றம்
நல்மா நவருறை கைமி சாரணியம்
தலமான் மியமுறு சாவக் கிராமம்
சு௫. கண்ணிப கங்கைக் கரைக்கண் டம்மென
வெண்ணுற விளங்கு மிலையீ ராறும்
உரலுறு வடநாட் டோங்கிய பதிகள்.
பரம பதந்திரு நாட்டுத் திருப்பதி.
ஓதியதலங்க ளொருநூற் றெட்டில்
௪௦. யாதினிற் சென்றங் கெய்தினுஞ் சநம்
பாவந மாமெனப் பதின்மர் மறைத்தமிழ்ப்
பாவினி னன்கு பகர்தன ரன்றோ
இத்தலங் களின்வள மெத்தனை யுண்டோ
அத்தனை யுந்திரண் டொத்தமைந் திலங்கும்

௭௫. எங்கோன் சாமரா ஜேந்திர வுடையார்
செங்கோல் செலுத்துஞ் சிறந்த மைசூர்
நாட்டிற் காளிரி நதிவட திசைக்கண்
வாட்டிச் கலியான் மாக்களை வறுத்தா
தனந்தாழ் வான்பரிந் தவதரிந் தருநிய
௮0. தனந்தாழ் துதையர் களின் பெறு மேலைக்
கோட்டை யென்னுங் குலமலை, யடியவா
யீட்டை யுறவருள் விமலன் வருகுல்
யாதவ வரமுன மாராதிக்கலின்
யாதவ கிரியன் யதுகிரி யென்றார்,
௮௫. யதிபதி துதித்தலின் யதிகிரி யென்றார்
எதிகிரி யென்று, மீயம்புந் தின்னிய
தேசமாதலினென் றினினை முற்றும்
நாசமாம் படியவ ணன்னித் தண்ணிய
அல்லி யாம்ப வரவித்தந்திசுழ்
௯0. கல்யாணி யாடித் காப்புமண் சாத்தித்
திருநாராயணன் செல்லக் குமாரன்
மழைமா மண்மதன் மருங்கினி லெழில்செயப்
பெரிய திருவடி பேணித் தரித்தாங்
கரியதாம் வயிரத் தமைந்த திருமுடி
௯௫. எத்தே வருக்கு மிதையிவ னென்ன
உத்தமாங் கத்தொளி யோனென வொளிச,
அற்புத வைம்படை யத்தத்தில்கப்,
பொற்பி டஞ்சிறைப் புட்டியத்தல்க,
எங்கனாழ் வார்க ளியலது முன்னுறத்,
௯00. துங்கமா நான்மறை தொடர்ந்துவின்வா,
சல்லரி கொம்பு சங்கு ளரி
மல்லரி தானா மத்தனம் பேரி
இவைகளி னோதை யிடியென வொலிதரப்,
பவனிவந் தருளும் பாங்குகைக் கண்டு
௯0௫. வேட்டாங்கு மகிழ்ந்து மெய் ளூரித்திச்
சாட்டாங்க மாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்
திருதியி லுவப்போ டெழுந்தனன்
௯0௮. உறுதியிங் கிதனின்வே ரென்றிலை யெனக்கே.

குறிப்பு. இந்நேரிசை யாசிரியப்பாவின் பொருள் வெளிப்படையா யிருத்தலின் உரை வரையாது முக்யமான சிலமொழிகளின் பொருளும் இலக்கணமும், அடிகளின் இலக்கத்தின்கீழ் இங்கு விளக்கினும்.

உ. எவரும் - இழிந்தோர் உயர்ந்தோர் யாவரும், இதில் உம்மை முற்றுப்பொ ருட்டு. ச. சித்திரம்போல - திவ்யமங்கன விக்கரம்போல, எ. சித்திரகூடம், தில்லை

ககர்த் திருச்சிங்கடம். (௧௩-௧௪.) இசுனல் நாடனார் - சிவபெருமானால் தேடற்குரிய, உம். ஓன், இதில் பகுத்பொருள் விசுதி குன்றியது. உஉ. வியன் - பெருமை பொருத்திய, உச. இருபாளியட்டி-நார்பதம், இங்கு முற்றம்மை விகாரத்தாற்றெக்க, உக. வரையிலங்குறாஉம் என்றதனால் அழகர் எழுந்தருளிய திருமாலிருஞ்சோலைமலைச் சார்புகுறிக்கப்படுகின்றது. (உடி-உக) மாறன் குருகூர்-ஆழ்வரவதரித்த திருகாசிரி, உஉ. முருகர் - தேன்பாய்கின்ற, எனவே பொழிவின் மிகுதியைக்குறிக்கின்றது. உஉ. பூவில்லி மேவாப் புகழ் - மலர்க்கிணைகளேவப்படும் வில்லினனாகிய மன்னிசைது வியாபாரம் வெறியின் புறஞ்சொலாது கிர்த்திப்பகாசிக்கின்ற, உச. வழுதகாநி-பாண்டுகாநி. சம். ஓநி, என்னுள்பொருட்நி, சஉ. செல் அவாம்-மேகங்கள்சேர விரும்பும். அவாம், இற்றுவிரும்புகெட்ட பொயொச்சம், சச. கல் துவம் கோநி உயர் கவினமலை நாட்ட - கந்தன் தீர்த்திய அசையாநிலையினவாகிப் சிவரங்களுயரப் பெற்ற அழகிய மலைநாட்டித்தருப்பதிகள். சம். ஆனனார் - ஆர்த்தியித்த. சக. நாட்ட, பலவீர்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவியுமுற்று. சடி. மடிகை நின்றவர் செந்நீர்-இறம்பற்றவராகிய நீத்ப குரிகள் கூடவாழப்பெற்ற, மடிகை தொழிப்பெயர். இம், வீத்தகம் - ஞானம். இடி. இருபாளிரண்டு - இருபத்திரண்டு. என மொழிப-என்றவைப்பர் மேலோர், இக. விழுச்சிர் - சகரவர்த்தித் திருமகனார் திருவவதரித்தபெற்றால் மிக்க சிறப்புவாய்த்த, கூள. உடனது - (ஞானவான்களாகிய மகரிவழினை ஆசிரமங்கள் மிக்குள்ளதாதலின்) ஞானபூமியென்னப்பட்ட, எம். யாதினீர்சென்று அங்கு எங்கிலும், இதில், அங்கு என்னுஞ் சுட்டிப்பெயர் "செய்யுட் கேற்புழி" பின்வந்தது. உம்மை உயர்வுசிறப்பு. எஉ. அன்று, ஓ அசை. எச. இலங்கும் என்பதைப் பின்வரு மேலைக் கோட்டையோடொட்டுக. எடு. ஸ்ரீதாமராஜேந்திரவுடையார் இம்மைஞாந்தேசத்தையாளும் மஹாராஜர், ராஜபத்தி கிள்வாசமேலிட்டால் இம்மஹாராஜரது திருநாமம் இங்கு நாட்டப்பட்டது. இவ்விராஜங்கவகுப்புகளொன்றில் ஓதார்பதவியில் அமர்த்தப்பட்டநிர் பரிபாலிக்கப்பட்டுள்ளே மாதலின் "எங்கோன் சாமராஜேந்திரவுடையார்" என்றும். அடி. யாதவவார்புழிபலராமர்முதலானோர். அடி. யாதபதி - உடையாவர் அக. அல்லி - அகலிதழையுடைய, இதை அரவிர்த்தத்தோடு மொட்டிக கூட மலாமாமகள் மண்மகள் எனக்கூட்டுக. எழில் செய - திருமேனியினமுகக் கழகுசெய்ய. கூடு. எத்தேவருக்கும் - பரஹ்மருத்ரோத்தராத தேவர்களுக்கும், இதில் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. கூடி. சிறைப்பின் - பெரிய திருவடி. கபி. ஆங்கு, அசை. உறுதி, எழுவாய் வேரில்லை, பயனிலை. (கூள)

நேரிதை வெண்டிய.

கூடி. எனக்குக் கதியென் றெதிகிரி யெம்மான்
தனக்குச் சரண்புகுந்தேன் றானே தனக்கேய்த்த
சிரார் பதப்பெற்றி சேர்த்தார்ப்புறக்கொழித்தல்
ஆராயுங் காணில்லை யால்.

(து. ன்.) எனக்கு கதிஎன்று - அடியேன் பெறவேண்டிய புருஷராத் திருதானென்று, எதிகிரி எம்மான் தனக்கு - யதிகிரியில் கீற்றிராகின்ற எம்முடைய சர்வசம்பத்துமாகிய திருநாராயண ஸ்வாமிகு, சரண்புகுந்தேன் - அவன்றிருவுடையே உபாயோபேயமாகப்பற்றி அவனுக் கடைக்

கலம் புருந்தேன், தானே தனக்கேய்த - ஒப்புயர்வின் தனக்குத்தானே நிகராபிய, சீரார்பதப்பெற்றி - சிறப்புவாய்த திருவடியின் ஸ்வபாவம், சேர்த்தார்ப்புறக்கு ஒழித்தல் - தம்மைப் பற்றினவரை நுகழ்ப்பதெயன்றி புறம் பேபோகவிடத்தல், ஆராயுங்கால் இல்லையால் - தேடிப்பார்க்குங் காலத்தில் இல்லை யாதலால். (எ-று.)

“இமெடுப்பியிசை” என்னுமாப்போலே தானே தனக்கேய்தபதம். இது சேர்த்தாரை லிங்கை அவனுப்பிராட்டியும் ஒருக்கால்வீடினும் இன்று ஆகலின் “ஆராயுங்காலில்லை” என்றது. ஏகாரம் பிரிநிலை. புறக்கு, அத்தஞ்சாரியை தொகுத்தல். (நான்) எழுவாய். சரண்புருந்தேன், பயனிலை. (கஉ.)

கிட்டனைக் கலித்துறை.

ஸகங்கினை.

கக. ஆலொன்றதன்மே லரியொழுக்கொன்றற கொன்ற கொண்மூச்
குலொன்றுகுதொன்று சைலமிரண்டிவை தூக்குபிழை
தூலொன்றறம்பை யிரண்டிநன்னூற்புத் தகமிரண்டு
பாலொன்றியகொழிக் குத்தோன்றுமேலைப் பருப்பதத்தே.

(இ-ள்.) மேலைப்பருப்பதத்து - மேலைக்கோட்டையில், பால் ஒன்றிய கொடிக்கு - பால் நிறைந்துள்ளதாய் இங்கே காணப்படும் பசிய கொம்பிற்றுக்கு, ஆல்ஒன்று - வடபதம்மொன்றும், அதன்மேல் அரி ஒழுக்கு ஒன்று - அவ்வடபத்திரத்தின்மீது ஒருபரமர ஒழுக்கும், அரவு ஒன்று - ஒருசர்ப்புமும், கொண்மூச்சுல் ஒன்று - குல்கொண்ட மேகமொன்றும், சூது ஒன்று - ஒருதாமரையும், சைலம் இரண்டு - இரண்டு மலைகளும், இவை தூக்கும் இழைதூல் ஒன்று - இம்மலைகளேத் தூங்கும்படியான ஒரு தூவிழையும், அரம்பை இரண்டு - இரண்டு வரையுடனும், நன்னூல் புத்தகம் இரண்டு - சிறந்த நூல்களுடங்கிய புத்தகங்கிரண்டும், தோன்றும் - காணுகின்றன (இதென்ன ஆச்சர்யம் என்றபடி) (எ-று.)

ஸகங்கினை என்பது ஒருதலைக்காமம். இதில் நாயகன் கண்ட கொடியினிடத்துள்ளவாய் விபத்த ஆல், அரியொழுக்கு அரவு, கொண் மூச்சுல், சூது,சைலம், தூவிழை, அரம்பை, புத்தகம் என்பன முறையே உறாத்திற்கும் உரோமக்கொடிக்கும் கிதம்பத்திற்கும் கூந்தலுக்கும் முகத்திற்கும் தனங்களுக்கும் இடைக்கும் குறங்குக்கும் புறவடிக்கும் உவமானப்பொருள்களாதலின் இவன்கண்டது கொடியானது கொடிபோன்ற பெண்ணைக்கண்டு ப்ரார்த்தனா யிற்று. ஆகச்சே கொடி உவமைபாடு பெயர் இக்கொடியினிடத்தொன்றி யிருப்பதாய்க் கூறப்பால் என்பதற்குப் பொருளருளம் எனக் கொள்க. கொண்மூச்சுல், இழைதூல் இவைகளை குல்கொன்றும், தூவிழை எனமாறுக. ஆல் முதல் புத்தகம் வரையில் எழுவாய். தோன்றும் பயனிலை. (கக.)

தாழிசை.

இரங்கல்.

எஃ. தத்தைமொழியில்லைதத்தலத் தையலீரென்னுனாகேன்மிகேரு
பித்தைமொனைக்குவிலக்கநீர் பேணிற்றம்மின்யது கெற்பில்வாய்

முத்தைமொணிக்கத்தைவித்தக மூர்த்தியையாயர்குலத்தில
தத்தையிலங்கக்கையிற்கட்கந் தண்ட ஞ்சங்காழிகோதண்டமே.

(இ-ள்) தத்தைமொழியியில் கைத்தலத்தையலீர்-பேசப்பயிலும் கிஞ்
கசத்தைக் கரத்திலேந்தியிருக்குந் தோழிமார்களுே! என் உணாகேண்மி
னோ - நானுங்களுக்குச் சொல்வதொன்றுண்டு அதைக்கேளுங்கள், பித்தை
எனக்கு விலங்க நீர்பேணில் - இப்போழ்தெனக்கு நேர்த்திருக்குஞ் சோகத்
லைப்போக்க நீவீர்கள் விரும்பினால், யதுவெற்பில் வாழ்முத்தை - யாதவ
கிரியில் வாழ்கின்ற நித்திலத்தை, மாணிக்கத்தை - 'மேன்மையான மாணிக்
கரத்தத்தை, வித்தகமூர்த்தியை - ஐந்துநாகத்தால்வருபியை, ஆயர்குலத்தி
லசத்தை - கோப சமரஜியைப் வந்தவதரித்து அக்கோபிகைகட்குத் தில
தம்போன்றவனை, கட்கம் தண்டம் சங்கு - ஆழி'கோதண்டம்' - கட்கமும்
தண்டமும் திருச்சங்கும் திருவாழியும் கோதண்டமும், கையில் இலங்கத்
தம்பின் - திருக்கரத்திற் பிரகசித்திருக்கும் திருக்கோலத்துடன் அழைத்
துக்கொண்டு வருவீர்களாக. (எ-று.)

பஞ்சபுதங்களுங் 'கையிலிலங்கத் தம்பின்' என்றதனால் தனக்கு மாற்றானுப்
கண்ணுக்குப் புலப்படாது இன்னலை விளக்காவின்ற அங்கனை வெற்றிபெறற்குநித்
தானாயிற்று. அவன் அவ்வாழ்தங்களின் கிரியைப்பட்டமாத்நித்திலேயே விலகிப்போ
லானதைத் தணித்தானாய் 'இலங்க' என்றான். அவன் விலகவேண்டிய ப்ரகாரம்
என்னெனில் அவன்போலுலல்லது அவனால் விளத்தயிதிகலரது. அதுபோலுண்
றே நாயகவிடத்ததுத் தானதுபலிக்கப்பொருதுவிடத்தல் என்பதைணிக்கும், ஆதலி
லினால், நிச்சலமித்தத்தோடு ஆகத்தாபவத்தைத் தோரினான் இக்காயகி எனக்
கொள்க. தையலீர் (வீலீர்) எழுமாய். கேண்மின். பரணிலை. உரை, செயப்படு
பொருள்.

கலிவிருத்தம்.

மடத்து.

௪௪.	கோகனத்தநாடைப்புண்	மேகமலத்தானையற
	கோகனத்தநாடைவரும்	மேகமலத்தானையருள்
	மாமலத்தானைப்புண்	மேகநாரணையக
	மாமலத்தானைநெஞ்சே	மேகநாரணையே.

(இ-ள்) கோகனத்தது ஆடை புண் - உயர்ந்த பீதாம்பரத்தையுடுத்த,
கோகனத்ததான் தைவரும் - பாதாரவித்தத்தை வருமே, மா கமனத்தானை-
பெரியபிராட்டியின் ஹ்ரதயகமலவாசனே, புன் மாகமனத்தானை - பறவைக்
கரசனாகிய பெரிய திருவடிமையூர்திபாகவுடையவனை, கமலத்தானை அருள்
மேக நாரணை - திருநாபிக் கமலத்திலுதித்த பிரமனுக்குப் பிரணவார்த்
தத்தை யுபயோசித்தருளிய மேககிதத் திருமேனியையுடைய திருநாராயண
ஸ்வாமியை, நெஞ்சே - மனமே, வேகமலத்தானை அற - (உனக்காதாரமா
யுள்ள ஆத்மாவைப் பற்றிச்செல்ல) த்வரிதப்பட் டெதிர்நோக்கியிராநின்ற
(உன் பூர்வஜன்ம) வினைகளாகிய சேநாசமூகங்கள் அற்றுப்போகவும்,

அகம் ஏக - ரீ இப்போதிழைத்துவரும் பாவங்கள் தீரவும், நார் அண்ண-
பிராட்டியின் புருஷகாரம் கிடைக்கவும், நினை-ஸ்தாத்யாநிப்பாயாக (எ-று.)

ஆகாமயப்ரார்த்தசஞ்சிதங்கள் சரணாகதிபண்ணினசேதநர்க்குப் பிராட்டியின்புரு
ஷகாரத்தால் இவ்வொருபிறப்பிலேயே யத்துப்போமாதலின் நார் அண்ண என்பதற்
குப் பிராட்டியின் புருஷகாரம் கிடைக்கவும் எனப் பொருளுணர்த்தாம். ஏகாரங்களி
மன்றும் அசை. நெஞ்சே (ரீ) எழுவாய். நினை, பயனிலை. மாகமனத்தான், புண்
மாகமனத்தான், நாரணன், செயப்படுபொருள்.

(ஏக)

கட்டளைநிலித்துறை.

எஉ. ஏர்திருவேங்கடஞ் சோலைமலையொ டெதிகிரியைப்
பார்மகள்முத்தன மாக்கொண்டுநாரணர் பாற்புணரும்
சீர்கொடுமையரற் சேரமலயச் சிலைப்படர்க்குச்
சோர்வறவந்துதித் தான்போலுமுக்குயற் தோன்றிடவே.

(இ-ள்.) ஏர் திருவேங்கடம் சோலைமலை ஓடி எதிகிரியை - அழகிய
திருவேங்கடம், திருமாலிருஞ் சோலைமலை என்னு மிவ்விரண்டினுள்ள யா
தவகிரியையுஞ்சேர்த்து, பார்மகள் முத்தனமாக்கொண்டு - பூமிப்பிராட்டி
மூன்று தனங்களாகக்கொண்டு, நாரணர்பால் புணரும் சீர்கொடு - திருநா
ராயணரை அவைகளின் துதியிற்றங்கித்தழுவுஞ்சிறப்பைக் கண்டுகொண்
டு, உமை அரற்சேர - உமைபவளும் அவ்வண்ணமே சிவபெருமானைப்
புணர்வெண்ணி, மலயச்சிலைப்படர்க்கு - மலயத்வஜபாண்டியனுக்குப்புத்
திரியாய், சோர்வு அற முக்குயம் தோன்றிட - தப்பாது மூன்றுதனங்க
ளுண்டாம்படி தவமிழைத்து, வந்து உதித்தான்போலும் - வந்துபிறந்த
னன்போலும் (எ-று.)

சிவபெருமானைக் கண்டவுடன் மூன்றுத் தனம் மறைபவெட்கித் தலைகுனிந்து
ருள் என்பார்கள். இந்நாணமும் பூமிப்பிராட்டிக்குத் தான் நிகராமற் போனதினால்
உதித்ததுபோலும் என எடுதி நின்றதங் கூட்டிக்கொள்க. ஓடி, என்னுப்பொ
ருட்டு, உமை, எழுவாய். உதித்தான்போலும், பயனிலை.

(எஉ)

வஞ்சிவிருந்தும்.

எஉ. தோன்றுடல் மக்குண்மனை சொந்தமோ
மான்றுகொடு நெஞ்சுமுலு மாந்தர்காள்
ஊன்றுவினை நீங்கலுற வுன்னினெஞ்ஞ்
ஞான்றுமரி நாரணனை நண்ணுமின்.

(இ-ள்.) தோன்று உலகம் மக்கள் மனை சொந்தமோ - உரியனவாய்த்
தோற்றுகிற தேகமும் மக்களும் பெண்டிரும் உங்களுக்குச் சொந்தமான
வைகளா?, மான்று கொடு நெஞ்சு உழலும் மாந்தர்காள் - (அவைகளி
சொந்தமாகப்பாவித்து) மயக்கங்கொண்டு மனத்தளர்ச்சியடையும் மானி
டரே, ஊன்றுவினை நீங்கல் உற உன்னின் - உங்களைச் சார்ந்துவரும் வினை

கள் அற்றுப்போகவெண்ணங்கொண்டால், எஞ்ஞான்றும் - எப்போத்தும், அரிநாரணனை நண்ணுமின் - அரியாகிய திருநாராயணஸ்வாமியை பற்றியுங்கள் (எ-று.)

உடல், மக்கள், மனை என்பவைகளில் உயர் திணைப்பெயர் மிகுதியாயினும் அவைகளையடுத்ததோன்று, சொந்தமோ என்னும் வினைகளை விரிக்குமிடத்து இழியினால் அலைநீணயாக்கினம். ஓ, எதிர்மறைப்பொருட்டு. மான்று விருதிருன்றிய தொழிற்பெயர். அரிநாரணன் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. மாந்தர்கான் (நீவிர்) எழுவாய். நண்ணுமின், பயனினை. நாரணன் செயப்படுபொருள். (௭௬)

பதினாந்து தீர்க்குந் நெடிலடி யாகிய விருத்தம்.

பா ணி.

எசு. மின்னியகனகவேதிருழ்மாடமேலக்கோட்டையையிளிரிவதன
மேவிய திலதமெனக்கொளெம்மைசூர்விரிதருநாட்டில்வந்தடைந்த
நன்னயப்பாணகேட்டிநாரணனூர்நளினப்பொற்பூம்பதத்தன்பெஞ்
ஞான்றுமாறாதகட்டளைவரதராஜன்செய்கலம்பகவிசையைப்
பன்னியவீணைத்தந்திரியேற்றிப்பாடியேபரவசமடையும்
பாணமேமடர்ந்தவீண்டுநின்னிகைகள்பயனிலசெவியினும்புகாரின்
கன்னியமார்த்ததருவமந்துளையிற்சாமரமூர்ப்புறக்கூனிற்
காணககாணத்திற்பாணிகூவத்திற்கலங்குதல்காணுதிசென்றே.

(இ-ள்.) மின்னிய கனக வேதிருழ் - சுவர்ண மயமாகப் பரகாசிக்கும் ப்ராகராஞ்ஞாந்திருக்கும், மாடமேலக் கோட்டையை - திருமாளிகைகள் டர்ந்த மேலக்கோட்டையை, மிளிரிவதனம் மேவிய திலதம் எனக்கொள்- பிாகாசமாகிய முகத்திலுணியும் திலதமாகக்கொண்ட, எம் மைசூர் விரித ருநாட்டில் வந்து அடைந்த நல் நயபாண - எம்முடைய மைசூராகிய இம் மலர்தலைமட்டின் கணவந்து புருத்த நயமானமொழிகளால் இச்சகம் பேசும் பாடகனே!, கேட்டி - யாம்பொன்வதைக் கேட்பாயாக, நாரணனூர் நளினபொன்பூம்பதத்து அன்பு எஞ்ஞான்றும் மாறாத - திருநாராயணரது அழகிய அரவிந்த மலரைநிகர்த்த திருவடிகளில் வைத்த ஆதரத்தை எப் போத்தும் மறவாத, கட்டளை வரதராஜன் செய்கலம்பக விசையை - கட்டளை என்னும் ஊரின்னாகிய வரதராஜன் சாற்றியகலம்பகமாலையிலடங்கிய எம்பெருமானது சிந்தையை, பன்னிய வீணைத்தந்திரி ஏற்றி - மிடற்றினே சையைப்போல் விளங்கப்பாரும் மாடகத்தின் தந்திரியில் மீட்டி, பாடியே பரவசமடையும்-பாடிப் பரமாதத்ததை யதுபவிக்கும், பாணமே அடர்ந்த ஈண்டு - ஸ்வசேசபாடகர்கள் விஸ்தாரமாகவிருக்கும் இந்நாட்டில், நின் இசைகள் பயன் இல் - நீ ஆலாபனைசெய்யும் ராகங்கள் ரஸனைப் படுபவை யல்ல, செவியினும் புகா - கேட்கத்தக்கவையுமல்ல, நின் கன்னியம் ஆர்- சனமானவையெனப்பபிம் உன்னுடைய, கந்தருவம் மந்துளையில் - குதி ரை குதிவைப்பந்தியினும், காமரம் ஊர்ப்புறக் கூனில் - சேலை ஊர்க்குப் புறம்பாகிய சூழலினும், காணம் காணத்தில் - நாகணவாய்ப்புள் காணகத்தி

ஹம், பாணிகூவத்தில் - நீர்தடாகத்தினும், கலங்குதல் காணுதிசென்று-
கலங்கிக்கொண்டிருப்பதைப்போய்ப் பார்ப்பாயாக (எ-று.)

கலங்குதல் என்பதற்குப் பொருள் குதிக்காக்கைத்தலையும், சோலையசைத்தலையும், நாகணவாய்ப்புள் புலம்பலையும், நீர் கலங்கலையும் எனக்கொள்க. இனி கந்தருவம், காமரம், கானம், பாணி, என்பன இராகத்திற்குப் பலபெயராதலின் பாண னிசையை யிங்ஙன மிகழ்த்தமைகாண்க. வேதிகுழம் மாடம், மேடைகுழம் மாடமெனினுமொக் கும். நன்னயப்பாண என்பதற்கு ரணையாகப்பாடும் பாண எனப் பொருள்கொள் ளுமாம். இது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. செவியினும் இதில் உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சப்பொருட்டு. கூபம் என்னும் டைமொழி கூவம் எனத்திரிந்தது. பாண (ர்), எழுவாய். காணுதி, பயனிலை. கலங்குதல், செயப்படுபொருள். (எச)

குறுகடி வகுப்பா.

செம்புனலொடு சீசினாவிரர்
வெம்புண்படு வெண்கொழுடை
செறியென்பொழி தேதந்தொடு
வெறிநிறைபவ மிரமிலவெநித்
துழன்றலைந்தவை யொருங்கொழிந்துயின்
எழில்பெறவினி செழுமிவ்வுயர்
யாக்கையெனு மாக்கங்கொடு
மோக்கம்பெற முயறியெனின்
பொய்ப்புன்மதப புதைவிழாஆதி
மெய்த்திறனது விளப்புநக்கேள்
செய்தவரிஸாச் செழுமறைப்பொருள்
ஐஇதினுண ராவவதத
மதிபேமறை வளர்நான்றாக
விதியேழுதல் விண்ணவிரிநை
உயரும்பொரு நுநுந்துந்தவர்
நயனம்பெற லாணுந்நி
வறுகால்பட ரலாநூயநிதம்
அறுகால்பணி யம்பொற்குவட்
டெத்கிரிதனி லெழுமினனென
வதிதருதலி தனின்மாவின
மதிந்கேசரி யாய்த்தருவினத்
ததிவளத்

இவையிருபத்தொன்றும் வகுத்திடிகள்.

இது தனிச்சோல்.

தருநாராயணத் தருவாய்வினங்கும்
தருநாராயணம்சேனி
வருநாராயண வவனளிதழைத்தே.

இது ழவடி. நேரிசை யாசிரியச் சுரிதநம்.

(இ-ள்.) செம்புனலொடு சீ சினா விரர் வெம் புண் படு - செந்நீரும் சீழும் நரம்பும் நீணமும் மாம்சமும் விரவிய, வெண்கொழுடைசெறி - ஹே

யமாகிய நாற்றம் நிரம்பிய, என்பு ஒழி தேகத்தொடு - என்பில்லாத யாக்கை முதலாக, வெறியிறை பவம் மிசம் இல எடுத்து - பயங்கரமான ஜம்ங்கன் வளையில்லாதனவெடுத்து, உழன்று அலைந்து - அவைகளிற்சுழன்று துன்ப மடைந்து, அவை ஒருங்கு ஒழிந்து - அவைகள் ஒருமட்டாய்த்தொலைந்து, பின் எழில்பெற இனிது எழும் இவ் உயர் யாக்கை எனும் - பின் அழகாக இன்பத்தொடு கேர்ந்த இத்த உயர்ந்த மாளிடதேகமாகிய, ஆக்கம் கொடு மேர்க்கம்பெற - செல்வமான பிறப்பைக் கொண்டு நிரதிசயாகந்தானுபவப் பதவியையடைதற்கு, முயறி எனின் - ப்ரயத்தஞ்செய்து வை நீயாயின், பொய் புன் மதப்புதை விழாஅதி - பொய்யும் ஈனமுமாகிய புதுமையான மதங்களைப் பரிக்ரமித்துமாழ்காமல், மெய்த்துறனது விளம்புறக் கேள் - உண்மையான திடமுள்ள உபாயமொன்றுளது அதைச்சொல்லக் கேட்பா யாக, செய்தவர் இலாச் செழு மறைப்பொருள் - அபௌருஷேயமாய் ஸந்தாநமாகவந்த வேதத்தின் பொருளை, ஐதுதின் உணரா - துட்பமாவா ராய்த்தறியாத, அவத்தமதிபே - சகலாகிய வழியில் ப்ரவேசித்தருஞ்சமே!, மறைவளர் நான்முக விதியே முதல் - வேதாத்யயன நான்கு திருமுகங் களையுடைய பிரமனே முதலான, விண்ணவர் இறை - தேவேந்திரனும், உயர் உம்பரொடு - உயர்ந்த தேவர்களும், உருமுந்தவர் - செய்யுந்தவத்தி னர்சுளும், நயனம்பெறலால் - கண்ணறிவைப் பெற்றிருப்பதால், நாலறிவு- னாய் நா மூக்கோடு கண்ணுஞ்சேர்ந்து நான்கறிவுள்ள வுயிரினவாகிய, அறு கால்படர் - அற்தூய் - வண்டிகள் - படியும் புஷ்பாந்த யுகபரணங்களைப் பணி மாறி, நிதம் அறுகால் பணி - நித்தமும் ஆறுகாலமுஞ் சேவிக்கும்படியான, ஆம் பொன் குவட்டு எதுகிரிதனில் - அழகிய பொற்சிகரங்களுையுடைய யது கிரியில், எழும் இனன் என வதிதரு-உதயமாருஞ் சூரியனைப்போல் விளங்கி பெழுந்தருளியிருக்கும், கவிசனில் - இக்கவி யுக்கில், மா இனம் அதில் கேசரி ஆய் - விலங்கின் ரொகுதியில் மடங்கலாகவும், தருவினத்து அதி வளத்து அரு நாராயணத்தருவாய் விளங்கும் - மாத்தொகுதியில் மிக்க வளப்பமுள்ள அரிய அச்வத் விருக்ஷமாகவும் விளங்குகின்ற, திருநாராய ணற்சேவி - திருநாராயண ஸ்வாமிக்கு ஸ்வதந்தரமற்றுச் சரணாகதிசெய், வரும் நாராய் அணவு அவன் அளிதழைத்து - அப்படி சரணாகதிபண்ணின மாத்திரத்திலேயே (சேவித்தவ) ஆர்வமுள்ள அந்தஸ்வாமியினது ரக்ஷகம் தழைத்தோங்கிவரும். (௭-மு.)

புனலொடு, இதில் ஒடு ஒரோ விடத்துவந்த எண்ணுப் பொருட்டு. முத்தி பெறத் திம்மாண்டிதேகமே எழுவகைத் தோற்றத்திற் சிறத்ததாதலின் “எழில் பெறவினிதெழு மிவ்வுயர்யாக்கை” என்றும், இதனை ஆக்கம் என்றது இது பெறல ரும் பாக்கிய மெனற்கு. ஐதுது, உரிச்சொல் ஸடியாகப் பிறந்த பெயர் இங்கு அள பேற்றது. கடவுளரித்திறந்த பிரமனும் ஸ்ரீமந்தாராயணனைப் பணித்து கதிபெற வேண்டியவனாதலின் விதியே என்பதில் ஏகாரம் உயர்வு சிறப்பு. வதிதரு திருநாராய ணன் எனக்கூட்டுக. அளி, எழுவாய். வரும், பயனில். (௭டு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

தழை.

எசு. தழைக்கும்பொழிலெதி வெற்புறைமாற்கன்ப தானத்தருத் தழைக்குமித்தாலத் தழைக்குநறுத்தழை, சாயல்மஞ்ஞைத் தழைக்குமினியநத் தையல்விரகத்தின் ரூபம்பொரு தழைக்கும்பொழுதத் தளிக்கவணைத்தன ளந்தனமே.

(இ-ள்.) தழைக்கும்பொழில் - தழையாநின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த, எதி வெற்பு-யதிசியில், உறை - (சேதநோஜீவநார்த்தமாகத் திவ்யமங்க ளைக் காமாய் எழுத்தருளி) நித்தியவாசம் பண்ணுகிற, மாற்கு அன்ப - திரு நாராயணஸ்வாமிக்கு மிக்க அன்பணை!, தானத் தருதழைக்கும் - சேவ லோகத்திலுள்ள (மந்தாரமுதலியபஞ்ச) சருச்சோலைத் தழையினும், இத் தாலத்தழைக்கும் - இவ்வலகத்திலுள்ள (சந்தனம் மா முதலியவற்றின்) தழையினும், நறுத்தழை-(நீத்தத்தழை) நறுவிய தழையேயாம், (அதனை) சா யல் மஞ்ஞைத் தழைக்கும் இனிய - சாயலினால் மயிற்றோகையினு மினிய ளான, நம்மதையல் - நம்மலைமகள், விரகத்தின் தாபம் பொருது - விரஹ வெப்பத்தை யாற்றுவவளாய், அழைக்கும் பொழுது - அழைக்குங்காலத் தில், அளிக்க (யான்சென்று) கொடுக்க (ஏற்று), அணைத்தனன் அம்மதனம்- அழகிய தனங்களில் அணைத்துக் கொண்டனன் (எ-று.)

இத்தழையில் தலைமகனைத் தழையேற்பித்தோழி தலைமகனுழைச்சென்று நீ தந்ததழையை யான் தலைவிக்குக்கொடுத்தேன் அதைக்கொண்டு தன் தனத்தினில ணைத்துக்கொண்டான் எனத் தலைமகனது வீரப்பங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எனக் குப்போலவுளக்கும் வயமாயினான் என்பது போதர “நந்தையல்” என்றான். யாண் டும் பெறவொண்ணாத இந்நறுத்தழையை நீ யாண்டுப்பெற்றனைபோவென விவர்தன ளாக “தானத்தருத்தழைக்கு மித்தாலத் தழைக்குநறுத்தழை” என்றான். பெண்மைக் குச்சிறந்தகம் இன்றியமையாதகமாயிதனத்தில் “அணைத்தனன்” எனவே அத்தலை மகனதுவீரப்பங் கூறினாளாயிற்று. அன்பர்க்கு எல்லாப் பொருளுங் கைகூடு மென் றற்கு “தழைக்கும் பொழிலெதிவெற்புறைமாற்கன்ப!” என்றான். தானத்தருத்தழை க்கும், இத்தாலத்தழைக்கும், மஞ்ஞைத்தழைக்கும் இவைகளில் குவ்வுருபு எல்லைப் பொருளைத்தரும் ஐந்தனுருபு நிற்குமிடத்தவந்தது. சாயல் - அழகு. பொழுதத்து இதில் அத்து சாரியை. தையல், எழுவாய். அணைத்தனன், பயலிலை. (தழை) செயப்படுபொருள்.

(எ-சு)

நேரிசையாசிரியப்பா.

உயிரீவருங்கை மோனை.

எள. அந்தமுநடுவு மாதியுமிலானை
ஆய்க்குலச்சிறுமிய ரன்பனையழகனை
இருமையும்பயக்கு மெந்தையயிறைவனை
ஈன்றுகாத்தழிக்கும் வான்றவிமுதல்வனை
உரமிழந்தவுணனுஞ் சரபமுமுயிர்தப
ஊழற்க்கிடை கேழநரமடங்கலை

எழுநாக்கிளவியை யெகினவுருந்கொளிஇ
எடவிழ்மலர்வரு மிறைக்குரைதேவை
ஐவர்சகாயனை பையமுந்திரிபும்
ஒருக்கியமனத்தினோ மியர்யாதவகிரி
ஒங்குநாரணனை யுரைக்குநர்
ஒளவியவினைந்தட லாழ்கிலர்தாமே.

. . (இ-ள்.) அந்தமும் நடுவும் ஆகியும் இலானே - ஆதிமத்யந்தரஹிதனப்
ஸநாதநமாக வுள்ளவனே, ஆபக்குலச்சிறுமியர் அன்பினே-ஆயர்குலப்பெண்
களுக்கு அன்பினே, அழகனே - அவர்களுக்கு மமணியமான செனத்தர்யால்
காரனே, இருமையும் பயக்கும் - உபய விபூதியினும் புருஷதார்த்த பலனைக்
கடாக்ஷிக்கும், எந்தையை - (இத்தவிபூதியில்) அடியோங்களுக்கு ஸர்வமு
மாய ஸ்வாமியை, இறைவனே - (அந்த விபூதியில் நித்ய முக்தாநுபாவ்யநிர
திசயாநந்த யுக்தனாய) ஸர்வேச்சுவரனே, சுன்று காந்து அழிக்கும் - (சகல
சராசரங்களையும்) ஸ்ருஷ்டித்து ரகதித்து ஸம்மாரசஞ்செய்யும், வான் தனி-
உயர்ந்த (ரகநாகக் கிருத்யத்திற்கு ஸ்வாமிச்சாவதாரனாய்த்) தனித்து நின்ற
விஷ்ணுவை, முதல்வனே - (ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரக்குத்திபங்களுக்கு ப்ரம்ஹ
ருத்ரர்களில் அந்தர் பவித்து நின்ற) ஆதிகாரணனே, உரம் இழந்து அவு
ணனும் சரபமும் - இரணியனும் அவன் பொருட்டாக வந்த சரபமும் வலி
மை குன்றி, உயிர்தப - உயிர் நீங்கவும், ஊழ் அற - ஊழ்வினைபற்றுப்போ
கவும், கிண்ட கேழ்நரமடங்கலை-அவர்களைப் பிளந்த ப்ரகாசமுள்ள அழகிய
சிங்களே, எழுநாக்கிளவியை-வணாயாத தூலாகிய சுருத்தியை, எகின உருக்
கொளிஇ - அம்ஸ ரூபங்கொண்டு, ஏடு அவிழ் மலர் வரும் இறைக்கு - விக
சிதமாகிய தாமரை மலரில் ஜனித்த ப்ரம்ஹாவுக்கு, உரைதேவை - அதுக
றித்த கடவுளை, ஐவர்சகாயனை - பாண்டி புத்ரானைவர்க்கும் சோழனை
வனே, உயர் யாதவகிரி ஓங்கும் நாரணனை - உயர்ந்த யாதவகிரியில் வளரும்
திருநாராயண ஸ்வாமியை, ஐபமும் திரிபும் ஒருக்கிய மனத்தினோடு - சந்
தேகவிபரீதங்களற்ற மநஸ்விதனால், உரைக்குநர் - துதிப்பவர்கள், ஒளவிய
வினைக்கடல் ஆழ்கிலர் - பிறவிச்சாகரத்திலமுந்தமாட்டார்கள் (எ-று.)

அந்தமு நடுவும் மாதியும் என்பதை, ஆகியுநடுவுமந்தமும் எனமாறுக. தனி என்
னும் பண்பாகு பெயர் இரண்டனுருபு தொக்குகின்றது. உயிர்தபக்கிண்ட, ஊழ்நக்
கிண்ட எனமுடிக்க. கொளிஇ, இயற்கைபளபெடை. ஐவர் இத்தொகைக்குறிப்பு
பாண்டிபுத்திரனை விளக்கிற்று. தாம், ஏ அசை. உரைக்குநர், எழுவாய். ஆழ்கிலர்,
பயகிலே.

பதினான்குநீர்கழி நெடிலடி யாசிரியவிர்த்தம்.

காரீகாலம்.

எ.அ. தார்புனைகுழலாய் கார்வருமெனநீ சாற்றியவாக்கியவெழுவாய்
சகசமாமுலமை யாகியபெயருஞ்சார்ந்திபயநிலைசெயுமென்
நேர்தருமுற்றுமாகவேமுடித்து நிராதரவிரித்திடுங்காற்கார் [யினென்
நிகர்வண்ணன்வருவா னெனப்பொருள்படலா நேர்த்தெதிர்நோக்குமெல்லை

சீர்கெடவேன்கைச் சிலையெனவனையாச் செவ்வியவானவில்லிட்டச்
 சித்தசன்மெழிப்பி னிடித்தெனகொங்கைச் சின்னமாத்தெரித்திடும்பின்
 ஆந்தனிகாரின் வீழ்தலாற்றிரு நாராயணரீண்டடைந்தென்னை
 அணைதலைத்தம்பா னெழுந்தகாரிருதென் றரிந்திலைஞ்சூரிகாரே.

(இ-ன்) தார்புனை குழலாய் - புட்பமாலே குடிய கூந்தலையுடைய தோ
 ழிபே, கார்வரும் என - கார்வரும் என்று, நீ சாற்றியவாக்கிய எழுவாய்-
 நீ சொல்லிய வாக்யத்துக்குக் கர்த்தாவை, சகசமாம் உவமை ஆகிய பெப
 ரும் - உபமானமே உபமேயத்திற்காகிய பெயராகிய உவமையாகு பெய
 ரென்றும், சார்ந்தி பயனிலே செய்யும் என் நேர்ச்சுமுற்றும் ஆகவே முடித்
 து - அரைச்சார்ந்த கர்மா அதற்குடன்பட்ட செய்யும் என்னும் வாய்பா
 ட்டி விளைமுற்றாக முடிவுசெய்து, நிறைதர விரித்திடுங்கால்-கிரமமாக அவ்
 வாக்கியத்தை விரிக்குங்கால், கார்நிகர்வண்ணன் வருவான் எனப் பொருள்
 படலால் - நீலமேகத் திருமேனியுள்ளவன் வருவான் என்றித்தமாவதால்,
 நேர்ந்த எதிர்நோக்கும் எல்வையின் - அவ்வங்கயத்திற்குடன்பட்டி அவன்
 வரவுக் கெதிர்பார்த்திருக்கும் இவ்வமையத்தில், என் சீர்கெட - என் அழு
 குவாய்த்தமாக, வேன்கைச் சிலையென வனையா - மன்மதன் கைவில்லேப்
 போல் வளேந்து, செவ்விய வானவில் இட்டு - அழகாக வானத்தில் வில்வி
 முந்து, அச்சித்தசன் செழிப்பின் இடித்து - அம்மன்மதன் கர்ஜனையைப்
 போல உருமி, என கொங்கை சின்னமாத்தெரித்திடும் அம்பின் - என்
 தலைகளைக் குறியாகக்கொண்டு அவன் என் மேலெய்யும் மலர்க்கணைக
 ளைப்போல், ஆந்தனிகாரின் வீழ்தலால் - அடர்ந்த மழைத்துளிகள் மேகத்
 தினின்றும் விழுவதால், திருநாராயணர் ஈண்டு அடைந்து - திருநாராய
 ணர் இங்கெழுந்தருளி, என்னை அணைதலைத் தடுப்பான் எழுந்த - என்னை
 த்முவலிருந்ததைத் தடுக்கும்படியாகவந்த, கார் இருநு என்று-கார்காலம்
 என்று, அறிந்திலன் நீ குறிகாரே - நீ குறித்த கார் என்பதை நானுணர்ந்
 தில்லேனாயினேன் (எ-று.)

சகசம், சித்தசன், என்பன வடமொழித்திரிபு. பின்னதற்கு மனதினுதிப்போன்
 என்பதுபொருள். தெழிப்பின் இதில் ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருட்டு. என என்பதில்
 அகரம் வருமொழிப்பன்மைப்பொருண்மையினாறுருபு. கொங்கை, பன்மையினொ
 ருமை. ருது என்னும் வடமொழித்திரிபு இருக, இங்கு தென்மொழியிலக்கணப்
 படி உகரங்கெட்டது. (நான்) எழுவாய். அறிந்திலன், பயனிலே. கார், சொப்பநி
 பொருள்.

(எயு)

கலநிலை வண்ணத்துறை.

கு ளி ர் க ள ம்.

எகூ. கார்மலியென்றே கார்கொளவந்தே காளுநம்
 நீர்நிலையோரத் தூர்குருகிர்சொல் நிலையாறிக்
 கார்செலவாரா தேதெதிசைலக் காருண்யர்க்
 கோர்கொளிசைக்கோர் தாழ்விதெனீர்நீ ரினிதாயே.

(இன்) கார்மலி என்றே - இவை கடல்களையாமென நினைத்து, கார் கொள் வந்து கார் ஊரும் - நீளையுறிய மேகங்கள் பரந்து படரும், நீர்நிலை ஓர்த்து - பெரிய தடாகங்களின் கரையில், ஊர் குருகீர் - உலாவும் நாரை கான்!, சொல் நிலைமாறி - (என்தலைவர் கார்காலஞ் சென்ற இக்குளிர்காலத்தில் வருவதாகக் கூறிய) வாக்குறுதியைத்தப்பி, கார்செல வாராது ஏது-அங்ஙனம் கார்காலம் கழிந்தும் வாராதிருப்பதற்குக் காரணம் யாது?, எதினைலக் காருண்யர்க்கு-யதுகிரியில்வாழங் கருணைநிபாகியதிருநாராயண ஸ்வாமியினது, ஏர் கொள் இசைக்கு - அழகிய கீர்த்திக்கு, ஓர் தாழ்வு இது எனீர் நீர் இனிதாய் - இது ஓர் தாழ்வான சொல்லென்று நீங்கள் நயமாக விண்ணப்பம் செய்வீர்களாக (எ-று.)

என்றே இதில் ஏகாரம் தேற்றப்பொருட்டு. குருகீர் முன்னிலைவிளி. காருண்யர்க்கு, உருபுமயக்கம். எனீர் என்பதை எதிர்மறையாகக் கொள்ளினு மமையும். (நீர்) எழுவாய். எனீர், பயனிலை. (எ-று)

அறு கீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இருபவிக்காலம்.

அடி. இன்னிசைவேய்க்குமுனத மேய்த்தநிலைக்கபிலைபெலா மெழுமோகத்தால் பின்றிரளும்யதுகிரிவாழ் திருநாராயணரென்னைப் பிரிதனோக்கி முன்பினெனவந்தவிந்தப் பனிக்காலந்தமின்வதன முரணமிந்து வன்னிவானலிமத்துணியை வழங்கியென்றனுடலமெலாம் வருத்தமன்றே.

(இ-ன்.) இன் இசைவேய் குமுல் ஊத - இனிமையான இசையைபூட்டும் நெணுநாட்டுசெய்ய, மேய்த்த நிலைக்கபிலை எல்லாம் - முன்னோட்டித் தாம் பின்பிரிந்து மேய்த்த பசுக்கட்டங்கள் எல்லாம், எழும்மோகத்தால் பின்றிரளும் - அக்காநத்தினால் எழும்வ்யாமோஹத்தால் தம்பின்வந்து நிரளச் செய்வவல்ல, யதுகிரி வாழ் திருநாராயணர் என்னைப்பிரிதல் நோக்கியாதவெனில் வாழும் திருநாராயணர் என்னைப் பிரித்திருப்பதை யுணர்ந்து, முன்பின் எனவந்த இத்தபனிக்காலம் தம்மில் - (முன்னர் காலையிறும் பின்னர் மாலையினும் பெய்வதினால்) முன்பனிக்காலம் பின்பனிக்காலம் என்றுவழங்கிவரும் இத்தப்பனிக்காலங்களில், வதனமுரணும் இத்து-எனவதனைத்தப்பனைத்தசுத்திரன், வன்னி என்ன இமத்துளியை வழங்கி-தழுவப்போல பனித்துளியைய யிறைத்து, என் தன் உடலம் எலாம் வருத்தும் - வந்தேகம் ஆத்யந்தமும் எரித்து வருத்துகின்றான் (எ-று.)

வேய்க்குமுந், “இனத்தொந்தித்தனும்” என்ற விதியால் ககரத் தோன்றியது. வற்றி என்னும் வடமொழி வன்னி என்றுநிரித்தது. உடலமெலாம், ஒருமையிற் பன்மை. அன்ற, ஏ, அசை. இத்து, எழுவாய். வருத்தும், பயனிலை உடலம், சொப்பம் பொருள். (அ-று)

எண்கீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒருவேனிற் காலம்.

அக. அன்றொருபெண் ணிந்தனையிற் சந்திராவுன் அழகியசோ டசகலைக ளுழியலுற்றாய்

மன்றல்வினா யணிந்தந்த வேனில்வெப்ப
மாற்றிநா ராயணணர் வரவுபார்க்கும்
இன்றெனையுந் தீத்தனையுந் கதிர்வளாலே
இவையாமோ தண்கதிர்நண் ணினனியாமோ
உன்றனக்குத் தானவன்றெவ் வென்னுநாமம்
ஒன்றுங்கா ரணத்தினுரைத் தனர்மேலோரோ.

(இ-ள்.) அன்று ஒருபெண் நிந்தனையில்-குருபத்னிக்கு இகழ்ச்சிகளும் படிசெய்த அக்காலத்தில், சந்திரா உன் அழகிய சோடசகலைகள் அழியல் உற்றாய் - ஒ சந்திரனே! உன் அழகியபதினுறு கலைகளும் அழியும்படிச பிக்கப்பட்டாய், மன்றல்வினா அணிந்து - வாசனையுள்ள கலவைச்சாந்து களையப்பிக்கொண்டு, இந்தவேனில் வெப்பம் மாற்றி - இத்தவெய்யிற்கால வெம்மையைத்தனியச்செய்து, நாராயணணர் வரவுபார்க்கும் இன்று - திரு நாராயணர் வருதலுக் கெதிர்பார்த்திருக்கும் இன்றைத்தினத்தில், எனையும் தீத்தன உன்கதிர்களாலே - என்னையும் உன்கிரணங்களாற் புழுங்கும்படி செய்தாய், இவை ஆமோ தண் கதிர் - இக்குணமுள்ள உன்கிரணங்கள் குளிரச்சியுள்ளவையாமோ, தண் இன்ன நீயாமோ - நீயுத்தண்ணிய சந்திர னுவையா? உன் தனக்குத் தானவன் தெவ் என்னும்நாமம் - “ராகதஸின்” “பகைவன்” எனப்பொருள்படும் “தானவன்” “தெவ்” என்னும்பெயர்கள், ஒன்றும் காரணத்தின் உரைத்தனர்மேலோர் - இக்கொருசெய்கையுள்ள உனக்குக்காரணப் பெயர்களாகப் பொருந்துமென்று தெரிந்து தான் பெரியோர் சூட்டினார்கள் (ஏ-று.)

அன்று குருபத்திக்கு நிந்தைசேரும்படிசெய்த சபிக்கப்பட்டதமன்றி, இன்று எனையுத்தவருத்தித் தூவுதிக்கப்பட்டாய் எனப் பொருள்படுதலின், எனையும் என் றதில், உம்மை இறந்ததாதழீஇய எச்சப்பொருட்டு, ஒகாரங்களிரண்டும் எதிர்மறை, கழிவுப் பொருளனவுமாய். மேலோர், எழுவாய், உரைத்தனர், பபனிலை. நாமம் செய்ப்படுபொருள்.

(44)

கட்டிலைக் கலித்துறை.

அடி. தனந்தந்தமாதங்கந் நோயவருந்துயர் சாடவடைந்
தனந்தந்தமாதங்க மோலமிடப்புரந் தானாக்கோவந்
தனந்தந்தமாதங்க வாய்நொழித் தாங்குசெளரியைநேர்ந்
தனந்தந்தமாதங்கந் தாண்ட்டெதிகிரித் தானுவையே.

(இ-ள்.) தந்த மாதங்கம் ஒலமிடப் புரந்தாரை - தந்தங்களையுடைய ஒருமானை ஒலமிட்டழைத்தகாலத்தில் வந்துரசுதித்தவரை, கோவத்தனம் தம்தம் ஆதங்க ஆயர் நொழி தாங்குசெளரியை - கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகத்திருவாய்ப்பாடி இடையர்கள் தங்கள் தங்கள் பசுக்கள உயிர்தங் குறிமித்தம் முறையிட்டித் துதிக்க அவ்வாயர் பொருட்டுக்கவித்த ரூரோ, நேர்ந்து அனந்தம் தம்மாதங்கத்தான் நீட்டி எதிகிரித்தானுவை - வானத்

தைபனக்க நீண்வெளர்த்து பெருமை பொருத்திய பொன்போன்றவழகிய சமது ஓரடிபைரீட்டிய யதிகிரிக்கர்த்தரை, தனம்தந்து அம்மாது அங்கம் கோயவரும்துயர் - பொன்னே யீத்து அழகிய மங்கையர்களைப் புணர்வதி னூல் நேரும் பற்பல துன்பங்களுடும், சாட அடைந்தனம்-ஒருங்ககற்றுவா னெண்ணி அடைக்கலம் புதுத்தோம் (எ-று.)

இண்டும் குறித்தமாத “தனத்தந்து அங்கம் தோய” என்றதனால் விலைமது எங்கு. மாத, ஆ, ஜாதி பொருமை, சாடல், திசைச்சொல், செளரி-செளர்யபலப ராக்ரமமுள்ளவன், அகத்தம் - அந்தயில்லது, ஆராயம், (யாம்) எழுவாய், அடைத் தனம், பயனிலை, புரத்தர், செளரி, தாணு, செயப்படுபொருள். (அடி.)

நலிவிருத்தம்.

அகட. வையமீதில் வாழ்வைநம்பி மையல்தொள்ளுமாந்தர் தாள் வெய்யகாலனா னென்கொள்ள மெதிமேல்வராமுனம்
மெய்யரோ துமேலை வெற்பர் விழுநாக்கனீவர்பொற்
செய்யபாதமலரினீழல் செவிபுகாமுனோமே.

(இ-ள்.) வையமீதில் வாழ்வைநம்பி - துத்தலிலாவிபூதியின் வாழ்க்கை யையேசாதமென்றதம்பி, மையல்கொள்ளும் மாந்தர்க்கால்-அதனிடத்துமயங் கிக் கிடக்கும் மனரிதர்களை, வெய்யகாலன் ஆவிகொள்ள - வெவ்வியாயமன் உங்கள் உயிரைக் கொள்ள கொள்ள, மெதிமேல் வராமுனம் - எருமைக் கடாவையூர்த்து வராசதற்கு முன்னமே, மெய்யர் ஒதுமேலை வெற்பர்வீறு உணாக்கின்-யாதாத்திய ஜ்ஞானம்விளக்கிய எம்பெருமானாரால் ஜீர்ணோத் தாரணஞ்செய்து மங்களாசாஸனம்பண்ணப்பெற்ற மேலைக்கோட்டையில் வீற் றிருக்குத் திருநாராயணரது ஏற்றத்தைப் புகழ்த்து கொண்டாடினால், செ விபுகாமுன் ஓலம் - அக்கொண்டாட்டத்தின் ஒவிசெவியிற் புகாததற்கு முன்னரே, ஈவர்பொருளெய்யபாதமலரின் நீழல் - அழகிய சிவத்திருவடி மலரின் நீழலை ஆச்ரயணியமாகத்தந்தருளுவர் (எ-று.)

வாழ்வை, இவ்வுயிரிலே யேகாரம் விசுவத்தாற் றெங்குது. காலன்வருவது அந்தகாலத் தாதலின் அவன்வராத இக்காலத்திலேயே என்றற்கு வருமுனம் என னாது யாமுனம் என்றும். “திருநாராயணன்னுள் காலம்பெற்றித்தீத்துமினோ” என்பது ஸ்ரீகுத்தி. காலவில் யாத்தினர் செய்வார்க்குத் தாருமீழல் ஹித்தத்தருவது யோல் வையமீதுதேகயாத்தினா செய்வார்க்குத் திருவடிமீழல்தான் ஹித்தத் தருவது கையின் அகைப்பெறுவேண்டுமென்பது கருத்து. (திருநாராயணர்) எழுவாய், இவர், பயனிலை நீழல், செயப்படுபொருள். (அடி.)

நாழ்வை.

மறும்.

அகட. ஓலைகொண்குகித் தோடிவந்துதரு தூதகேணினைதுசக்கிரி
ஒங்குசுர்த்திபெறு வள்ளென்றுமனை யுக்கமோகிபொபகர்த்தினா
மேலைநாதனிடெண்ணெய்வாணிகர்மண் விளைஞனாறுணர்கிலாய்கொலோ
மேவமோவியித வல்லுதாழ்வனவரை வேடர்மெல்லியல்விளம்படா

மாலேயீந்துமலர் மாலேதந்துமண மாலேகுட்டிமகிழ்வோடரி
மைவழிச்சிறுமி மையன்முற்றுமற மதனநூல்பகரிவீலையாம்
வேலைசெய்தருள்வர் யதுகிரிச்சிகர மேவிநின்றதிருநாரணர்
வேலைவண்ணர்திரு மால்வட்குமுறும் வேட்கையன்னர்திருவடியினே.

(இ-ள்) ஒலைகொண்டுகிடிது ஒடிவந்து தருதூதகேள் - ஒலையைச்சிர
மேற்கொண்டு சித்திரமாகவோடோடியும் வந்துகொடுத்ததூதனே! கேட்பா
யாக, நினதுசக்கிரி ஒங்குசீர்த்திபெறு வள்ளல் என்று - உங்கள் அரசன்.
உயர்ந்தமிரு புகழையுடைய வரையாது கொடுக்கும் வள்ளலென்று, மன
ஊக்கமோடு உரைபகர்ந்தனை - மனதில் உச்சாகக் கிளர்ச்சியாய்ச்சொல்லிக்
களிப்படைந்தனை, மேலநாடதனில் - மேலைக்கோட்டையைச் சார்ந்த நாட்
டில், எண்ணெய் வாணிகர் மண்வினைநூர் என்று உணர்கிலாய் சொல்லோ,
(சக்கிரியை) செக்கான் என்றும் குயவன் என்றும் மதித்திருப்பதை நீயறிந்
திலாம்போலும், மேவுமோ இவ்வீதவண்மை உள்ளவரை வேடர் மெல்லி
யல் விளம்படா - இவ்வீதமாகிய வள்ளன்மையையுடையாள் எம்வேட்டு
வப்பெண் வேட்குமோ நீ சொல்வாயாக, மாலே ஈந்து - ஆசையைண்
டாக்கி, மலர்மாலே ஈந்து - அங்கீகரித்ததற்கறிகுறியாகப் பூமாலையருளி,
மணமாலே குட்டி - திருமாங்கிலயதாரணமும் பண்ணி, மகிழ்வு ஒடு அந்நை
வழிச்சிறுமி - உச்சாகத்தையுடைய செவ்வரி கருவரி படர்ந்த மையானி
கண்களையுடைய எம்பெண்ணினது, மையல்முற்றும் அற - விரகமுற்ற
மடங்க, மதனநூல் பகர் இலீலையாம் வேலைசெய்து அருள்வர் யதுகிரிச்சி
கரமேவி நின்ற திருநாரணர் வேலைவண்ணர் திருமால் - யாதவகிரியினுச்சி
யில் திருநின்ற கோலச்சேவை சாதிக்கும் கடல்வண்ணரும் திருமாலுமாகிய
திருநாரணர் மதனாகமங்களிற் சொல்லப்படுகிற லீலையாகிய வேலையைச்
செய்தருள்வர், அவட்கும் உறுமவேட்கை அன்னர் திருவடியினே-எம்பெண்
னுக்கும் அவர் திருவடிகளில் தான் ஆசையிக்கும் (எ-று.)

ஊக்கமோடு இங்கு ஒடு விசேடணப்பொருட்டு. கொல் ஐயப்பொருளிடச்
சொல். அடா, இகழ்ச்சிக் குறிப்பு வளி. அருள் உயர்வின் கண் வந்தவினே. மகிழ்
வோடருள்வர் என முடிக்கினுமமையும். அவட்கும் இதில் உம்மை திருநாராயண
ருள்வதன்றி பெணப்பொருடலால் இறந்தது தழீஇயது. இத்தேகாரம் தேற்றப்
பொருட்டு.

எருவாய்.	பயனிலை.	செயப்படுபொருள்.
தூத (நீ).	கேள், விளம்படா.	(சொல்வதை), மேவுமோ (இதை)
திருநாரணர்.	அருள்வர்.	"
வேட்கை.	உறும்.	" (அச)

எண்கீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியக் கந்தவிருந்தம்.

இதுவுமது.

அரு. அடிமையுற்றுமாயனுக்கு வழிபடுங்கிரீட்பால்

அன்புவைத்துநாரணன்ற னருள்பெறத்தரியம்பகன்
திடமொடுற்றவுரிமையோடு திருவுருத்தரித்தவெந்
திருக்குலத்தொருத்தனுண்ட சேடமந்தநக்கலே

சுடமுறக்கொளுயர்குலத் தழைக்கவந்தபைந்தொடித்
தையலென்றுமையநீத்த சதூர்வாமுமயதுகிரிக்
குடநடிக்குமவனையன்றி யெனையரைக்குறித்திடாக்
கொள்கையாளெனுஞ்சொல்லொன்றுகூறுசென்றுதூதனே.

(இ ள்.) அடிமையற்றுமாயனுக்கு வழிபடும் கிரீடபால் அன்புளவத்து
கண்ணிராணுக்கடியானாகித் தொண்டு செய்து வந்த அருச்சுனனிடத்தில்
அன்புபாராட்டி, நாரணன் தன் அருள்பெறத்தியம்புகன் - அக்கண்ணிரா
ணதுக்குபையை (அவ்வருச்சுனனுக்குப் பாசபதாஸ்த்ரங் கொடுப்பதால்)
பெறும் பொருட்டாக மூன்று நேத்தங் களையுடைய சிவபெருமான், திட
மொடு உற்ற உரிமையோடு திருஉருசரித்த - வலிவாகப் பொருத்திய வுரி
மைபோடு உருமாறி வரத்தக்க வருணம் யாசென்றாராய்ந்துணர்ந்துவந்த,
எம்திருக்குலத்து ஒருத்தன் - எமதுசிறத்த வருணத்தொருத்தனாகிய கண்
ணப்பன், உண்டசேடம் அந்தநக்களே-உண்டுருசிபார்த்துக் கொடுத்தமிச்
சிலை அச்சிவ பெருமானே, தடமுறக்கொள் - பெருமையுடனங்கீகரித்துக்
கொண்ட, உயர்குலம் - கீர்த்திபெற்றுயர்ந்த எங்குலமானது, தழைக்கவந்த
பைத் தொடித்தையல் - செழிப்புற வந்துதித்த அழகியகங்கண மணர்த
பெண்ணுவன், என்றும் ஐயம்நீத்த சதூர்வாமுமயதுகிரி - (வஸ்துநிர்த்
தாரணம் பண்ணிக்கொண்டு) சதாசந்தேக விபரீதமற்ற சதிர்ப்பாட்டினையு
டைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வாசம்பண்ணுகின்ற யதுகிரியில் வீற்றிருக்கும்,
குடம்நடிக்குமவனே அன்றி - குடக்கூத்துகந்த ஆச்சர்ய பூசனாகிய திருநா
ராயணனாயன்றி, எனையரைக் குறித்திடாக் கொள்கையால் எனும் சொல்
ஒன்று - யாதொருவரையும் அங்கீகரிக்கமாட்டாத ஸ்வரூபத்தினன் என்
னுஞ் சொல் ஒன்றை, கூறுசென்று தூதனே - தூதாகவந்தவனே திரும்பிச்
சென்று உம்மரசனிடத்திற் சொல்வாயாக (எ-று.)

தேவேந்திரன் கொடுத்த திவ்யமாயிவ பொற்கிரீடத்தை யுச்சத்தில் நிரித்தவ
ருதல் பற்றி அருச்சுனனுக்குக் கிரீடியென்ற நாமம் வந்தது. உரிமை-மனைவி, இங்கு
பார்வதி முதலிய சிவபெருமானது பரிவாரத்தை யுணர்த்திநின்றது. தூதனே (ஓ)
எழுவாய், கூறு, பாரிலை ஒன்று, செயப்படுபொருள் (அறி)

கட்டளைக் கலித்துறை.

இரங்கல்.

அகா. கூரார்விழியின்னை நாராயணர்க்குக் கொடுத்திடலால்
சீராரென்னன்னையென் கோவுன்னுழையவர் சேர்தரலால்
நேராகுமாற்றவ னென்கோவிவரத்துயி லீங்குவென்றுந்
தீராதிரங்கலா னேராளென்கோதெண் டினாக்கடலே.

(இ ள்.) தென்திணைக்கடலே - தெளிவாகிய அலைகளையுடையகடலே,
கூர் ஆர்விழியின்னை - கூர்மை பொருத்திய வாளுக்கொப்பான கண்களையு
டையபெரியபிராட்டியாரை, நாராயணர்க்குக் கொடுத்திடலால்-திருநாராய

ணருக்குத் தாரமாகக் கொடுத்திட்ட முறைமையால், சிர் ஆர் என் அண்ணை என்கோ - சிறப்புவாய்ந்த வுண்ணை எந்தாய் என்று சொல்லட்டுமா?, உன் உழை அவர் சேர்தலால் - உன்னிடத்திற்சேர்த்து அவர் போகரித்தினாயமர்க்கிருப்பதால், நேர் ஆகும்மாற்றவன் என்கோ - எனக்கு நேரான மாற்றாளாகிய சஹகனத்தி என்று சொல்லட்டுமா?, இராத்தியில் நீங்க என்றும் தீராது இரங்கலால் - இராப்போதில் யான் கண்ணுறக்கங் கொள்ளவண்ணம் என்றும் இடையறாது கோஷ்டித்துக் கொண்டிருப்பதால், நேரான் என்கோ - எனக்குப்பகை என்று சொல்லட்டுமா?:— (எ-ற.)

மின், பண்பாகுபெயர், பெரியபிராட்டியாருதித்தற்கிருப்பிடமான பெற்றி நோக்கிக் கடலைச் “தீராரணையென்கோ” என்றான். (நான்) எழுவாய். அண்ணையென்கோ, மாற்றவனென்கோ, நேரானென்கோ, பயநிலைகள். கடலை (உன்னை) செயப்படுபொருள் (புக.)

இன்னிதைத் தீந்தியல் வெண்பா.

௮௭. கடல்புரைவண்ணன் கனமேலைக்கண்ணன்
மடல்நிரிபூப்பாவை மணுளற்றநித்தேன்
உடல்பொருளாவி யுலக்து.

(இ-ள்.) கடல்புரைவண்ணன் - கடல் நிறத்தைப்போன்ற திருமேனியையுடையவனாகிய, கனம்மேலைக்கண் - மேகந்தவழும் மேலைக்கோட்டையில் திருச்சேவை சாதிக்கின்ற, நல்மடல் விரிபூப்பாவை மணுளற்று - நல்லவிகசித்த அரவிந்த வமளியிற் பொருத்திய பெரியபிராட்டியாரது வல்லபனுக்கு, அளித்தேன் உடல் பொருள் ஆவி உலக்து - ப்ரக்ருதி சம்மந்தமான தேகத்தையும் அதற்குச் சம்மந்தமான எல்லாப்பொருளையும் உயிரோடு ஸ்வதந்தரமற்றுச் சந்தோஷசித்தனாக அர்ப்பிதம் செய்து போட்டேன் (எ-ற.)

நான் எனது என்னும் அகங்காரமதாரங்கள் கெட்டிச் சரணுகதிபண்ணவேண்டியதாதலின் “அளித்தேன் உடல் பொருளாவி” என்றும் துங்குவனம் சரணுகதிபண்ணினர்களுக்குப் பிராட்டியின் புருஷதாரம் கிடைக்கும் என்றதணிபைக் குறிக்க, பூம்பாவைமணுளன் என்றுங் கூறியது. (நான்) எழுவாய். அளித்தேன், பயநிலை. உடல், பொருள், ஆவி, செயப்படுபொருள். (புக.)

எழுகீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியசித்த விநித்தம்.

௮௮. உற்றதுணைமற்றிலை யெனத்துணியி னாத்திடை
யுறத்துதியிசைக்குமுனியேவர்
பெற்றமெகினைப்புடவ னக்கரிமிசைக்குலா
பெற்றியரினமிக்குயர்வரால்
சொற்றசரமத்தென்மன முற்றுநிலைநிப்பதிலை
தொட்டடைதல்மற்றெதினெனின்
கொற்றமிகுபொற்றையினின் மிக்கயதுவெற்பிறைவ
குற்றமினுனற்பணியினே.

(இ-ள்.) உற்றதுணை மற்று இலை என - உரித்தானதுணை தேவரீனா யன்றி வேறில்லை எனப்பட்ட, துணிவு உளத்திடை உற - துணிவு மனத் தின்கண் உண்டாய், துதி இசைக்கும் முனிவோர் - ப்ரார்த்தனை பண்ணப் பட்ட மறநகரீலர்கள், பெற்றம் எகின்புன் தவளக்கரி மிசைக்குலவு - இட பமென்ன அன்னப்புள்ளென்ன வெள்ளையானையென்ன ஆகிய விவைகளின் மீது விளங்குகின்ற, பெற்றி பரிந்மிக்கு உயர்வரால் தன்மையையுடையார் களிணுமிக்க உயர்ந்தோரெனச் சொல்லப்படுவார்கள், சொற்றசாமத்து - ஈங் கு சொல்லப்பட்ட கடைப்பிடியில், என் மனம் உற்று நிலைநிற்பது இலை- என்மனம் பொருந்தி அதில் நிலைத்திருக்கு மென்பது சித்தமாகவில்லை, (ஆனால்) சொட்டு அடைதல்மற்று எதின் எனின்-அதுபற்றியடைகின்றது தான் எதிலென்றால், கொற்றம் மிகுபொற்றையினில் மிக்கயது வெற்பு இறைவ - மேன்மை பெற்றமலைகளில் உயர்ந்த யாதவகிரிக் கிறைவனாகிய திருநாராயணரே, குற்றம் இல் உன் நல்பணியினே - குற்றமொன்றுமில்லா த உமது நல்ல திருவடிக்கைகங்காய்களில் தான் (எ-று.)

“உற்ற துணை மற்றிலு யொனத் துணிவுளத்திடையுறத்து தியிசைத்தல்” என்பது ஸ்வதர்மமும் பரித்யாஜ்யஞ்செய்து போட்டு எம்பெருமான் திருவடியே சரமோபா யமாகக் கொண்டு சரணாகதம்பண்ணல். இங்குள்ள சரணாகதபண்ணினர்க்குப் ப்ரம்ஹ ருத்ரோத்ஸரங்களும் பெறலரிய நித்ய விபூதியில் எம்பெருமான் ஸந்திதியில் கிரதீசயாகந் தாதுபவத்தைப் பெறுவரென்பது பெறப்பட்டது. மற்றுளில் முன்னது பிறிதப் பொருளையும், பின்னது அஸைத்திறிற்றப் பொருளையுந் தவறந்தன. கரி-(துதி)கை யையுடையது இது தத்திதாந்தம். ஆல், அசை. சொற்ற, சொல் என்னும் பகுதி யடியாகப் பிறந்த பொருட்சொம். சரமம், காலவாகுபெயர், கொற்றம் - பெருமை. ஐற்றேகாரம் தேற்றம், பிரிவினைப் பொருட்டினாம். முனிவர், அடைதல் எழுவாய். உயர்வர், பணியின் (ஆகும்) பயனில். (அடி)

நேரிசை வுசிரியப்பா.

மதங்கு.

அசு. இனியபயோததி யெழுசுதைகமதுரம் கனியநவிலுங் கனினுறுவானியும், கொடியவரலத்தின் கூரியநாட்சியும், படியவியந்து பார்த்தோர்மாமுக் கினாமலர்வெய்ந்து மெய்ச்சார்,தணிந்து நிராகலன்பூண்டு நிருத்தமானிரியாய், வித்தகஷ்டஜம் விடப்பங்காந்தாரம் மத்யமம்பஞ்சமம் தைவதம்நீஷாதமென் கலாபம்விடையயம் க்ரொளஞ்சம்கோகிலம் உலாவுகின்றையொ மும்பற்றெனிரிகர் சரிமபதரியென் சத்தகசுரத்தெழு விரிகமகம்முதல் விகற்பத்தால்வரும் எழுபாணிரண்டே யெனுமொகர்த்தரி

நெழுநீராக மிராமக்கிரியை
 குண்டக்கிரியை குறிஞ்சிகரவேரி
 அண்டர்க்கினியபை ரவிதேசிகேதாடி.
 ஆகம்புனக மாந்தே சாக்ஷரி
 மேகரஞ்சியொடு வேளாவளிகேரர்
 வாம்போதினிக்கும் வராளிமாளவி
 காம்போதிபல்லதி காந்தாரிநாட்டை
 திடமஞ்சரியெனச் செருக்குசாரங்கம்
 படமஞ்சரிபூ பாளமலகரி
 பைசிகைபோல்பங் காளம்வசந்தம்
 கைசிகைகூர்ச்சரி கௌரிதேவக்ரியை
 இனியபௌரியிற் தோளமிலவிதை
 நனியுயர் தநாசி நாராயணியெனச்
 செப்பாநின்ற திரவிராகங்கள்
 முப்பானிரண்டே முதலாமவைகளில்,
 சித்தந்தானங் கிளர்தானவர்னம்
 ஏதமில்பதங்க்ருகியினிதாய்ப்பாடி,
 தசப்ராணயுத்தமாய்ச் சனித்தாருவம்
 வசப்படன்மாறா மட்டியம்நுபகம்
 ஜம்பைபதரிபுடையட தாளமைததாளம்
 அம்பதத்துணையி ஸ்திரக்தாட்டி,
 பொற்புறுகொம்பெனப் புற்கலமில்ங்க,
 அற்புதமான அபிரயந்நுலங்க,
 மேலைக்கோட்டை விரிமணிமறுகிடைத்
 தோலைக்கோட்டைத் தோனிதண்ணுமையை,
 தம்புருபாழகர தாளத்தைதப்பின்
 உம்பருமூவக்க வொழுங்கணியெனக்கொடு,
 கண்டவர்மனமுங் கண்களுமிசைய,
 வண்டமர்தேதம்பொழி மாலையுமசையக்,
 காலிற்சலங்கை கலீர்கலீரொன்ன,
 தூலிற்சிறிய துணுகிடைதுணங்கக்,
 கொங்கைகுலுங்கக், குறுவேர்வைகிந்தச்,
 செங்கையிற்பூங்கிளிச் செண்டுடொன்றுமுந்தக்,
 திருநாராயணர் சினகரநாடி.
 அருநாட்டியம்புரிந் தகமகிழ்ந்தேகும்
 மதங்கியே,நின்பெரு மாட்சி
 சிதங்கியாதியார்க்குஞ் செப்பிடற்கரிதே.

(இ-ள்.) இனியபயோததி எழு - மதுரம் நிறைந்த கூதிராப்புகியிற்பிறந்
 த, சுதைமதுரம் களிய நவிலும் - அமுதத்தின் இனிமை மிக வசனிக்கும்
 படியான, கவின் உறு வாணியும் - அழகுபொருந்திய வாக்கும், கொடிய

ஆலத்தின் கூரியகாட்சியும் - கொடுமையுள்ள நஞ்சுபோன்ற கூர்மையாகிய விழிகளும், படிய - (அச்சகையும) ஆலமும் ஓரிடத்திற்பிறந்ததுபோல் மற் றும் ஓரிடத்திற்கலந்து) பொருந்தியதென, வியந்துபார்த்தோர்மாழ்க: அதி சயித்துப்பார்த்தவர்கள் மயங்கும்படி, வினாமலர்வேய்ந்து - நறியமலர்மலை யைச்சூடி, மெய்ச்சாந்து அணிந்து - தேகத்திற்பூசத்தக்க களாப கஸ்தூரி சந்தனாதி வாசனோற்றப்பங்களைப்பூசி, நிராகலன்பூண்டு - ஒழுங்கான ஆப டணங்களைப்பூண்டு, நிருத்தமானினியாய்-நடனகோலம் பூண்டாளாகி, வித் தகஷ்டஜம் விடபம் காந்தாரம் மத்யமம் பஞ்சமம் தைவதம் நிஷாதம் என்- ங்ஞாநத்தாலறியத்தக்க ஷ்டஜம் முதல் நிஷாதம் ஈராகச்சொல்லப்பட்ட பெயரினவாய், களாபம் விடை அயம் கொள்ளும் கோசிலம் உலாவுகின்றோ மோடு உம்பல் செரனி நிகர் - மயில், ரிஷபம், ஆடு, க்ரேளஞ்சம், குயில், உலாவுகின்ற கின்றோ யென்னுங் குதிரை, யானை இவைகளின் த்வனியை யொத்த, சரிகம பதநி என் - சரிகமபதநி என்னின்ற, சத்த சுரத்து எழு - சப் தஸ்வரங்களினின்று மெழுகின்ற, விரி கமகம் முதல்விகற்பத்தால்வரும்-வி ரிவாயுள்ள கமகமுதலான ஸ்வரமாறவின் வேறுபாட்டால் உண்டாகின்ற, எழுபான் இரண்டே எனும் மேளகர்த்தரின் எழு - எழுபத்திரண்டு மேளகர்த் தரின்னிறும் ஐங்க்வின்ற, ஸ்ரீராகம்—நாராயணி எனச் செப்பாநின்ற - ஸ்ரீராகம், இராமகநியை, குண்டகநியை, குறிஞ்சி, சாவேரி, தேவர்க்குமினிக் கும் பைரவி, தேசி, தோடி, கேட்பவர் தேகத்தைப் புளகப்படுத்தும் தேசாக்ஷரி, மேகரஞ்சி, வேளாவளி, சோர்வுறுங்கால் இனிமைபயக்கும் வராளி, மாளவி, காட்போதி, பல்லதி, காந்தாரி, நாட்டை, திரமானபூங்கொத்தைப் போல் அத்தம்விரித்தகளிப்புள்ள சாரங்கம், படமஞ்சரி, பூபாளம், மலஹரி, அழகிய சிகைபோன்ற பங்காளம், வசத்தம், கைசிகை, கூர்ச்சரி, கௌரி, தேவகநியை, இனிக்கும் பெளளி, இந்தோளம், லலிதா, நலமிருத்த தநாசி, நாராயணி எனச்சொல்லப்பட்ட, திரஇராகங்கள் முப்பான் இரண்டே முத லாம் அவைகளில் - முக்யமான ராகங்கள் முப்பத்திரண்டு முதலானவை சளில், கீதம் தானம் கிளர்நானவரணம் ஏதம் இல் பதம் க்ருதி இனிதாய் பரடி - கீதமென்ன, தானமென்ன, ஸ்வரஸாயித்யங்களோடு நிறைந்தன வாகிய தாநவரகமென்ன, குற்றயில்லாப்பதங்களென்ன, கீர்த்தனைகளென் ன, இவைகளை இன்பமாகப்பாடி, தசப்ராணயுக்தமாய் சனித்த - காலம்மு தலிய பத்துப்ராணயுக்தமாய்ப்பிறந்த, துருவம்—ஏசுதாளம்-துருவம், வச மாக்குதல் தப்பாதமட்டியம், ரூபகம், ஜம்பை, திரிபுடை, அடதாளம், ஏக தாளம் ஆகிய சப்ததாளங்களை, அம்பதத்துணியில் அதிரக்காட்டி - அழ கிய விரண்டி பாடங்குறினுஞ் சப்திக்கும்படி காண்பித்து, பொற்பு உறு கொம்பு என புற்கலம் இலங்க - அழகு நிறைந்த கொம்பைப்போல் மேனி பிரகாசிக்க, அற்புதமான அபினயம் துலங்க - ஆச்சர்யமாகப் பாட்டின் பொருளின்படி அபிதயம் விளங்க, மேலேக் கோட்டை விரிமணிமறுகு இடை-மேலேக் கோட்டையின் பரப்புள்ள நவமணிகள் கொழித்த வீதியின் மத்தியிலே, தோலு கோட்டை தெளினிதண்ணுமையை தம்புருயாழ்கரநா

ளத்தை - சோலாலாய ஸ்ருதியையும், சங்கையம், சப்திசிக்கும் மத்தளத்தையும்தம், தம்புருவையும், லீணைபையும், கைச்சாணத்தையம் (உடையகர்களை,) பின் உம்பரும் உவக்க ஒழங்கணி என்க்கோடி - தேவர்களுந் சத்தோஷிக்கும்படியாக அழகிய உன் பின் பரிவாரங்களுக்கார்தொண்டி, சுண்டவர் மனமும் கண்களும் இசைய - பார்த்தோருடைய மனமுந் கண்ணுந் கலந்து சொடர்த்துவா, வண்டு அமர் தேம் பொழிமாலையும் அசைய வண்டிகன்படியும் தேன் சொரிகின்ற பூவாலையாட, காலில் சதங்கை கலீர் கலீர் என்ன காலிலணித்திருக்கும் தூபுரத்தின் சலங்கை கலீர் கலீர் என்று சப்திக்க, தாலின் சிறியதுணுகு இடை துணங்க - தூலிழையைப் பார்க்கினுஞ் சிறிதாகிய துட்பமன இடையானதுதுவன, கொங்கை குலங்க - தனங்கள் நடனத்துக்கேற்பச் குலங்க, குறகேர்வைகித்த - முகத்தில் கேர்வைச் சிறுதுளிகள் முத்து முத்தாய்ச் சித்தவும், செய்கையில் பூங்கிளிச் செண்டு ஒன்று முத்த - சிவந்த கரத்தில் பூவாற் செய்த ஒரு கிரிச்செண்டு முன்காண, திருநாராயணர் சினசரம்நாடி-திருநாராயணஸ்வாமியினதுசந்திதியைப் பார்த்த வண்ணமாச, அரு நாட்டியம் புரிந்து - அருமையான நர்த்தகம் புரிந்து, அகம் மசிபுந்து ஏகம் மதங்கியே - மனமகிழ்ந்து செல்லும் படியான நாடகக்கணிகையே, நீன்பெரு மாட்சி சிதம் கியாதி - உன்னுடைய மேன்மை பொருந்திய பெருமை பென்ன, ஞானமென்ன, பரங்காதி பென்ன இவைகள், யார்க்கும் செப்பிடற்கு அரிதே - சொல்வதற்கு யார்க்கும் அரியனவேயாம் -எ-று.)

இனிம பொருத்தி கொழு ஆலம் எனவுங் கூட்டம். வித்தகம் எனபதை சப்தம் வர்த்தகரின் பெயர்களுக்கும் பொதுவாகிய அடையெனக் கொங்க, கிள்ளை, பல பெயர், கொருசொல்லாதின் குதினையைக்குறிக்க உலாவு என்ற நிறப்பெரித்தது. அண்டாக்கும் என்றதிலும் மைலிகாரத்தாற்றுக்கு. ஓர், ஓரோவிடத்துவந்த என்னும்பொருட்டி. என வென்பது மத்தன்மைத்தே. செப்பு, திசைச்சொல். தோல், கருவியாகுபெயர். உம்பரும் இதில் உம்மை உயர்வு நிறப்பு. தேம் இதில் ஹிப்போம். மேலி மிகுந்தது. கலீர் கலீர், ஒலிக் குரல் ஸ்டைச்சொல். தூலிழைய, உறுழவு பொருவு செங்கை, இதில் செம்மை பண்பாகுபெயராய்த் தாமலையாவுணர்த்திற்று. யார்க்கும் இதில் உம்மை உயர்வு நிறப்பெயர் முற்றுப்பெருந்த காட்சி, மிகம், கிமாதி, எழுவாய். அரிது, பயனிலை. (புக)

மருபா.

வாயுவாயித்து

சுரி. அரியதிநீதக மனவயவங்குன்றாந்
தரியததினெதிகிரியி லத்தன் - ற்றுவடிக்கே
அன்பராயமைந லினிது
துன்பவமொழிந்திடத் தொழுவொழுமின்களே.

(து-ன்.) அரியது இத்தேகம்-ஆம்மானிடசாரம் பெறற்கருமையானது, அவையவங்குன்றது அரியது அதின் - அவையவங்கள் குறைவு படாமல் பிறத்தல் அநினும் அருமையானது, எதிகிரியில் அத்தன் திருவடிக்கே-யதிகிரியில் வீற்றிருக்குந் திருநாராயணஸ்வாமி திருவடிக்கைங்கரியது

திலே, அன்பராய் அமைதல் அதின் அரிது - ஈடுபட்டவராக மேர்வது அது
லும் அருமையானது (ஆகச்சே,) துன்பவம் ஒழிந்திடத் தொழ எழுமின்
கள் - நெருங்கிய பிறவிகள் ஒருங்கே தொலைத்துபோம்பொருட்டுச் சரணு
கறி பண்ணப் புறப்படுங்கள் (எ-று.)

அவையவம், ஜாதியொருமை, இன்றுருபுகளிப்பம், எல்லைப் பொருளன்.
(அன்பர்கான், சீங்கன்.) எழுவார், எழுமின், பயனிலை. (சூக)

• • • கட்டளைக் கலித்துறை.

கா. பின்னிவந்தாதின்ற நின்பதத் தொண்டினே நேமவன்னிற்
பொன்னிலங்காநின்ற வன்வாழ்வம்கேண்டல் புரிந்திலன்வான்
தென்னிலங்காநின்ற னிந்தே, பழநித்தந்தரு டேவவராத்
துன்னிலங்காநின்ற வுரையதுகரி சுந்தரனே.

(இ-ள்.) தென் இலங்காநன்சனித்தோழந்த சுந்தருந்தே - செந்த
த்திசையிலுள்ள லங்காபுரிபை (சர்வ சங்க பரித்யாஜயஞ் செய்துபோட்டிச்
சரணாகதி பண்ணின) திருத் தோழனாகிய ஸ்ரீமாதார்க்குக் கடாக்ஷித்துத் தந்த
சகாவர்த்தித் திருமகனுவே!, அரமன் இல் அங்கா - திருவந்தாழ்வானாகிய
துன்பயில்வாத பம்பு கத்தின் மீது திருநாமத்தலிற் திருக்கணவன்க்க
ருன்பவமே!, நின்றவராய் - திருநின்றவராய் பத்தராய்ப் பெருமானாய்
நின்றவனே, யதுகரி சுந்தரனே - யாதவகரியில் திவ்ய மங்கன விக்ரகத்
திருச்சேவை சாதிக்குந் திருநாராயணஸ்வாமியே!, மின் இலங்காநின்ற
நின்பதத் தொண்டினே மேல் அன்றி - பரகாசம் பொருந்திய தேவீரது
திருவாய்க்கைக்கரத்தில் சுப்பகிம் பேரின்பத்தை விட்டு, பொன்னிலங்கா
நின்றவன் வாழ்வம் வேண்டல் புரிந்திலன்வான் - அடியேன் விண்ணுலகத்
தில் கம்பகத்தருநீழலிற் பொருந்தியுள்ளவனுடைய தீர்திரபோகத்தையும்
ஞ்ச்சித்தேனல்லேன் (எ-று.)

கா. என்னுஞ் சோலைப் பொருட்பெயர், இங்கு இடச்சிறப்பால் கற்பகச் சோலை
பயக் குறிக்கின்றது. லங்கா என்னும் வடமொழி தொடைபற்றி இது திரியா
ஜாப்பாயது. தென் இல் லங்கா எனப்பிரித்து அழகுத் திருப்பிடமாகிய இலங்கை
பெயர் பொருள் கொள்ளினுமையும், தன், யதுகப் பொருள் விருத்தின்றிய பண்
புப் பெயர், திருகின்றனார், ஈடி - திவ்ய தேசங்க்களிலொன்று, யான், எழுவார்,
வேண்டல் புரிந்தலன், பயனிலை. காணவன்வாழ்வு, செய்தபத்தொருந். (சூக)

தேவிகை வென்பார்.

கா. தலத்துவந்துதித்துச் சாயுப்பவனேயம்
இராதலத்துமன்னிடுனேத்துந்-தராதாநத்தில்
எம்மானேவேதாவை யின்பதிருநாரணனும்
அம்மானேவாழ்த்தியண்டினுள்.

(இ-ள்.) அலத்துமன்மேல் நான் எத்தும் - அலாயுதம் கையிற்றுக்கிய
ஸ்ரீபலதேவர் த்வாபாயுகார்த்தத்திலெழுந்தருளியாராதித்த காரணத்தால்
யாதவகிரி எனப்படும், தராதாநத்தில் எம்மானே - திருமலையின்மீதுநித்ய
வாசம் பண்ணும் மெது சர்வாபேகதிதபரணே, வேதாவை ஈன்றதிருநாரண
னும் அம்மானே - பிரமணத்திருகாபிச்சமலத்திறந்தருளிய திருநாராயண

ஸ்வாமியாகிய அலங்காரனே, வாழ்த்தி அண்டினால்-பல்லாண்டு கூடும் (த்திருவடியே யுபாயோபேயமெனக் கொண்டு) நெருங்கினால், தராதலத்தில் வந்து உதித்துசாயும் பவநோய் இராத - இவ்விபூதியில்வந்துபிறந்து மாயும்படியான ஜநநமாண மென்னும் துன்பம்வருவதென்று (எ-று.)

ஹலம் என்னும் வடமொழித்திரிபு அலம், கலப்பையென்பதுபொருள். மன், பண்பாகுபெயர். பவநோய், எழுவாய். வராத, பயனிலை. (கூஉ)

வஞ்சிவிரூத்தம்.

வண்டு.

கூஉ. அண்டவரி கண்டளிமு மம்புயம்
மண்டிமது வண்டுமுரல் வண்டுகாள்
கொண்டறவழ் கின்றபயது குன்றில்வாழ்
விண்டுவர வண்டியுரை மின்களே.

(இ-ள்.) அண்ட அரிகண்டு அவிலும் அம்புயம்மண்டி - ஆராய்த்திருஞரியன் உதயாவதைக்கண்டு விகசிக்கும் தாமரைமலரை நெருங்கி, மது உண்டுமுரல் வண்டுகாள் - தேனையுண்டு நீங்காருஞ் செய்யாநின்ற வண்டுகளே!, கொண்டல்தவழ்கின்ற யதுகுன்றில்வாழ் - மேகம்படராதின்ற யாதவகிரியின்மேல் நித்யவாசம் பண்ணுகின்ற, விண்டுவர - எங்கும் வ்யாபகமுள்ளதிருநாராயணர் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருள், அண்டி உணாமின்கள் - அவரைநெருங்கி விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கன் (எ-று.)

விண்-விஷ்ணு. வண்டுகாள், (நீங்கன்)எழுவாய். உணாமின்கள். பயனிலை (கூஉ)

வஞ்சிவிரூத்தம்.

கூஉ. உரையின் மிக்குயர் யதிநுதி
வரையி னிற்பத யரிதுதி
தரையி னிற்புரி யடியரோ
நிரையி னத்தரினெடியரோ.

(இ-ள்.) உரையின்மிக்கு உயர்-வேதத்திற்கு யதார்த்தபாவையுஞ் செய்ததினால் மிக்குத்திறப்புவாய்ந்த, யதிநுதி - எங்கள் ராமாதுஜயதீர்த்தராலா ராதிக்கப்பட்ட, வரையினில் - யாதவகிரியென்னுந் திருமலைக்கு, பதி அரிதுதி - இறைவராகிய திருநாராயணரது திருநாமசங்கீர்த்தனத்தை, தரையினில்புரி அடியரோ-இந்தலிலாலிபூதியிற்பண்ணும்படியான தாஸபூதர்களே, நிரையின் அத்தரின் நெடியர் - ஒழுங்காகிய தேவர்களினுஞ் சீரியோராவர் (எ-று.)

மதி, வடசொல், ததி என்பதுபொருள். மோகூத ஐச்வர்யப்பரதமாகியகடாகூதம் மாண்டிணைப்போல் தேவர்கள்பெறக்கூடாமையின், “அரிதத்தையினிற் புரியடியரே, நிரையினத்தரி நெடியரோ” என்றும். அடியரோ, இதில் ஏகாரம்பிரிநிலை. அடியர் எழுவாய். நெடியர் பயனிலை. (கூஉ)

கூடலைக் கலித்துறை.

கூரு. நெடியபரலாழியிற் கண்வளர்மாய நிராமயபொற்
கொடியடர்கோட்டு யதுகிரிவாண குலையத்திற்
கொடியனவத்தன்குலத்தொண்டசுற்றுமுட்கொண்டிலனின்
வடியனைச்செவ்விதி னுக்கப்பரிவுட னுண்டருளே.

(இ-ள்.) நெடிய பால் ஆழியில் சுண்ணாம்பாய - நீண்ட திருப்பாற்சுடல்மத்தியில் (திருவந்தாழ்வானாதிர பாயலின்பேரில்) திருக்கண்ணனார்சுருளும் ஆச்சரியபூசனே!, நிராமய - அடியார்க்குற்றதுன்பநோயகற்றுபவனே!, பொன்கொடி அடர்கோட்டி யதுகிரிவாண - சுவர்ண மயமான த்வஜங்கள் நெருங்கியசையும் குவட்டினையுடைய யாதவகிரியின்மீது நித்யவாசம்பண்ணுந் திருநாராயண ஸ்வாமியே, சுவலயத்தில் - இந்தலீலாவியூதியில், கொடியன் - கொடுமையுள்ளவனும், அவத்தன் - பொய்யனுமான சன்றி, குலத்தொண்டிசுற்றும் உன்கொண்டிலன் - சிவோத்தமமான தேவரீரது குணதபவ திருவடிக்கைநகர்யங்களைப்பூரிய வொருசுறிசேனும் மனத்திற் கொள்ளாதவனுமாயினேன், இவ் அடியனே - இத்தகைய வன்னைஞ்சனாகிய அடியேனே, செவ்விதின் ஆக்கி - (சேஷசேஷிப்பாவத்தையுணர்ந்திற்) செவ்வைப்படுத்தி, பரிவுடன் ஆண்டு அருள் - சேவரீர்க்கு ஸ்வபாவமாகிய பெருஞ்சருளையோடு ரகித்தருள்வீராக (எ-று.)

நிராமயம், வடசொல், நோலின்மையென்பது பொருள். பொற்கோட்டுயாதகிரி எனவுங்கூட்டுக. கொண்டிலன் என்பதில், இறந்ததாத்மீதிய எச்சவம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யதுகிரிவாண (ரீ) எழுவாய். ஆண்டருள், பயனிலை. அடியன், செயப்படுபொருள். (௧௩)

நேரிகை வெண்பா -

௧௩௪. ஆண்டருளவேண்டு மடியேன்முற் போந்துபொறி மாண்டவியுந் தால்விதநந மன்புயத்தே-மாண்டநைய நந்தினாமா மந்திரமார் நாராயணமலரா நிரந்தினாமார் பத்தொன்ற வே.

(இ-ள்.) மாண்தகைய நந்து இரை மா மந்திரம் ஆர் நாராயண-மாட்சிமைபெற்ற சங்கத்வனிமாறாதுநிறைந்ததிருக்கோயிலின்கண் நித்யவாசமாய் நின்ற திருநாராயண ஸ்வாமியே!, மலர் ஆர் இந்தினாமார்பத்து ஒன்ற - தாமரை மலர்த்தவிலுள்ள பெரியபிராட்டியார் வசுநஸ்தானத்தி லமர்ந்திருக்குந் திவ்யசேர்த்திக்காட்சியோடு, விகங்க மன்புயத்து-பெரிய திருவடியின் அழகியபுஜத்தின்மீது, பொறிமாண்டு அவியுந்கால் - ஐம்பொறிகளுந் தத்தஞ்செயல்குன்றி அவிந்துபோருஞ் சரமசசையில், அடியேன் முன்போந்து - அடியேன் கண்முன்தோன்றி சேவைசாதித்து, ஆண்டு அருளவேண்டும் - ரகித்தருளவேண்டும் (எ-று.)

“ஆண்டருளவேண்டு மடியேன்முற் போந்து” என்றது எம்பெருமானது சேஷித்வமும், சேதந் சேஷத்வமுமானசம்பந்தங்கொண்டு. ஒலிபரந்தவிடமெங்கும்யம படான் பீதியின்றதவின் “மாண்டகைய நந்து” என்றது. இந்திரா என்னும்வடமொழித்திரிபு இந்திரா, நாராயண (ரீ) எழுவாய். ஆண்டருளவேண்டும், பயனிலை. (அடியேன்) செயப்படுபொருள். (௧௪)

கட்டளைக் கலித்துறை.

௧௩௫. தொன்றாகமமுரை நின்றிருமந்திரஞ் சொல்லொடுங்கி ஒன்றாகநீத்துயிர் நீங்குஞ்சரமத் துரைத்தளெரி தன்றாகலாலுச் சரித்துவைத்தேன்பயின் றன்பொடின்றே கன்றாகநாரா யணநமோநாராய னுயவென்றே.

(இ-ள்.) தொன்று ஆகமம் உரை நின் திருமந்திரம் - ஸகாதநமாயுள்ள தாகிய வேதார்த்தப் பிரதிபாசகமான தேவரீரது பெரிய திருமந்திரத்தை, சொல் ஒங்கி ஒன்று ஆகமரீத்து உயர்நீங்கும் சரமத்து - அடியேனது நா லானது குன்றி உயர் தான்பற்றியிருக்கும் இத்தேகத்தைவிட்டு நீங்கிப் போகுஞ் சரமதசையில், உரைத்தல் எளிது அன்று - (நிகம்ப்படி) உச்சரிப் பது சொல்பமாயிராது, ஆகலால் - ஆகச்சே, பயின்று அன்பொடு இன் றே - பயிற்செய்து ஆர்த்தியோடு “அப்போதைக் கிப்போதே” என் னுமாப்போலே இன்றைத்தினங்களிலேயே, நாராயண - சேதநாசேதநங் கட்காச்ரபமாயும் அவைகளையாச்ரபமாய்க்கொண்டுமுன்னஸ்வாமியே! நன் றாக - ப்ரணவஸுத்திதமாக உச்சரிக்குங் க்ரம்ப்படி, நமோநாராயணா என் - நமோநாராயணாய என்று, உச்சரித்து வைத்தேன் - அதுசந்தித்து (உயித்துணையாகியஇத்தேசட்டத்தை மனமாகியபெட்டகத்திற் சேமித்து) வைத்திருக்கின்றேன் (சுண்டருள்க) (எ-று.)

பெறவுந் தேட்டமாகிய பெரிய திருமந்திராஸத்தாகம், சரமதசையில் உயி ர்த்தணையாவதற் கின்றி யமையாக் கருவியாதலின் “வைத்தேன்” என்றதற்குச் சேமித்தவைத்தேன் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. “உச்சரித்துவைத்தேன்” என்றதற்குக்காரணம், எத்திருமந்திரத்தின் கீர்மைக்குப் போரும்படி ப்ரோத்தோடே பெணி யமசுத்திக்கவெண்டையதோ அத்திருமந்திரவாச்ரபனதருளால் எல்லாம் இப் போத்து னாதுகூலமாயிருத்தலினென்க. தொன்று, றுவ்விஞ்சிபெற்ற பண்புப்பொற் (கண்) எழுவாய். உச்சரித்துவைத்தேன், பயனிலை, (திருமந்திரம்) செயப்படு பொருள். (௧௭)

நேரிசைவென்பா.

௧௭அ. நாராயணாய நமடுவென்றனவரும்

பாராயணஞ்செய்யும் பாவனருந்-காராய

வாரணமேதாய்ந்தொர்ப்பக வையமற்றான்அச்சரித்த

காரணமேசாலுங் கரி.

(இ-ள்.) நாராயணாய நம என்று - நாராயண உனக்கு நமஸ்கரிக்கின் றேனென்று, அனவரதம் பாராயணஞ் செய்யும் பாவனருக்கு - எஞ்ஞான் றும் நியமமாகப் பாராயணம்பண்ணும் பரமபாகவத சிஹோமணிகளுக்கு, ஆராய ஆரணம் ஏது - தேடிப்பார்க்க வேறு வேதார்த்தமும் உண்டோ? ஆய்ந்து - இதைச் செவ்வையாக ஆராய்ந்து, ஓர் மகவு - ஒப்பற்ற பரகலா தாழ்வானாகிய சிறு குழந்தை, ஐயமற்று-சந்தேகவிபீதமொழித்து, அன்று உச்சரித்த காரணமே - தன்நன்றையால் விபத்துகள் நேர்ந்த அக்காலத்தில் உச்சரித்தகாரணத்தால் கிடைத்த நித்யபாக்யமே, சாலும் கரி - போது மான நிதரிசனமாகவிருக்கின்றது (எ-று.)

அகவரதம், பாராயணம், பாவனம், காரணம் இவைகள் பொதவெழுத்தான் வந்த வடசொற்கள். ஏது வினாவடியாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயர், இயம் என்ற விடத்த, அதனினமாகியவிபீதமும் கொள்ளப்பட்டது. காரணமே, இதில் ஏகாரம் தெற்றப்பொருட்டு; இது இதனாலாய காரியத்தைக்குறித்துநின்றது. ஆரணம், காரணம், எழுவாய், ஏது, கரி, பயனிலை. (௧௮)

வநீசி விருத்தம்.

சுரு.

சுரியவன்பணி யபனரர்க்

சுரியவன்பணி யதுகிரிக்

சுரியவன்பணி யிடைபினம்

சுரியவன்பணி புரி திரே.

(இ-ள்) சுரியவன்பணி - இந்திரன் வணங்கும்படியான, அயன் அரர்க்
சு - ப்ரஹ்மருத்ராளுக்கு, அரியவன் - உணர்ச்சிக்குட்பட்டாவன், பணியது
கிரிக்கரியவன் - திருவந்தர்தாழ்வானவராமாசிய யாதுகிரிமேல் ஒருநீலரத்
தம்நின்றிருந்தாலொத்த திருமேனியன், பணி இடையின்றி - பீதாம்பரத்
தை இடையில் தரித்திருப்பவன் (ஆகிய இத்தயாதிவைபவமுள்ள திருநாரா
யண ஸ்வாமிக்கு) அரியவன்பணி புரிதிர் - அருமையான வலுத்த திருவ
டிக்கைங்குரியத்தில் ஈடுபடுபவன் (எ-று.)

சுரியவன்பணி யாதுகிரிக் சுரியவன் எனக்கூட்டி, இந்திரன்பணிதற்கெனியன்
எனப் பொருள்கொள்க. இவ்வமையம் திருநாராயணன் உபேந்திரனாகி இந்திரபட்
டம் பொறுத்தகாலத்தினென்க. அயனரர், உபந்திரை யுமைத்தொகை பலரீறுபெற்
றது. தேவதார்த்தங்களின்பணி இக்கைங்குரியத்தைப்போல் முக்திசாதனமன்றாதலின்
இதை “அரியவன்பணி” என்றும். (மாணிடர்க்குள் நீங்கள்) எழுவாய். புரிதிர், பர
னிலை. பணி, செயப்படுத்பொருள். (சுரு)

காட்டோக்கலித்துறை.

சுரு. திருநாரணபுரத் தங்குகிறகிரையைத் தேர்த்தட்டினே

திருநாரணபுரத் தன்னிலைசைத்துத் தெரித்தருளுந்

திருநாரணபுரத் தொண்டிறநாத்துதி செப்பமன

திருநாரணபுரத் தாட்வொன்னிப்பூத் திருவடிக்கே.

(இ-ள்) கிரையை - (சாமரஹஸ்யமடங்கிய) ஸ்ரீகிரையை, தேர்த்தட்
ட்டினே - (விஜயனேறிய செல்வயிக்க) தேரின்றப்பண் (வீற்றிருந்தசாரத்ய
திருக்கோலத்துடனே) திருநாரணபுரத்தன்னில் அசைத்துதெரித்து அரு
ளும் - அபுகியநாகைப் பாரத ரணமுகத்தில் அசைத்துத் திருவாய்மலர்
தருளும், திருநாரண - புருஷகாரபூதையாகிய பெரியபிராட்டியாரின், திவ்ய
தேர்த்தி எஞ்ஞான்று நீக்கவில்லாத நாராயணனே, திருநாரணபுரம் தங்
கினே - (சேதநகோடிகளின் னுஜ்ஜீவநார்த்தத்திற்கு இக்கலியுகவடைக்கஸஸ்
சலமாகிய) திருநாராயணபுரத்தில் பிரத்யக்ஷமாய் நித்யசேவை சாதிக்கின்
தீர், (இவ்வனமாகவெழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீரது) பூத்திருவடிக்கே-வா
சமணருந் திருவடிக்குளக்கே, புரம் தொண்டிற - (அடியேனது) தேச
மானது கைங்குரியம்பண்ணவும், நா துதி செப்ப - நாவானது கீர்த்தியைப்
பாடவும், மனது இருநார் அண்ண - மனமானது பேரன்புபொருத்தியிருக்
கவும், என்னோ புரத்து ஆட்கொள் - அடியேனைக்காத்து ஆளாக்கிக்கொண்
டருளல்வென்றும் (எ-று.)

“கிரையைத் தெரித்தருளும் திருநாரண திருநாரணபுரத்தங்கினே” என்பதால்
ஸ்ரீகிரையில் சரம ஈடுபடத்தில் எம்பெருமான் திருவுள்ளமிருங்கியருளிய சரமோப
யத்தைக் கைக்கொள்ளாது, கலியரலிடப்படுஞ் சேதநகோடிகளினுஜ்ஜீவநார்த்தமாய்ப்
பெரியபிராட்டியாரின் புருஷமாய் பிறங்கித் திருநாராயணபுரத்திற் பிரத்யக்ஷமாய்

நித்யசேவை சாதிக்க நின்றுன் என்றாயிற்று. இங்ஙனமாய் அடியார்க்கெளியானும் நின்று கடாக்ஷிக்கும் செளலப்ப விசேஷத்தை யவலிம்பித்து “சர்வதர்மங்களையும் பரித்யாஜயஞ்செய்தபோகட்டு என்னொருவனுடைய திருவடிபையே பற்று, உன்னை சகலபாபங்களிலின்றும் விடுவிக்கிறேன்” என எம்பெருமான் திருவாய் மலர்த்தன்ன உபாயத்தின்படி அவன் திருவடிகளையே உபாபோபேயமாகக்கொண்டு திரிகரணங்க ளாறு மிகுகாறுமிழைத்தசர்வபாபங்களினின்றும் விடுதலையாகி அக்கரணங்கள் இனி எம்பெருமானுக்கு முகோல்லாசமான அவனது குணதபவ கைங்கர்யங்களிலேயே இடுபட்டுநிற்க, அவன் திருவடிகளுக்கே ஆளாகிப் பலாபெருகிதமின்றிச் சரணாக்ஷ பண்ணுந் திடசித்தமுண்டாக அவனேகடாக்ஷித்தருள வேண்டுகாதலின் “புரந்தொ ண்நிற, நாத்ததிசெப்ப, மனதிருநாரண, புரந்தாட்கொள் என்னைப்பூந்திருவடிக்கே” என்று கடைப்பிடி ப்ரார்த்தனை இவ்விறுதிக்கவியிற் செய்துகொள்ளப்பட்டது.

ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தயாதாத்திய பிரதிபாதகமான ரஹஸ்யதர்யத்தில், எம் பெருமான் பெரிய திருமந்தார்த்தை ஸ்ரீபதரிதாசர்மத்திலே ஸ்வாச்சுபதனான நரன்வி ஷயமாக ப்ரகாசிப்பித்தது முதற்கவியில் “இனியகுருவுருநரித்தத் திருவதரியாச் சிரம சேவை தந்தநாரணனே” என்றதனாலும், இத்திருமந்தார்த்துக்கு விவரணமான த்வயமந்தார்த்தை ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலேவைமஹிஷியானபெரியபிரட்டிவிஷய மாக ப்ரகாசிப்பித்தது, ஐம்பத்தேழாவதாகவியில் “வைகுந்தத்து” “அரவிந்தவமளி யுறைதருமடந்தை யுவப்பொடு கொளவாங்குணத்தரு முருந்துவயத்துக்கத்த” என் ததனாலும், இத்த்வயமந்தார்த்துக்கு விவரணமான சரமகலோகத்தைப் பாரதரணங் கத்தில் “கையும் உழவுகோளும், பிடித்த ஸ்வேதவாம்புரவிகளின் சிறுவாய்க்கயிறும், ஸோதாஸித்ராஸரிதமான திருக்குழலும், தேருக்குத்தேழேநாற்றின் சிறுசதங்கைகாத்தி ன திருவடிகளுமாய்” திருத்தேர்த்தட்டின்கண்ணிருந்த ஸாரத்தய வேஷத்தோடு ஸ்வாச்சரிதனான அர்ஜுனன் விஷயமாகப்ரகாசிப்பித்தது இவ்விறுதிக்கவியில் “ஹேத யைத்தேர்த்தட்டினே தெரித்தருளுந் திருநாரண” என்றதனாலும் குறித்தமை காண்க.

தங்கினை, இதஐகாரவீற்றுவினைமுற்றதலின் வருமொழிவலியியல்பாயது, லிதை என்னும் வருமொழி வடசொன்முன் “வடசொலினியம்பிய கொளாதவும்” என்றத னால் இயல்பாயதெனினுமாம். ப்ரம்ஹாதிதேவர்களுந்தேடிச் காணொணத்திருமே ணியை எம்பெருமான் தான்வீற்றிருந்த திருத்தேர்த்தட்டின்கண்ணேயே “மாய்” என்று அர்ஜுநனுக்குச் சுட்டிக்காட்டித் தனதிருவடிகளைப் பற்றத்தெளிவித்தமையின், தேர்த்தட்டினேஎன்றதின் ஏகாரம், தேற்றம், உற, செப்ப, அண்ண இச்செய வெனைச்சுக்கன் காரியப்பொருளான அணபுரந்து, இதில் ணகரபகரங்கள் விகாரத் தாற்றொக்கன. பூந்திருவடிக்கே என்றதில், பூப்பெயர்முன் இனமென்மைதோன்றியது. எம்பெருமான் எத்திருவடிகளைப்பற்று என்றுரைத்தருளினரோ அத்திருவடிக்கே ஆளா க்கியருளல் வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கின்றமையின், ஏகாரம் பிரிநிலைப் பொருட்டு. திருநாரண (நீ) எழுவாய், ஆட்கொள், பயனிலே, என்னை, செயப்படுபொருள். (௧௦௦)

பங்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	கந	சுதர்ஸனம்	சுதர்சனம்
எ	எ	கொழுநி	கொழுநி
க	நு	சாதித்தீர்	சாதிக்கின்றீர்
கக	கந	ஸ்வேத	சுவேத
கந	உசு	நவிக்	நசிக்க
கச	கந	அஸ்ங்க	அஸங்க
கசு	உசு	பதரிகாஸ்ரம	பதரிகாச்ரம
ஈ	நஉ	சிரோஷ்டராகிய	சிரேஷ்டராகிய
ஈ	ஈ	பாகவதாக்கேசர்	பாகவதாக்கேசர்
ஈ	நக	பணிலிடைகளே	பணிலிடைகளே
கக	உஎ	ஜாயமான	ஜாயமான
உ௦	உசு	அசை	சாரியை
உக	உசு	அசுகம்	ஆசுகம்
உச	க	அருஜ்ஜுனன்	அர்ஜுநன்
ஈ	உ	ஸ்வேத	சுவேத
ஈ	க௦	சூரண	சூரண
ஈ	நஉ	வில	சில
உரு	உஎ	ஸ்லாக்யதை	சிலாக்யதை
உசு	ந௦	முடிவு	முடி
ந௦	எ	ஸ்ரோஷ்ட	சிரேஷ்ட
நக	ச	ஏய்த்	ஏய்த்
நசு	உ	மதிப்பிட்டு	மதிப்பிட்டும்
நசு	கஉ	சாரியை	அசை
ஈ	நக	அசை	சாரியை
சஎ	உ	யேறும்	யேறம்
ஈ	கந	செய்து	செய்பு
சஅ	கஎ	முருவப்	முருவம்
ரு	உஎ	சந்தத்தஞ்	சந்தத்தஞ்
ருச	அ	எழுர்	எழுசீர்
க௦	க	சம்ம	சம்ப
கந	உரு	வங்ச	வங்க
கஎ	உஎ	ஸஞ்ய	சூந்ய
அ௦	க௦	கர்மா	கரியா
அஉ	கஉ	நாராயணஞர்	நாராயணஞர்
அசு	எ	கோஷ்டி	கோஷி
ஈ	உக,உஉ	சம்ம	சம்ப
கரு	நக	சரமோப	சரமோபா

